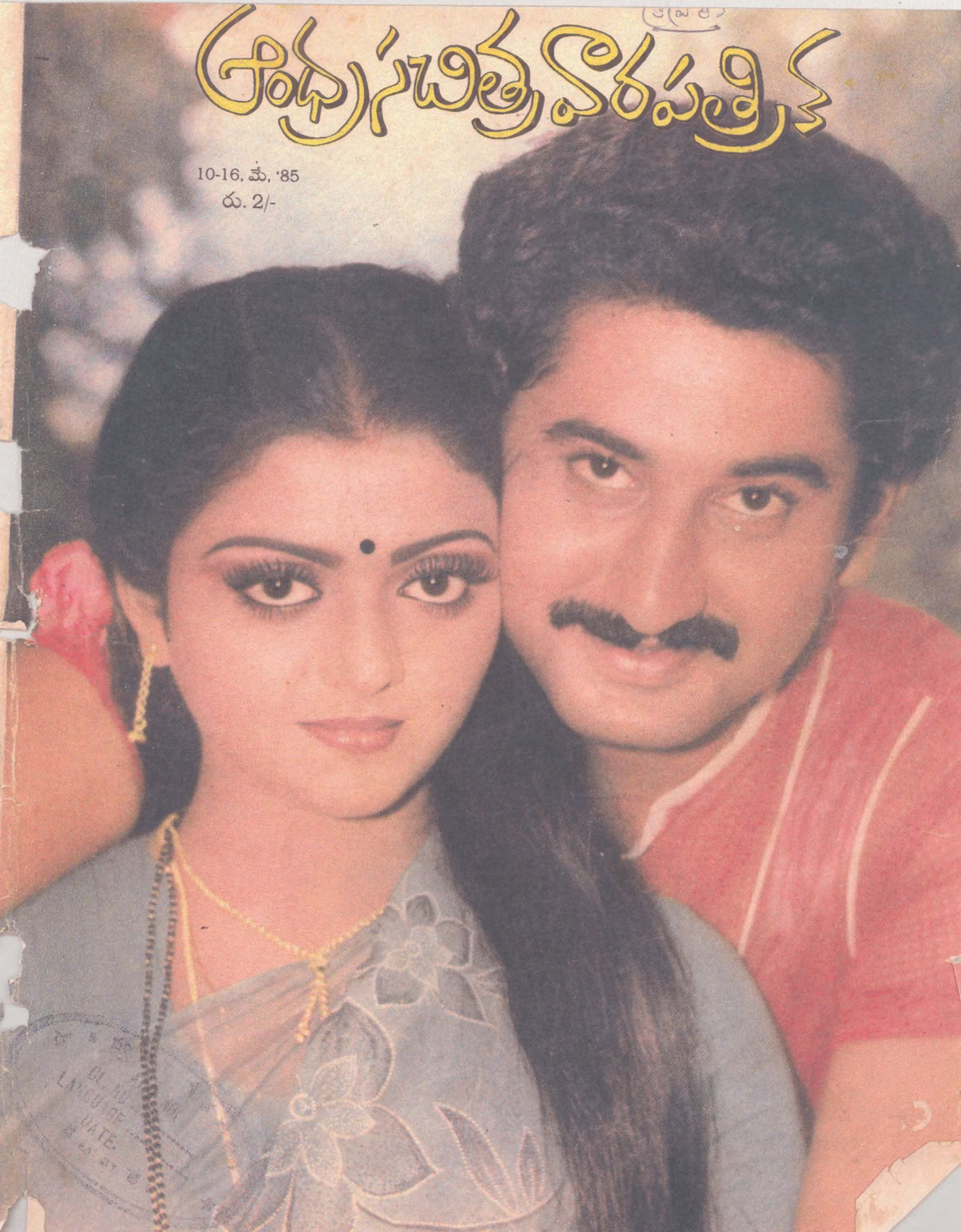

శ్రీధర సాహిత్య వికాస పత్రిక

10-16, మే, '85

రు. 2/-

సంపూర్ణ
పుష్టికరం-
అపరిమిత
ఆహారం!

సరికొత్త

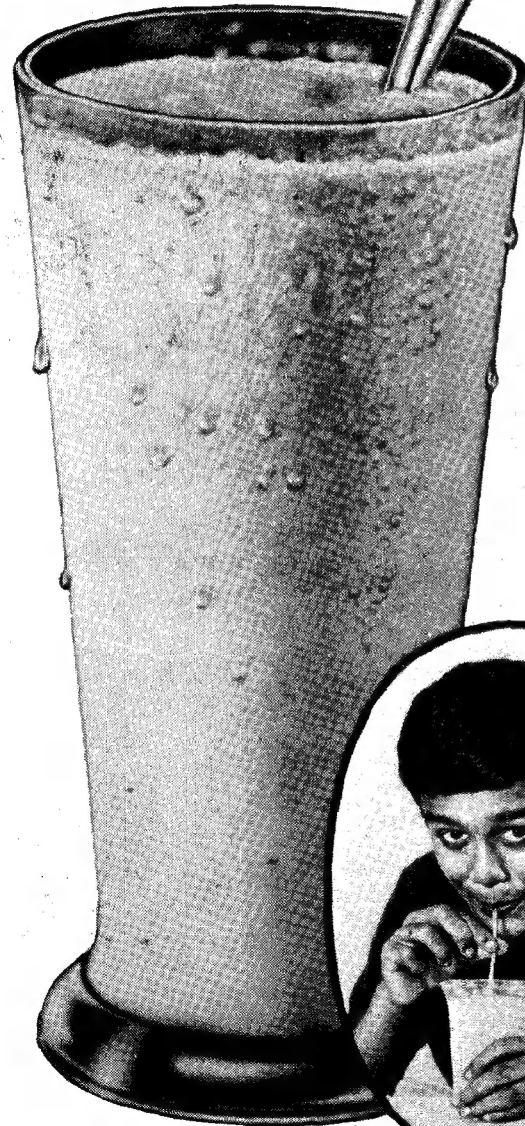
ఐస్ క్రీం రుచి గల కాంప్లాన్®

తల్లారా! పెదవులతో చప్పరించే ఐస్ క్రీం పతే
మీ పిల్లలకు చప్పలించే రుచిగల పోషక పానీయం, ఇదిగో!
వేడికి పిల్లలు సరిగా తిండి తినరు. అలాంటప్పుడు
ఐస్ క్రీం రుచిగల, జిల్లుమనే కాంప్లాన్ తో వాళ్ళకు అవసరమైన
పోషక ఆహారమివ్వండి!

ప్రోటీన్లు పెరుగుదలకు నేరుగా తోడ్పడే పోషక పదార్థాలు.
కాంప్లాన్ లో అత్యుత్తమమైన ప్రోటీన్లు—అనగా పాల ప్రోటీన్లు,
ఎదిగే పిల్లలకు ప్రతిరోజూ అవసరమయ్యే మరో 22 ఇతర కీలక
ఆహార పదార్థాలూ వున్నవి. మీ పిల్లలకి ఇవ్వడం మొదలెట్టండి
కాంప్లాన్-రోజూకు రెండుసార్లు.

కాంప్లాన్ రుచికరమైన చాక్లెట్, స్ట్రాబెరీ,
వీలక్కాయ-కుంకుమ పువ్వు సువాసనలలో దొరుకుతోంది.
సాదా రకంలో కూడా.

పాలతో కలప
నవసరం లేదు.

కాంప్లాన్® - సంపూర్ణంగా ఆరోగ్యబద్ధమైన ఆహారం

ప్రారంభ సంచిక మే 9 విడుదల!

అభిరుచిగల పాఠకులకు అందాల పత్రిక!

మయూర

సంచిత్ర వారపత్రిక

క్రొద్దుల అభివృద్ధి అగ్రనటి
జయసుధ అసృక్తేభీ నీరియత్!

ఇంకొక్క మల్లవి వెంకటకృష్ణమూర్తి,

కొమ్మలి వెంకటేశ్వరరావు,

చందు సాంబాశుల రసవత్తరమైన

నీరియత్తాపాటు.

కథలు, క్షిత్తులరహా చీల్చికలు, నినిమోవికేళాలు...

అందరికోసం అన్నీ! మెలరూపాయితే!

— పొట్టి కథలు చేరవలసిన శివుడు తేది 30.5.85

డాక్టరీయ పబ్లికేషన్స్

5-8-55/ఎ, నంబల్లి స్టేషన్ రోడ్.

హైదరాబాద్-500 001

CHANDRA

ముఖచిత్రం

హిరోయిన్ "రేవతి" ముఖచిత్రం చాలా ముచ్చటగా ఉన్నది.

అర్జవల్లి అంజనేయులు, ఖమ్మం.

చాలా బాగుంది

"చైతన్య దీపాలు" నవల చాలా బాగుంది. రచయిత గారికి నమస్కారములు.

ఎమ్. వి. జ. మహేశ్వరరావు, అత్తిలి.

మనస్తత్వం

జయదుబాషి గారి లేఖలను గూర్చి 'నేస్తం' గారు వ్రాసిన విమర్శ సునిశితంగాను, దుబాషిగారి మనస్తత్వంని అర్థం పట్టినట్లు ఉంది. తన భావాలని సూటిగా, సోదాహరణంగా పత్రికా ముఖంగా తెలియజేసిన ప్రియ 'నేస్తం' గారు ఎంతయిన అభినందనీయులు.

డి. వి. వి. ఎన్. మూర్తి, నెయివేలి.

జయదుబాషి ధోరణి

"నేస్తం" గారి వ్యాసం "వామోచితని ద్వీభాష" జయదుబాషి గారి గూర్చి చాలా చక్కగా వ్రాసారు. నిజమే! దుబాషిగారు ఎప్పుడూ భా. జ. పా. ను తె. దే. పా. ను పొగడటమే పనిగా పెట్టుకున్నారు. "నేస్తం" గారు రాసిన వ్యాసం మమ్మల్ని ఎంతగానో ఆకట్టుకొంది. తరుచూ ఇటువంటి వ్యాసాలు ఆయన కలం నుండి వెలువడాలని ఆశిస్తున్నాను. నీరియర్స్ అన్నిటిలోను "రాగసంధ్య" భలే ఇంట్లో స్థానంగా ఉంది.

జి. దుర్గారావు, విజయవాడ.

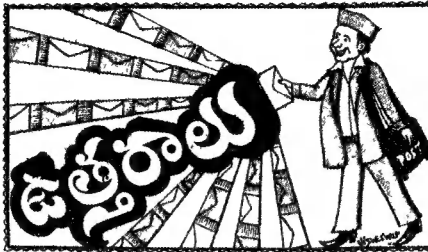
పంగనామాలు

తన పంగనామాలు ఎలాగున్నా ఎదుటివాడి పంగనామాలు చూసి నవ్వినట్లుగా వుంది 'నేస్తం' గారి చాదస్తం.

కార్యదీక్ష సడలని పట్టుదల, గుండె ధైర్యం గల ప్రజల మనిషిని 'ఒక నటుడు' అనవలసిన దాహరికం వద్దే వద్దు. ఇదే గ్లామరేషన్ పణంగా పెట్టి అనాడు మెడలో జోలి వేసుకుని తన సాటి నటీనటులతో ప్రజల మధ్యకు వెళ్ళి జాతీయ రక్షణ నిధికి క్యాష్ అందించలేదా.

"రంగులు పూసుకున్న వాడికి రాజకీయమా?" అన్నవాళ్ళు అమితాబ్జవచ్చని, సునీల్ దత్తాని, శివాజీని, కృష్ణని, జమునా, వయజయంతిమాలలను ఎలా అనుకూలంగా సహించగలరు. "నల్ల దబ్బును తెల్లదబ్బు చేసుకోవడం సినిమా రాజకీయ వాదం" అవుతే "లైవాల్ని ఆ కోవలోకి తేలికగా జమకట్టవచ్చు.

"ఏ ప్రజలు నన్ను అభిమానించారో...నా ఈ ఉన్నతికి కృతజ్ఞులై వారి కోసం ఒక యోగిగా ఈ

రాజకీయాలను స్వీకరించాను." ఈ కామయ గుడ్డలు నా సంకల్పాన్ని ఎప్పుడుకప్పుదు గుర్తు చేస్తాయి. శ్రమబద్ధమైన జీవన సరళికి నన్ను పురిగొల్పుతాయి" అన్న అన్నమాటలు సమీపాదులేకపోలేదు.

దేశసేవే పరమార్థ మనుకుని నమ్మి నిండు జీవితాలని త్యాగం చేసిన మహామనుషులను దేశం వినాటికి మరవదు మరవదు. దుబాషి నిజానికి ఒకరకం చేయి తిరిగిన జర్నలిస్ట్ అయితే... వాతకలోకం న్యూఢిల్లీ లేఖను అదరిస్తుందా? మరీ...ఈ మధ్యన జరిగిన ఎన్నికల గురించి అంధ్రప్రదేశ్ లో సంభవించిన మిత్రపక్షాల విజయం గురించి ఆచార్య తిరుమలగారు "హైదరాబాద్ నోట్ బుక్"లో వివరించిన నిజానిజాల మాటేమిటి?

యం. మధు, హైదరాబాదు.

సిగ్గు కాదు భయం

తమిళంలో 'అచ్చమిల్చి' అంటే 'భయంలేదు' అని అర్థం.

29 మార్చి-4 ఏప్రిల్ వారపత్రికలో 41వ పేజీలో డి. కృష్ణమోహన్ గారు వ్రాసినట్లు సిగ్గులేదు అని కాదు. అది తప్పు.

ఎ. ఎం. గోవిందన్, పాకాల.

కథలు

నటి రేవతి ముఖచిత్రంతో (5-11 ఏప్రిల్) వెలువడిన సంచికలో డబ్బు ముందు స్పేహం, బంధుత్వం, అధికారం ఏదీ నిలువలేవని నిరూపించే "సిఫార్సు" కథ వాస్తవానికి దగ్గరగా చాలా బాగుంది. రచయిత బిహారా వెంకట సుబ్బారావు గారికి నా ధన్యవాదాలు. అంతేకాకుండా ఈ వారం దా. జయదుబాషి గారి "న్యూఢిల్లీ లేఖ"లో 'అధునీకరణ ఫలితాలు అందరికీ అందాలి' వ్యాసం చాలా బాగుంది.

హరిదాస్యం దేవానంద్ బాబు, హనుమకొండ.

* * * *

'సిఫార్సు' కథ చాలా బాగుంది. నేటి సమాజంలో మంత్రిగార్లు, ఎమ్మెల్యేల సిఫార్సుల కంటే డబ్బు ముఖ్యమని నిరూపించారు. స్పృహతుడని దయ కూడా చూపలేదు. నేటి సమాజంలో అటువంటి వారు ఎక్కువ.

పద్మాది ఉదయకుమార్, వారి కుటుంబ సభ్యులు,

కొత్తవలస.

ఆంధ్రసాహిత్యవారపత్రిక

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

స్థాపితం - 1908

శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు:

(1938 - 1972)

శుక్రవారం: 10-16 మే, 1985

శ్రీశ్రీధన నామ సం. చైత్రా బ. పషి

సంపుటము 77 : సంచిక 36

సంపాదకుడు:

శివలెంక రాధాకృష్ణ

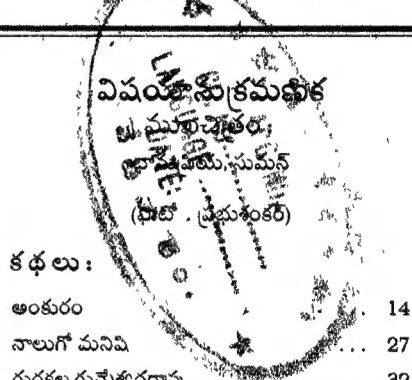
విడి ప్రతివెల రు. 2-00

ఆరు మాసాల చందా రు. 55-90

పోస్టల్ ఏడాది చందా రు. 111-80

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము,

గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003

కథలు:

అంకురం	14
నాలుగో మనిషి	27
గురకల గున్నేశ్వరరావు	32
పిచ్చి తల్లి	49
ఉంగరకాండ	62

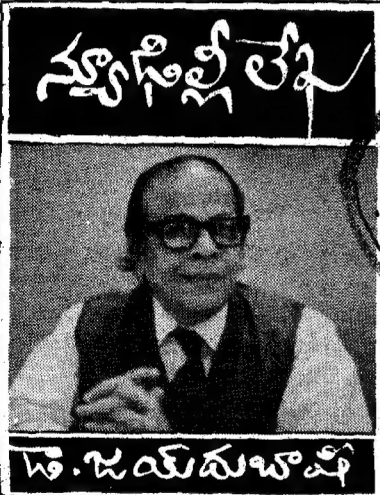
నీరియల్ నవలలు:

మల్లిక	8
పడమట సంధ్యారాగం	22
ప్రేమించవేమనసా...	42
రాగసంధ్య	54

వ్యాసాలు, శీర్షికలు:

ఉత్తరాలు-4, న్యూఢిల్లీ లేఖ-5, వ్యక్తిగతం, వారఫలం-7, ప్రశ్నావళి-12,	
బయోగ్రాఫీ దిజైన్లు-20, డాక్టర్ సలహాలు-26, ఫలాత్తుని థైరీ-30, సినిమా విశ్లేషణ-34, తారలు-తీరులు-37, సుభాషి తాలు-45, కావేమన' పద్యాలు-53, ధర్మపథం-57, హైదరాబాద్ నోట్ బుక్-66.	

జె.పహారాల్ నెహ్రూ, లేడీ మౌంట్ బాటన్ ల మధ్య నడిచిన వ్యవహారం ఆ రోజులలో లండన్ లో అందరి నోటా వినిపించింది. ఆ తర్వాత చాలా రోజులకి గానీ ఈ పుకారు భారతదేశానికి వ్యాపించలేదు. దీన్ని దుష్ప్రచారం అనడానికి అంతగా పీలులేదు. ఎందువల్లనంటే అప్పటికే వారిద్దరూ ప్రేమ వ్యవహారాలు జరిపే వయసు దాటిపోయిన వారే. అయితే లేడీ మౌంట్ బాటన్ మాత్రం ఇంగ్లాండులో పేరు మోగిన వ్యక్తి. అక్కడి సమాజంలో ఎందరికో ఆమె వ్యవహారాలు చక్కని కాలక్షేపంగా ఉండేవి. ఆ రోజుల్లో ఇండియా హాపున్ లో పని చేస్తున్న మా బోటి వారికి అక్కడి విషయాలెన్నో చూచాయగా తెలుస్తూ ఉండేవి. లండన్ థిర్టీల మధ్య నడిచే ఉత్సాహాలు మా చేతుల మీదుగానే వెదుతూ ఉండేవి. కృష్ణమీనన్ తో కలిసి ఆయన సచివాలయంలో పని చేసిన నా సహచరుడొకతనికి నెహ్రూ లార్డ్ మౌంట్ బాటన్ కి రాసిన ఉత్తరాలలో ఓ రెండు గుర్తున్నాయి.

అందులో ఒక దానిని ఆయనే స్వయంగా ఒక పార్టీలో లేడీ మౌంట్ బాటన్ కి అందజేశాడు. మరొక దానిని లండన్ వెలుపల ఉన్న మౌంట్ బాటన్ నివాసానికి ఒక దూత ద్వారా పంపాడు. కానీ మాయద్దరికి నెహ్రూకి లేడీ మౌంట్ బాటన్ ఒక్క ఉత్తరం కూడా రాసినట్లు గుర్తు లేదు. అందువల్ల ఆమె అంత సుముఖంగా లేకపోయినా నెహ్రూగారే చిరప తీసుకున్నట్లు మాకు చాలా మందికి అనిపిస్తూ ఉండేది.

ఏది ఏమైనా జరిగింది మాత్రం వేరు. లేడీ మౌంట్ బాటన్ మగపిచ్చి ఉన్న మగువ ఆమెకి నెహ్రూతోనే కాక అంతకన్నా ప్రముఖులైన వ్యక్తులతో కూడా పరిచయాలు ఉండేవి. యుద్ధ సమయంలో, అంతకి ముందు కూడా ఆమెకి ఎంతో మంది అభిమానులు ఉండేవారు. అమెరికాకి చెందిన సుప్రసిద్ధ నేర్గి గాయకుడు పాల్ రాబిన్సన్ కూడా వారిలో ఒకరు. ఆమెదో శీలపతి అయినట్లు

ఈ వ్యవహారానికి అంత హడావిడి ఎందుకు చేసేవారో నాకు అర్థం కాలేదు. యుద్ధానికి ముందు, తర్వాత కూడా లేడీ మౌంట్ బాటన్ లాంటి స్త్రీలు ఎంతో మంది ఉండేవారు. అమెరికానించి బహిష్కరింపబడి ప్రవాసంలో ఉన్న రాబిన్సన్ లాంటి వారికి మాత్రం సుఖంగానే ఉండేది. ఇలాంటి ప్రేమకలాపాల ప్రభావం మన చరిత్రపై చాలా స్వల్పంగా అయినా ఉంటుందని నేను అనుకోను. భారత్ వంటి దేశాల చరిత్ర ఇలాంటి మగపిచ్చి ఉన్న మగువల శయనాగారాలతో రూపుదిద్దుకుంటుందని నేను భావించను.

ఈ కథని మరో కోణం నించి పరిశీలించినా అందులో ఏమీ ప్రాముఖ్యం కనిపించదు. అసలు నెహ్రూకి తెలిసింది లార్డ్ మౌంట్ బాటన్ కానీ లేడీ మౌంట్ బాటన్ కాదు అని నా అనుమానం. దూరప్రాచ్యంలో యుద్ధం అయిపోయిన తర్వాత లాంఛనప్రాయంగా నెహ్రూ లార్డ్ మౌంట్ బాటన్ ని కలుసుకుని ఉండవచ్చు. భారతదేశానికి ఆఖరి వైస్రాయుగా మౌంట్ బాటన్ నియామకంలో నెహ్రూ ప్రమేయం ఉన్నది.

రాబిన్సన్ కూడా కృష్ణమీనన్ లా నామకవాస్తే అయిపోయి, కాదో నాకు తెలియదు కానీ ఆ పార్టీకి

నిదర్శనాలు ఉన్నాయి. లార్డ్ మౌంట్ బాటన్ భారతదేశానికి వైస్రాయుగా నియమితులయ్యే వరకూ ఆయన పేరు అక్కడ ఉన్న మా విద్యార్థులెవరికీ తెలియదు. కృష్ణమీనన్ ఇండియా టీగ్ కార్యాలయంలో మాత్రం ఆయన పేరు తరచు వినిపిస్తుండేది. వేసవిలో క్రమం తప్పకుండా నేను ఆ కార్యాలయానికి శిశుు ఉండే వాడిని. మీనన్ కార్యదర్శిగా బ్రిగ్గెట్ అనే అవిడ ఉండేది. ఆ కార్యాలయానికి వచ్చే అతిథులకి టీ తయారు చేసి ఇవ్వడమే ఆమె చేసే పనులలో ముఖ్యమైనది. అప్పట్లో మౌంట్ బాటన్ లలో ఎవరినీ నేను చూడడం తటస్థించలేదు. కానీ బ్రిగ్గెట్ మాత్రం వారిని గురించి తెగ చెప్తూ ఉండేది. తమ మధ్య రాకపోకలు కూడా ఉన్నట్లు చూస్తూండేది. పుకార్లతో చేటు చేసుకున్న అలాంటి స్త్రీతో మీనన్ కార్యదర్శికి అంతగా పరిచయం ఉండటం నాకు చాలా వింతగా తోచేది.

నెహ్రూ లండన్ వచ్చి వెళ్లిన తర్వాత లేడీ మౌంట్ బాటన్ పేరు ఇండియా టీగ్ కార్యాలయంలోని వారి సంభాషణలలో వినిపించేది. ఆ పర్యటనలో నెహ్రూ లార్డ్ మౌంట్ బాటన్ ని కలుసుకున్నారా? నా అనుమానం వాళ్ళు కలిసే

నెహ్రూ మౌంట్ బాటన్ ల మైత్రి!

చాలా దగ్గరి వాడు. యుద్ధానికి ముందు, యుద్ధం జరుగుతున్నప్పుడు కృష్ణమీనన్ కి బాగా స్పృహతుడు. మీనన్ ఇండియా టీగ్ కార్యాలయంలో వారిద్దరూ కలిసి తీయించుకున్న చాలా ఫోటోలని నేను చూశాను. రాబిన్సన్ వెంబడి తిరిగే లేడీ మౌంట్ బాటన్ కృష్ణమీనన్ కి కూడా సన్నిహితంగానే ఉండి ఉంటారు. యుద్ధానికి ముందు నెహ్రూ లండన్ వెళ్లి వస్తూ ఉండేవారు. స్పెయిన్ లో అంతర్యుద్ధం జరుగుతున్నప్పుడు కొందరితో కలిసి మీనన్ అక్కడికి వెళ్లారు. నెహ్రూ, లేడీ మౌంట్ బాటన్ లు లండన్ లోనే ఉండిపోయి ఒకరి కోసం ఒకరు పాకులాడి ఉండకపోవచ్చు. మరేవో కొన్ని కారణాల వల్ల నెహ్రూ ఇలాంటి చిక్కులలో ఇరుక్కోడం ఇష్టం లేక దూరంగా ఉండిపోయి ఉండవచ్చు. ఆమె విశ్రాంతిగా శృంగారం సాగిస్తున్న ఆ రోజుల్లో నెహ్రూ లేడీ మౌంట్ బాటన్ ని కలుసుకో లేదంటే సమ్మతం కష్టం.

బ్రిటిష్ మంత్రివర్గంతో చర్చలకి 1946 లో నెహ్రూ, జిన్నాలు లండన్ వెళ్లారు. అప్పుడు నెహ్రూ లార్డ్ మౌంట్ బాటన్ ని కలుసుకున్నారనే దానికి

ఉంటారని. నెహ్రూ ఇష్ట పడటం వల్లనే లార్డ్ మౌంట్ బాటన్ భారతదేశానికి ఏవరి వైస్రాయు కాగలిగారు. వారు అధికారంలోకి రాకముందు నించే లేబర్ పార్టీ నాయకులు నెహ్రూకి తెలుసు. స్వాతంత్ర్యసంతరం నెహ్రూ భారత ప్రధాని అవుతారని లేబర్ పార్టీలో వారందరికీ బాగా తెలుసు. స్వాతంత్ర్యం తరువాత భారతదేశం ఒకే ఖండంగా ఉండదనీ, విభజన తప్పదనీ అప్పటికే తేలిపోయింది. జిన్నా బొప్పుకోరని కాదు అసలు బ్రిటిష్ వారికే భారతదేశం ఒకటిగా ఉండటం ఇష్టంలేదు. అసలు జిన్నా రంగంలోకి రాక ముందే దేశ విభజనకి పథకాలు రూపొందాయి. ఇలాంటి నిర్ణయాల విషయంలో సాత్వాత్యదేశాలు అంత ఉదాసీనంగా ఉండవు. నిజానికి నిర్ణయాలు జరిగిన తర్వాత మౌంట్ బాటన్ రంగంలోకి వచ్చారు. భారతదేశం నాయకులతో ఆయన జరిపిన చర్చలు కేవలం ఒక నాటకంలో పాత్ర పోషణ వంటివి. జిన్నాకి ఈ విషయం తెలిసే ఉండవచ్చు. నెహ్రూకి కూడా ఈ సంగతులన్నీ తెలుసనే అనుకుంటాను. కాంగ్రెస్ నాయకులు అప్పటికే స్వాతంత్ర్య పో

అలిసిపోయి ఉండటం వల్ల, పుష్కలమైన పైబడుతున్న కారణంగా పోరాడే శక్తి నశించి అందుకు అంగీకరించారని తర్వాత ఒక సంవత్సరంలో నెహ్రూ అన్నారు.

లేబర్ పార్టీ నాయకులు నెహ్రూని తమ అంతరంగికుడిగా భావించారు. మౌంట్ బాటన్ ని భారత దేశానికి పంపడానికి పూర్వమే, స్వతంత్రం రాకముందే దేశ విభజన తప్పదనీ, భారతదేశంలోని హిందూ భాగానికి తాను ప్రధాన మంత్రి అవుతాననీ నెహ్రూకి తెలుసు. ఈ విషయం అయిన మీనన్ ద్వారా గానీ, నేరుగా గానీ తెలుసుకుని ఉంటారు. తర్వాత సిమ్లా తదితర చట్టాల్ని జరిగిన చర్చలన్నీ కేవలం ఇతరులని నమ్మించడానికి మాత్రమే.

ఇది తీవ్రమైన ఆరోపణ కానీ దానిని నిరూపించడానికి పరిస్థితుల కనుగుణమైన రుజువులు తప్ప మరేమీ లేవు. ఇక్కడి విషయాలన్నీ వదిలేసి యుద్ధం అయిన తర్వాత నెహ్రూ లార్డ్ మౌంట్ బాటన్ ని కలవడానికి సింగపూర్ వెళ్ళడం వింతగా తోస్తుంది. అక్కడ వారిద్దరూ బాగా సన్నిహితులై ఆ తర్వాత చివరివరకూ భాయ్-భాయ్ గా ఉన్నారు. లేబర్ నాయకులతో చర్చల కోసం నెహ్రూ లండన్ వెళ్ళినప్పుడు మధ్యలో ఒకటి రెండు రోజులు తాము ఉంటున్న హాటెల్ కి రాకుండా గైరు హాజరైయ్యారు. ఈ విషయం నా కిలా తెలుసంటే, అప్పుడు నేను గోవాలో ఒక సుదీర్ఘ

బుతువులు మారాయి

డిగ్రీల బల్బ్ మూడే మూడు కాలాలు.
ఎడ్మిషన్ కాలం
ఎలక్షన్ కాలం
ఎగ్జిమినేషన్ కాలం
మరి ఎదుర్కోవన్ ఎప్పుడూ
అన్న ప్రశ్నకు
బ్రతుకు బల్బ్ ప్రవేశించినప్పుడు
అన్నది జవాబు.

— కొండముది శ్రీరామచంద్రమూర్తి

న్యూఢిల్లీ లేఖ.....

మైన లేఖ రాసి నెహ్రూకి అందచేద్దామని ఆ హాటెల్ కి వెళ్ళాను- గోవాని నెహ్రూ ఒక మొటిమలాంటిదని అంటూ ఉండేవారు - అయిన పిలుపు కోసం కింద ఉన్న రాబీల్ చాలా సేపు వేచి ఉన్నాను. ఎంతో మంది ఆయనని చూడడానికి పైకి వెళ్ళి వస్తున్నారు. కానీ మౌంట్ బాటన్లు మాత్రం నాకు కనిపించిన గుర్తు లేదు. బహుశా వాళ్ళు లోపలికి వెళ్ళడానికి వేరే మార్గం ఏదైనా ఉండేమో! అప్పుడు

లార్డ్ మౌంట్ బాటన్ ఎక్కడున్నారు? ముక్కలైన భారత దేశానికి కాబోయే ప్రధాన మంత్రిని కలుసుకోడానికి ఆయనని ప్రత్యేక విమానంలో లండన్ రప్పించారా? ఎవరో ఒకరు పరిశోధించి ఈ లండన్ కథలోని రహస్యాన్ని కనిపెట్టాలని నా ఆశ. అసలు ఈసారి లండన్ వెళ్ళినప్పుడు నేనే ఆ పని చెయ్యాలనుకుంటున్నాను.

స్వాతంత్ర్యానికి ముందు ఉన్న ఆయామయ పరిస్థితుల్ని కప్పిపుచ్చడానికి ఈ ప్రేమాయణం ఒక సాధనంగా ఉపయోగపడింది. అసలు దానికి అంత ప్రాముఖ్యత లేనే లేదు. తమ 58వ ఏట నెహ్రూ మొట్టమొదటిసారి లేడి మౌంట్ బాటన్ ని కలుసుకుని ఉంటారు. అప్పటికి ఆమెకి కూడా వయసు ఉడిగిపోయింది. కానీ దానికి వాళ్ళు అంత హంగామా ఎందుకు చేశారనేదే ఎవరికైనా అశ్రద్ధా కలిగించే విషయం. దానికి కారణాలు వేరే ఉండవచ్చని నా అనుమానం... బ్రిటిష్ వారికి తాము తప్పు చేశామన్న నేర మనస్తత్వం ఉన్నది. భారతదేశ విభజన విషయంలో తాము కూడా అలాంటి తప్పు చేశామన్న భావం నెహ్రూకి క్లుదా ఉండి ఉండవచ్చని నా అనుమానం. ఎందుకంటే ఆయనకి కూడా అందులో పాత్ర ఉండటమే కాకుండా అది జరుగుతుందని ముందుగా తెలిసి కూడా దానిని రహస్యంగా ఉంచడం, దానికి అంగీకరించడం చేశారు కాబట్టి....

ఆరోగ్యానికి రాచబాట నెర్విటాల్®

బాలబాలకల పెరుగుదలకు
విద్యార్థుల వికాసానికి
పుట్టు ఆరోగ్యరక్షణకు
కామ్యకల కందెప్పుకు
క్రీడాకారుల బలపరచుకు
సాధన సాధకులకు

NEURVITOL
SILVER JUBILEE
1955-1956

మాన్ ఫార్మ ఫజన్స్
పిలారు రోడ్, విజయవాడ 520 002
P.B.NO. 353

CHAMPION
(Regd.)

భాంపియన్

ఆనందానికి
ఆహ్లాదానికి
అందరూవాడే
బనియన్

విజయవాడ :-
ప్రభాకర టెక్స్టైల్ వజన్స్
వస్తులత 133, విజయవాడ 1

M/s. Man Pharma Agencies
ELURU ROAD, VIJAYAWADA-520 002
Phone : 75 696

★ భాంపియన్ లోగో, భాంపియన్ అక్షరాల నమూనా, అట్ట పేజ్, ట్రేడ్ మార్క్, మరియు కాపీరైట్ చట్టం క్రింద భిక్షస్థుల చేయబడినవి.

వారపలం

10-5-1985 శుక్రవారం మొదలు
16-5-1985 గురువారం వరకు

* **మేషం :** గడచిన కొన్ని వారాలుగా ఉన్న యిరుక్కు యిబ్బందులు నిశ్చంద్రహంగా తొలగి పోతాయి. వృధా ప్రయాసకు మాత్రం గురి కాకండి. మనోవాక్యాల కర్మల ఉద్యోగం చూచుకోండి. వ్యాపారం కూడా అంతే. స్త్రీలకు: వృత్తి ధర్మాన్ని వదలకండి, కులవృత్తికి ఎది సాకు రారు.

* **వృషభం :** కొన్ని వ్యవహారాలను గూర్చి ఊరక మననం చేసికొంటూ కాలం వ్యయం చేయకండి. అమితోత్సాహానికి అస్సారమైన వారం. మీ చర్యలను, ఎత్తుగడలను నలుగురు ప్రశంస ప్తారు. అది ప్రగతి సూచకం. స్త్రీలకు: అనుకున్న విధాన పనులు జరగటమే గాక అనందోత్సాహాలకు అస్సారమున్నది.

* **మిథునం :** 'భృషి' నాస్తి దుర్మిత్రము' ఎంత భృషి చేస్తే అంత మేలు. గ్రహనుకూలత గల వారం. స్వరాన్ని పెంపొందించుకోవటానికి, తగాదాలు పరిష్కారం కావటానికి సర్వవిధాలా పీలుగల సమయం. వార మంతా లాభించే మార్గమున్నది. స్త్రీలకు: వృత్తి యందు ప్రగతి, అంతే యింతే చేతికందటం గమనించదగిన అంశాలు.

* **కర్కాటకం :** కొందరు అనవసరంగా మీపై అనేకపదనున్నారు. కనువిర్ర చేయనున్నారు. అనవసరంగా వాదానికి దిగవనున్నారు. అంటి అంటనట్లుండాలి. మీ వ్యాపారమో మీ వ్యవహారమో చూచుకోండి. ఏ సందర్భంలోనూ అనేకపదటం తగదు కదా! వ్యాపారంలో మీరనుకొన్న విధంగా జరగకపోవచ్చు. స్త్రీలకు అదరీతి.

* **సింహం :** మీరు ఏమి తెలియని వాళ్ళలాగా ఇతరులకు కనిపిస్తారు. కాని మీ చేతలను వ్రాతలను చూచి మరోలాగ భావించి, మీ జోలికి రాకుండా దూరంగా ఉండనున్నారు. 'సోమ మంగళ వారాలందు' యత్న కార్యసిద్ధి. సాహితీ గోష్టి. స్త్రీలకు: ఒకానొక వ్యవహార విషయంలో నష్టం రావచ్చు. తెలిసి మనలుకోవటం శ్రయోదాయకం.

* **కన్య :** మీరు బండ్లలో, మీ వాహనాలలో ప్రయాణించే సమయాన ఎంత జాగరూకత వహిస్తే అంత మేలు. ప్రమాదాలకు గురి కావచ్చు. జాగ్రత్త! వ్యాపారరీత్యా కూడా అధిక లాభమాసింది. లేనిదాని యిబ్బందులుకు గురి కాకుండా చూచుకోండి. స్త్రీలకు: ఉద్యోగరీత్యా ప్రగతి కొందరకు, నూతనోద్యోగ ప్రాప్తి కొందరకు చెప్పుదగిన అంశాలు.

* **తుల :** ఈ వారం మీకు వ్యవహారంలో విజయ సూచన గలదు. అయినా చిక్కులలో పడకండి. ఏ వ్యవహారానికైనా ఎంత దూరంగా ఉంటే అంత మంచిదిగా గ్రహించండి. ఇది హెచ్చరిక మాత్రమే. 'గురువారం' మీ యత్నాలకు బలం చేకూర్చుతుంది. స్త్రీలకు: కుటుంబానందం.

* **వృశ్చికం :** ఈ వారమంతా ధనాధావం. ఎన్నో రీతుల యత్నిస్తారు. కాని ప్రయోజనం? చివరకు అప్పులైనా పనులు కావని శ్రమించి తెలిసికొంటారు. వ్యాపారరీత్యా కూడా అనవసరమైన చిక్కులలో చిక్కికోవటం తటస్థమైంది. స్త్రీలకు: మతిమెరిస వ్యయం నెత్తిన పడుతుంది.

* **ధనుస్సు :** ఉద్యోగపు బాకతో కొందరు చేసే యత్నాలు ఫలవంతం కాగలవు. కొందరకు డబ్బు తగినంతగా చేతికందకపోయినా అవసరాలు తీరుటకు ఏమాత్రం యిబ్బంది లేదు. స్వరాన్ని ఏ విధంగా పెంపొంది మార్చాలి. ప్రయాణాలందు జాగ్రత్త అవసరం. ప్రమాదాలకు గురి అవుతారేమో చూచుకోండి. స్త్రీలకు: వ్యవహారాలందు విజయం, వస్తు సేకరణ కవకాళం.

* **మకరం :** ఏ సందర్భంలోనూ ధీమాగా సంపరించకండి. మిమ్ము కనిపెట్టి ఉన్నవారు, అవమానానికి గురిచేయాలని చూస్తూనే ఉన్నారు. గమనించండి. వ్యాపారరీత్యా ప్రయాణం సాగించటం న్యాయమే. వృత్తియందు అంతే, ఇంతే మేలు కనిపించకపోదు. స్త్రీలకు: ఎంత భృషి చేస్తే అంతటి ప్రగతి ఉద్యోగ వృత్తులందు, లభ్యం కావటం గమనిస్తారు.

* **కుంభం :** వారమంతా అన్ని విషయాలలో జాగ్రత్తగా మెలగటం అవసరం. నిదానం ప్రధానం. మానవ బలమే కాకాలని ఆశించటం అశాభంగానికి కారణం. దైవ బలమే బలం. మీ సంకల్పం అలస్యంగా నెరవేరుతుందని, ఆశించిన ఫలం అందగలదని గ్రహించాలి. స్త్రీలకు: క్రొత్త వస్తువులు సమకూర్చుకోనుటతో వారం ముగుస్తుంది.

* **మీనం :** విపరీతమైన ఖర్చులు పైన పడతాయి. ఇబ్బందులును ఎదుర్కొనవలసిన అగత్యం కూడా ఉంటుంది. త్యాగబుద్ధి అవసరం. చారుగుహారికి తోడుపడటం అంతకన్నా అవసరం. మీ అలోచన ప్రకారమే కుటుంబ వ్యవహారాలు కుదుటపడతాయి. స్త్రీలకు: కళా సాహితీరంగాన ప్రగతి, అట్రియులతో సంభాషణల కవకాళం గల వారం. గ్రహించండి.

-విద్వాన్ కోట సత్య రంగయ్యశాస్త్రి

వ్యక్తిగతం

21 పంచమృగాల

మెరిటరీ వాలన తరు-
వాత బ్రిజర్కి అధ్యక్షు
డిగా ఎన్నుకోబడిన
టాంబ్రెడో నెవెస్ (75)

ప్రమాణ స్వీకారం
చేయటానికి కొన్ని
గంటల ముందు, తీవ్ర-

మైన అస్వస్థతకి లోనయి మార్చి 15 నించి అప్పటి వరకు 'రయివర్షి కుల్లిదీన్' అనే జబ్బుకి-
గాను 7 నార్సు క్లెస్ట్ చికిత్స చేయించుకు-
న్నారు. ఈ లోపుగా ఆయనకి చార్మియా వ్యాధి
కూడా వచ్చింది. అంతేకాక అనిరితిత్తులకి
కూడా ప్రమాదకరమైన వ్యాధి సాకింది. దీనికి-
తోడు రక్తం గడ్డ కట్టే గుణం బాగా సన్న-
గిల్లింది. మందులు శ్రమం తప్పక ఇస్తూ-
పూడయివేగము. శరీరోద్వీగ్రత, రక్త ప్రసరణ
నిర్దిష్టంగా ఉండేలా చూసారు. యంత్రాల
సహాయంతో రక్తాన్ని తుడ్డి చేసి అక్సిజన్
అందించారు. నాచో నాలోస్ హార్డ్ ఇన్స్ట్రు-
టువల్లో చికిత్స కొందుతున్న నెవెస్ సంపూర్ణ
అరోగ్యం కోరుతూ 134 మెరియన్ల బ్రిజర్
యన్లు అరాట పడ్డారు. సామూహిక ప్రార్థనలు
చేసారు. ఫైన్-ప్రెసిడెంట్ జోన్ సార్సీ నెవెస్
పరిస్థితి వట్టు సానుభూతిని వ్యక్తం చేస్తూ-
బాగానా వ్యవహారాలని అలక్ష్యం చేయడం
జరగదని చెప్పారు. పరిస్థితి ఎలా మలుపు
తిరుగుతుందోనని ఎంతోమంది ఎదురు
చూస్తున్న సమయంలోనే నెవెస్ కళ్ళంతగా
కన్ను మూసారు! నెవెస్ పంటి చిత్తుతుడ్డి,
శ్రమశీలంగా అధినేత లేక పోవడం ఎన్నటికీ
తీరని లోటు. బ్రిజర్ ప్రజలు అత్త ధైర్యంతో
వ్యవహరిస్తారని ఆశించడం మనహా చేయ
గలిగిందేమి లేదు.

సీరియల్ మల్లిక

యాద్యగర్హితమింద

(గత సంచిక తరువాయి)

తలుపుతీసి ఇంట్లో అడుగుపెట్టిన భార్యచే ఏకదా ఇల్లు అతిచల్లగా న్నాగతమిచ్చింది. దైదీని ధర్మస్థాన మిద దింపలేకపోయాడు. ఇల్లంతా వదిల్చేసరికి ఇంకొక అరగంధివా వడుతుంది. పెట్టర్ వుంచుకుని కోట్లు తీసేశాడు.

దైం చూస్తే అరుగుంటుంది. మల్లిక ఇంకొక గంటదాకా రాదు. అమె నచేదాకా అగత వంటకు లేచే తుందని కిచన్లోకి వెళ్ళాడు. రెఫ్రిజరేటర్ తెరిచి చూశాడు. చారు, పెరుగుతప్ప వేసిన వంటలేమిలేవు. ఫ్రెజర్ నుండి త్రాకిన డిస్కావాగ్ దైదీకి తీశాడు. తాలింపువన దాగితోని డిస్కాముట్టలు అందులో పడేశాడు. అవి వేగేలపల అమ్మిడకి కావలసిన పుల్లిపాయలు, పచ్చి మిరపకాయలు తరిగి గిన్నెలో వేశాడు. డైస్ కుట్టర్లో దియ్యం తరిగిపెట్టి కుట్టర్ అనవేశాడు. ఇంకొక పదిహేను ఫిముషాల్లో దిన్నర్ సిద్దమౌతుంది.

మల్లిక రావదానికొకా అతగంట త్రిముంది. దివ్వాపర్లో క్లీన్ అయ్యి అరిటాయిన్ పాత్రలన్నీ తీసి కిచన్ కాలినిట్లో నడ్డిపెట్టాడు. ఫింకోలో పున్న మురికిపాత్రలు తొలిపి భాళి అయిన దివ్వాపర్లో పెట్టాడు.

కిచన్లో పనవ్వగానే రెఫ్రిజరేటర్ తెరిచి తలుపు పట్టుకుని కానవు చూస్తూ నిలబడ్డాడు. అతనికి తీర తాగానిది వుంది. ఎదురుగా వున్న 'మెకలోక్' తీరదాదిర అతని మనస్సులోని కోరికను కనిపెట్టినట్టుగా అతనివైపు చూసి మత్తుగానవ్వింది!

దొడ్డి తడుముతున్నాడు. అకలితో లేతుకు పోయిన దొడ్డి అతనికి అభయమిచ్చింది. దాదిర తీసుకుని రెఫ్రిజరేటర్ తలుపు మూసేసాడు. దబ్బాలో నుండి కాని దాదాలో చెప్పి తీసుకుని దెనలోకొచ్చి కూర్చున్నాడు. ఎదురుగా దిదిరమిడున్న దిదిరిపవన రివారీ కంట్లో తీసి బటన్ నొక్కాడు. ఫూరంగా వున్న ది.వి. అనే అవ్వగానే రివారీ. కంట్లో రివారీ తనకు కాబాల్సిన భాసర్ పెట్టుకుని సాఫాలో తీరిగ్గాకాలిలపడ్డాడు.

ది.వి.లో అనాది దిజెన్స్ రిటార్డ్ పెద్ద ఉత్తరకరంగాలేదు. వాల్స్ట్రీట్లో యాక్సిపిటి వున్నట్టులేదు. కామెంట్లతో ఆ రోజు మార్కెట్లోని స్టాక్స్ విలువ ఒకదాని తర్వాత ఒకటి వరుసగా, తొలివేగంగా నేలంపాటు పాడేవాడిలాగా చెప్పుకుంటున్నాడు.

కాస్టెన్ అదేమాసి తన స్టాక్స్లో మాత్తులేకుండా వుండటం గమనించి నిరాశక్తంగా ది.వి. వైపు నుండి దున్ను ముట్టించాడు. తీరదాదిర మూతతీసి గుటగట నాలుగు గుట్టలు తాగాడు. తొటాలో చెప్పి తీసి వోట్లో నేమవుతున్నాడు.

ఆ మధ్య పీకింట్లో ఎప్పుడో తప్ప మామూలు రోజుల్లో తాగుటం మానేశాడు. కారణం, ఆ మధ్య అతనికి కాస్త దొడ్డి రావటమే! ఫూరికే కాస్త దొడ్డివచ్చినా

అతను పెద్దగా, వడ్డించుకునేవాడుకాదు. కాని ఆ మధ్య ఏదో మిడింగ్స్కి వేరేపూరు వెళ్ళాల్సివచ్చి సూట్లు డ్రెస్సింగ్కి ఇచ్చే ముందు ఒకసారి వేసుకుని చూస్తే ఒత్తిపాంటూ పట్టలేదు.

అనాది మూడవవారే దైలుదేరి వెళ్ళాల్సి. సమ్యరయితే వేది భరించలేక కాజావలేదున్నట్లు వేసుకొన్నాడుగాని వెంటనే సాధారణంగా అందరూ ఫుట్ సూట్ తో వస్తారు. ఏం చెయ్యాలో తోచలేదతనికి. తను ఇంతకు ముందుకంటే రావయ్యాడని తెలుసుగాని అది ఇట్లాంటి సమస్య తెచ్చి పెడుతుందని అనుకోలేదు.

అయితే అతనికొక విశేష గుణముంది. అది, ఎట్లాంటి పరిస్థితిలోనూ కంగారుపడుతూ కూర్చోక పరిస్థితికి తగినట్టు ఏం చెయ్యాలో నాలుగు నిధారా అలో చించగలిగే నిపురత్వం!

అతను చకచకా అలో పించాడు. మూడు మార్గాలు తోచాయి.

ఒకటి-క్రొత్త సూట్లు కొనుక్కోటం.

రెండు-పున్నవాచిని అల్లర్ చేయించటం.

మూడు-వెళ్ళేలోపల బరువు తగ్గటం.

మూడవది అవాధ్యమని తెలుసు. రెండు రోజుల్లో, కదిక వుపనాసమున్నా పదిహేను సొమ్ము తగ్గటం లెల్ల!

మొదటిది చెయ్యటం సులభమే. కాకపోతే సూట్లు అంతగా వాడకపోవటం మూలాన ఇంకా క్రొత్తదనంతోని ఇన్ని సూట్లుండగా మల్లిక క్రొత్తవి కొనటం దండగ.

కాబట్టి రెండవది అచరణయోగ్యంగా కనబడింది. వెంటనే దిదిరికొట్టి దైర్యరీతీసి ఆ ప్రాంతంలో వున్న దైలరింగ్ వాపులకు భాస చేశాడు. రెండు మూడు వాపులవాళ్ళు రెండ్రోజుల్లో అల్లర్ చెయ్యటం తుదరదని చెప్పారు. అఖరికి ఒక వాపువాళ్ళు ఒప్పుకునేసరికి అమృత్యు అని పుచ్చిరి పిచ్చుకున్నాడు భార్య.

ఆ తర్వాతనే అతనితో దైదింగ్ కార్యక్రమం మొదలుపెట్టించింది మల్లిక. న్నాభానికంగా భార్యచే కేరం గురించి క్రేడ దాకా తట్టుకు. తాపా, సన్నం, దాదుగు దొడ్డిల గురించి పెద్దగా వడ్డించుకోడు. అదొడ్డిమే అందం అని అతని అభిప్రాయం. తనకి కేరంలో ఏ దుగ్గతాదాలేవు. నలభై ఏళ్ళు దగ్గర రదుతున్నాడేమో కాస్త తాపానంక మార్తాన వచ్చిన నవ్వమేముంది అంటాడతను.

అందుకే మల్లిక దైదింగ్ అంటూ గోలపెట్టినా మొదట్లో పడ్డించుకోలేదు. అయితే మల్లిక ఎదువకుండా అతని అభిప్రాయాల అప్రెంకోతోనే అతన్ని గెలిచింది.

వేయన్ను ముదురుతున్నప్పుడే లేనిదాని రోగాలు దైలుదేకుతాయని, అందులోనూ రావుగా వుండేవారికి దయాదీటన్, హాడ్ ప్రొబ్లమ్స్ బాంటి పెద్ద జిల్లులు ఎక్కువ వస్తాయని, కొంచెం రానే గదాని మొదట్లో పూరుకుంటే బాగా రావైనా తగ్గటం కష్టమని పెద్ద రిక్లిరిచ్చిందా మల్లిక స్నేహితురాలు రూత్ అనే అమ్మాయి దైదీనియన్. అమె నుండి అన్నీ తెలుసుకుని అతను ఏది చెప్పి తప్పించుకోవాలన్నా ప్రతిది పైందిఫీగా దాదింపి పివేరికి ఒప్పుంది.

దాంతో పిధిలోకి దైదింగ్ మొదటిట్టాడు భార్య. రూత్ దగ్గర నుండి రెక్కానింగ్ దైదికి సంబంధించిన ప్రణాళికా పత్రం తెచ్చింపి. దొడ్డికి ఆ ప్రణాళికలో మొదటి అంశం ప్రకారం రిక్లిర్డ్ మార్కెట్లో తాగా అరిసినరోజున అఫిసునుండి రాగానే దీర్ తాగుతూ ది.వి. తొట్టెం కాట్టెం లవాటు. దీర్ తాగుంవల్లనే అతనికొక్కొక్కసారి అతని అవస్థ మెరుగైతే, ఆ దేశంలో ఎవరికైనా దొడ్డిగా వుంటే తీర్ పిల్చి అంటారు. పిల్చి తడవక ఫిల్చివో (పిల్చి) వాకే అరుదాదిట్టె గిధ ఫిల్చి అంటారు కాబట్టి అలా అవటంలో ఆర్థముంది. కానీ, ఒకటి అకా దాదిరికి దిజెన్స్ తనకు అందువల్లనే దొడ్డిచ్చిందంటే మాత్రం ఒప్పుకోడు భార్య.

దీర్లో దొవక వదారాలున్నందువల్ల కొకకారాంటి తీర ఎన్నోరెట్లు

జరిగిన కథ-1: భార్య అమెకాలోని ఒక చెన్న ప్రైవేటు కంపెనీలో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. భార్యకు మల్లిక పరిచయం అయ్యింది. అమె కంప్యూటర్లో దిగి తీసుకొని ఉద్యోగంలో చేరినాక వారిద్దరు పెళ్లి చేసుకున్నారు.

నయమని మల్లికకు ఎలాగో ఒప్పించి పూర్తిగా మానకుండా ఏకదేసలో మాత్రం మానేట్టు ఒప్పుందం కుదుర్చుకున్నాడు. ఏకండుకూడా చాలా తక్కువే తాగుతున్నాడు.

మొదట్లో మల్లిక రూత్ సలహా తు.చ. తప్పుకుండా తీవ్రంగా అమలులో పెట్టింది. కొంత ప్రకారం భోజనం, చిరుతిండ్లు బంద్, నియమిత వ్యాయామం, వగైరాలు.

మల్లిక మనస్సు నొప్పి-చలేక మొదటి ఐదు పాస్టు తగ్గేవరకూ ఎలాగోలా ఓపికపట్టి అవన్నీ చేస్తూ వచ్చారు. కాని, అది కేవలం ఆ పదిహేను పాస్టు తగ్గేవరకూ జరిగే కార్యక్రమంలా తోచలేదు. మల్లిక మాటలనుబట్టి, ఆ తర్వాత కూడా వుండవలసిన దానికన్నా ఎక్కువ పెరక్కుండా వుండటాన్ని, చచ్చేవరకూ ఇంకేదో టైట్ చెయ్యాలట!

ఒక శుభ ముహూర్తాన మల్లికను కూర్చోబెట్టి చేతులు పుచ్చుకున్నారు. "ఇవి కాళ్ళనుకో" ఇదంతా ఇక నావల్లకాదు టైటిషియన్‌ని కాకపోయినా నేనూ సైంటిస్ట్‌నే. పుష్టాయంపుగా తప్ప ఖచ్చితంగా ఈ ఎత్తుగల మనిషి ఈ బరువే వుండాలని ఇంకా ఎవ్వరూ కనిపెట్టినట్లు నాకు తెలియదు. పది పాస్టు అటూ ఇటూ అయినందువల్ల మనిషి చచ్చిపోడు. నీ పట్టుచాలించి ఈ దీనుణ్ణి కనికరించు" అంటూ వేడుకున్నాడు.

ఏదైనా తెగేదాకే సాగలాగటం మల్లిక మనస్తత్వంకాదు. తనింకా పట్టుబడితే భార్య మరంత మెండికేస్తాడు. అదీగాక భార్య చెప్పినదాంట్లోనూ నిజంలేకపోలేదు. పైగా భార్య టైట్ చెయ్యాలన్నంత లావుగా వుండటం అనుకుని మౌనం వహించింది-

వీర బావీర్ భాళిచేసి టైమ్ చూసుకున్నాడు ఏడు దాటింది ఇంకా మల్లిక రాలేదేమిటా అనుకుంటూ కిటికీలో నుండి బైటికి చూశాడు.

బైట బాగా సాగిగా వుంది. దట్టంగా అలుముకున్న పొగ మంచులో వీధి లైట్లు మసక మసగ్గా వెలుగుతున్నట్లున్నాయ్ ఇళ్లు, రోడ్లు కంటికి కనిపించటంలేదు తనోచ్చేప్పుడు వెదర్ క్లియర్‌గానే వుంది. ఇంతలోనే ఇంత మార్పు! ఈ వెదర్ వల్లనే మల్లికకు అలస్యమై వుంటుంది- అనుకుంటూ వచ్చి కూర్చున్నాడు.

టి.వి.లో ఏవేవో ట్రాగ్రామ్స్ వస్తూనే వున్నాయి న్యూస్ వచ్చే చానల్ పెట్టాడు.

పదిపాడు మందిని రోజువేసి, పదిమందిని చంపి అయిదేళ్లు చట్టాన్నుండి తప్పించుకు తెరిగిన ఇరవై ఏడేళ్ల మేనియాకోకి ఎలక్ట్రిక్‌షైర్‌లో మరణ దండన- ఏడేళ్ల బాలికను కిడ్నాప్ చేసిన ఫరానా పోలికలన్న మనిషి అచూకీ తెలిపిన

తెలుగు

మల్లిక

వాళ్ళకు వెయ్యి దాలర్లు బహుమతి- రోడ్డుమీద వెళ్తున్న ఎనల్మి ఎళ్ళ ముదనలని మగచేసి పొందేబాగ్, వంటి మీదున్న నగలు లాక్కుటాయిస పదహారేళ్ళ బాలనరసు దికి ఇక్క-

అన్నీ ఇవే వార్తలు! ఎసుగువచ్చి ది.వి కట్టేశారు భార్య. సోఫాలో పడుకుని న్యూస్ పేపర్ చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు. ఫ్రంట్ పేజీ తెరగేసి ఇక చదవ బుద్ధికాక ప్రశ్నిన పడేశాడు.

మరి లేటయ్యేట్లుంటే మామూలుగా ఫోన్ చేసేది. మల్లిక. గంట శ్రితం రావాల్సిన మనిషి ఇంకా రాకపోగా పోన్లైనా చెయ్యలేదు. ఏదైనా జరుగలేదుకదా? ఏయాక్సిడెంట్, కారు ట్రబుల్లో?

పరధ్యానంగా అలోచిస్తున్నాడు భార్య. ఏదో గుర్తొచ్చి ఫులిక్కివచ్చాడు.

పెళ్లి తొలమొందు మల్లిక ఉద్యోగాన్వేషణలో వున్నారేజులు! ఏదో ఇంటర్వ్యూకి వెళ్తుంటే సబ్ వేలో జరిగిందా సంఘటన. మనుమలు తక్కువవున్న కంపార్ట్ మెంట్ లో ఎక్స్ గ్రూడదని మల్లికకు తెలుసు అందుకే జనం ఎక్కువగా వున్న కంపార్ట్ మెంట్ లోకి ఎక్కింది. పోను పోను మనుమలు దిగిపోయి కంపార్ట్ మెంట్ పలచనయ్యింది. మామూలుగా అయితే అలాంటిపుడు వెంటనే జనం బాగావున్న కంపార్ట్ మెంట్ లోకి వెళ్లిపోయేది. ఆ రోజు కాస్త పరధ్యానంగా వున్న మల్లిక ఏదో అలోచిస్తూ తనుగాక కంపార్ట్ మెంట్ లో ఇంకొక ఇద్దరు ముగ్గురుకంటే ఎక్కువమంది లేకపోవటం గమనించలేదు.

సదేగా ఎవరో వచ్చి అతిదగ్గరగా నిల్చున్నట్లయి ఫులిక్కిపడి చూసింది.

చూడగానే కంగారుపడింది.

ఎదురుగా నిలుచున్న మనిషి చేతిలో చిన్న పదునైన కత్తి లైట్ వెలుగులో తళతళామెరుస్తోంది.

"నీ పర్సు ఇలా ఇవ్వు." ఏ భావమూ లేకుండా అన్నాడతను. పర్స్ ఇవ్వకుండానే చుట్టూ చూసింది. దూరంగా ఒక నడివయస్సతను కూర్చుని పేపర్ చదువుతున్నాడు. అతను జరుగుతున్నది గమనించాడో లేదో మల్లికకు తెలియలేదు. అవతలి ప్రశ్నగా చేతుల్లో వున్న కాలు పట్టుకున్న ఇద్దరు కాలేజీ కుర్రాళ్ళు ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నారు.

"మితోనే మాట్లాడేది! పర్స్ ఇలా ఇవ్వు." రెడ్డించాడతను. ఈసారి గొంతు కఠినంగా వుంది. చేతిలో కత్తి అలాగే వుంది.

మాట్లాడకుండా పర్స్ ఇచ్చింది.

గబగబా పర్స్ తెరిచి అందులోని వాలెట్ తీసుకుని పర్స్ అమె మీదకు విసిరాడు. రెండడుగులు అవతలికి వేశాడు.

గబుక్కున లేచింది మల్లిక.

"స్టేట్! అందులోని డబ్బు తీసుకుని నా ఏసా, (వైవర్స్ లైసెన్సు) ఇచ్చియ్యు". గబ గబా అంది.

అతను తలితనకుండానే డబ్బు తీసుకుని వాలెట్ అమె కూర్చున్న బెంచ్ మీదకు విసిరి, అప్పుడే ఏదో స్పేషల్ రావటంతో గబగబా రైలుదిగి జనంలో కలిసిపోయాడు.

అంతా క్షణాలమీద జరిగిపోయింది.

అప్పటివరకూ లేని గుండె దడా. కాళ్ళ పలుకు ఒక్కసారిగా పట్టుకున్నాయి. వాలెట్ తీసి పర్సులో పెట్టుకుంటూ ఆ ముగ్గురి వంకా చూసింది. పేపర్ లోంచి కళ్ళు పైకెత్తి అమె వంక చూస్తున్న అతను, మాటలాపి ఇటు తెరిగిన కాలేజీ కుర్రాళ్ళు గబుక్కున తమ పనుల్లో తాము మునిగిపోయారు.

అంటే వీళ్ళంతా గమనిస్తూనే వున్నారన్న మాట! చూస్తూ చూస్తూ ఎదురుగా దొర్లనం జరుగుతుంటే పట్నపట్టు కూర్చోవటం ఈ న్యూయార్కు

మనుమలకే చెల్లింది అనుకుంటూ పీదరించుకుంది.

ఆ తరువాత భార్యవేతో చెప్పినప్పుడు అతనన్నాడు. "నీ ప్రశ్నిన నేనున్నా అంతే జరిగేది మల్లి! ఎదురు తెరగటం కంటే అడిగింది వారెయ్యటమే శ్రేయస్కరం కాదూ కూడదూ అంటే కత్తితో పొడవటమో, గనతో పేల్చటమో చెయ్యటానికి వెనుకాడరు వెధవలు! వాళ్ళతో కలబడి ప్రాణాలు పోగొట్టుకో కంటే చూసి చూడనట్లు పూరుకోవటమే మేలు. ఇవ్వటానికేమీ లేకపోతే కనీసం పూరిక ప్రాణాలు తీస్తారన్న భయంవల్ల ఏదో కొంత ఎప్పుడు 'మగ్గర్స్'కి సమర్పించటానికి ఎప్పుడూ దగ్గర వుంచుకోవాలంటారీక్కడ

మొదట్లో ఇట్లాంటివి భయంగా, వికారంగా అనిపించినా రాను రాను జాహత్తగా మనులుకోవటం తప్ప చేసేదేం లేక సరిపట్టుకుంది మల్లిక-

కారు వచ్చి అగిన ధ్వనికి గబుక్కున లేచాడు. తలుపు తీసి చూడగా మల్లిక గరాజ్ డోర్ మూసి లోపలికొస్తోంది. అమెను చూడగానే నిశ్చింతగా అనిపించింది.

"ఇంతాలస్యం అయిందే?" కోటు విప్పుకోవటానికి సహాయం చేస్తూ అడిగాడు.

"మోటింగ్ టైంకే అయిపోయింది. రైలు కాస్త లేటవ్వటంతో కనెక్ట్ రైలు తప్పిపోయింది. ఇంకొక దాని కోసం ఇంతసేపు అగాల్చి వచ్చింది." అలసటగా సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

ప్రాధున్న ఆరు గంటలకు వెళ్లి మనిషి రాత్రి ఎనిమిదిన్నరకి ఇల్లు చేరుకుంది. మోటింగ్ వున్నప్పుడల్లా అలా జరగటం మామూలే. మల్లిక చేసే వుద్యోగం బాధ్యతాయుతమైంది. పై వుద్యోగుల నుండి ఒక్క మాట కూడా రాకుండా చాలా జాగ్రత్తపడుతుంది డిపార్ట్ మెంటులో చాలా శ్రద్ధగానూ, తెలివిగానూ పనిచేస్తుందని పేరు తెచ్చుకుంది. తక్కువ కాలంలోనే, అమెతో మొదలుపెట్టిన చాలామందికంటే బాగా పైకి పోగలిగింది. చాలామంది 'ఇమ్మిగ్రెడ్స్' తమ వునికిని స్థిరం చేసుకోవటానికి, అమెరికన్లతో సమానంగా వుండటానికి, వుద్యోగాల్లో గొడ్డు చాకిరి చేస్తారని వాడుక! స్పార్క్ గా, పరాయివాళ్ళనే బిరుదు లేకుండా వాళ్ళలో ఒకళ్ళుగా తగు ప్రయత్నం చేయకుండానే కలిసిపోగలిగే నేర్పు చాలా తక్కువమందికి వుంటుంది. అట్లాంటి వాళ్ళలో మల్లిక ఒకటి!

చాలామంది వుద్యోగాలు కేవలం సరదా కోసమో, కాలక్షేపం కోసమో, లేదా తప్పనిసరి అవ్వటం వల్లనే చేస్తారు. కాని వుద్యోగం చేయటం మల్లిక ధ్యేయం! ఆ ధ్యేయాన్ని నెరవేర్చుకోవటం అమె ఆసనం! అమెకు వుద్యోగం పనిలాగా వుండదు. ఒక బాధ్యతను నిర్వహిస్తున్నట్లుంటుంది. అందులో ఎట్లాంటి చికాకు లోచినా అమెకు ఎసుగు రాదు. వుద్యోగానికి అంతగా 'రెడికేట్' అయ్యే అమెను చూస్తే ఒక్కోసారి భార్యవేకి అశ్రుర్యమేస్తుంది. అలా అని మిగతా పనులు నిర్లక్ష్యం చెయ్యకపోవటం వల్ల అమెంటే అమెతనైన గౌరవం కూడా అతనికి!

"చాలా అలిసిపోయావు. కాస్సేపు రిలాక్స్ అవ్వు." అని అమె తలను ఒట్టికి తీసుకున్నాడు.

తల, కణతలు సరవదీస్తూ "కాళ్ళు లాగుతున్నాయా? పట్టనా?" అనడిగాడు.

"ఏం పద్దు. అయిదు/నిముషాలు కళ్ళు మూసుకుని పడుకుంటే చాలు. కొంచెం తలనొప్పిగా వుందంతే." కళ్ళు మూసుకుంటూ అంది.

మళ్ళీ ఏదో గుర్తొచ్చి కళ్ళు తెరిచి "దిన్నర్" అంటూ ఏదో అనబోయేంతలో "పి!నువ్వు పడుకో. దిన్నరంతా రెడియో!" అంటూ అమెను అపాడు.

దిట్ట మీదకు అమె తలను చేర్చి లేచి నిల్చున్నాడు. "కొంచెం వైస్ తెస్తాను. అది తాగి వేడి నేళ్ళతో స్నానం చేస్తే అలసటంతా మటు మాయమౌతుంది" అని లోపలికెళ్లాడే.

అమె ఏమీ మాట్లాడలేదు. బాగా అలిసినప్పుడు అతనికి ఆ వైద్యం పనిచేస్తుందని తెలుసు.

మల్లిక

గ్లాసుతో టైన్ తీసుకొచ్చి అమెకిచ్చాడు. "నేను టబ్లో వేడి నీళ్ళు ఒదులుతాను. పది నిమిషాలు నువ్వు టబ్లో కూర్చుంటే ఈ లోపల దిన్నర్ రెడి అవుతుంది". అనేసి పైకెళ్ళాడు.

టాప్ టిప్పి టబ్లో సగానికి పైగా వేడి నీళ్ళుధిలాడు. అందులో సువాసనతో నిండిన 'బబుల్ బాత్' బీడ్స్ వేసి చేత్తో కలియబెట్టాడు. తెల్లటి నురగ గులాబి రంగు టబ్లో పూల పడవలాగా పువ్వుల లూగుతోంది. దాన్ని చూస్తుంటే అతనిక్కూడా టబ్ బాత్ చెయ్యబుద్ధయ్యింది. కాని అతను టబ్లో దిగితే కనీసం గంటయినా కూర్చోనిదే బైటికి రాడు. బైట ప్రపంచాన్నే మర్చిపోయి, ఆ వెచ్చటి నీటి హాయిని అనుభవిస్తూ, పుస్తకం చదువుతూ కూర్చోవటం అతని సరదాలలో ఒకటి.

కడుపులో ఆకలి నక నకలాడుతోంది. పైగా బాగా ప్రొద్దుపోయింది. తెల్లారీ తెల్లారకుండానే మళ్ళీ బ్రతుకుతెరుపు పయనలాడు! తీరిక జలకలాటకిది సమయంకాదు.

భార్గవ్ క్రింది కొచ్చేసరికి మల్లిక వైస్ ఫూర్చీచేసి ఓపిక వచ్చిన దానిలాగా లేచి కూర్చుంది.

ఆ రాత్రి భోజనాలయ్యి వక్క మిదకు చేరేసరికి పడకొండయ్యింది. భార్గవ్ని పెనవేసుకుని పడుకొన్న మల్లికలో ఇందాకటి అలసట మచ్చుకైనా లేదు.

"భార్గవ్! నన్ను సెద దీర్చటంలో నీకున్న నేర్పు ఇంకెవరికీ లేదు. చిన్నప్పుడు మా అమ్మకూడా ఇంత బాగా చేసి వుండదు. థాంక్స్!"

"మై ప్లెజర్! సరేగాని థాంక్స్ చెప్పటం ఒట్టి మాటలతోనేనా?" చిలిపిగా పెదవులు చూపించాడు.

మల్లిక మనస్సుంతా చెప్పలేని హాయిగా వుంది. తనకి జీవితంలో కోరుకున్నవన్నీ! వున్నాయి. తనకంత ప్రయాతి ప్రయమైన భార్గవ్కి తను ప్రాణంతో సమానం! కోరుకున్న విధంగా చదువుకుంది. తన అభిలాష ప్రకారమే ఈ దేశం వచ్చింది. ప్రేమించిన మనిషిని పెళ్ళిచేసుకుంది. తను అభిమానించే వుద్యోగంలో ఎంతో పైకి వచ్చింది. కావాలనుకున్నవన్నీ పొందగలగదాని మించిన పరిపూర్ణ తవిముంటుంది జీవితంలో? కాని... కాని...

"రేపు డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్తున్నావా?" భార్గవ్ ప్రశ్నకి పులిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచింది.

"ఊ." నిజానికామెకంతవరకూ డాక్టర్ అపాయింట్మెంట్ సంగతి గుర్తే లేదు.

"శలవు తీసుకుంటున్నావా? లేక ఆఫీసు నుండి అదే వెళ్తావా?"

"ఆఫీసుకు దగ్గరే కదా? లంచ్ అవర్లో వెళ్ళి వస్తాను. శలవు అనవసరం."

"నన్నూరమ్మంటావా? నా అవసరం కూడా ఏమైనా వుంటుందేమో!"

"ఇసీషియల్ కన్సల్టేషన్ గదా? నువ్వు రాకపోయినా ఫరవాలేదనుకుంటాను. అక్కడికి నీ ఆఫీస్ చాలా దూరం కూడాను."

"సరేపదుకో. చాలా పొద్దుపోయింది." అటు తిరిగాడు భార్గవ్.

మల్లిక ఇటు తిరిగి పడుకుంది. ఎంతకీ నిద్ర రావటం లేదు. రేపు డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్ళటం మల్లికకంత మాత్రం ఇష్టంలేదు. కాని తప్పుడు. చేయగలిగిందంతా చేశాము అనే తృప్తి కోసమైనా వెళ్ళాలి అనుకుంటూ బలవంతంగా కళ్ళు మూసుకుంది.

2

రాత్రెప్పుడో పదిన వర్షం చలికి గడ్డకట్టి రోడ్డు మీద పీటలాగా పడుచుకుని వుంది. ఆ ఐస్ పీట్ మీద కాలు పెడితే జరుగు జారి నడుం వెరగ్గుబొకోవటం భాయం. కారుల్లో వెళ్ళేవాళ్ళు కూడా అతి జాగ్రత్తగా డ్రైవ్ చెయ్యకపోతే కారు స్క్రిడ్ అయ్యి, యాక్సిడెంట్ అవుటమూ భాయమే. ఎన్నో అంగుళాల ఎత్తున పడే స్కాకంట్ పల్చటి ఐస్ పీట్ వల్లనే ప్రయాణికులకు ఎక్కువ ప్రమాదం!

గాయం ఎంత చిన్నదైనా దానిపైన మట్టి పడచ్చు దాంతో ఆ గాయంపైన సూక్ష్మజీవులు చేరచ్చు, బాధ ఫలక్కున కానచ్చు.

వెంటనే బ్యాండ్-ఎయిడ్ వెయ్యండి

బ్యాండ్-ఎయిడ్
మరింతగా కాపాడేది,
మరింత త్వరగా మాన్వేది.

Johnson & Johnson

BAND-AID and JOHNSON & JOHNSON are trademarks of JOHNSON & JOHNSON USA

పూర్ణశ్రీ. ఆలూరు.

- * రామలక్ష్మి గారు ప్రశ్నావతి పక్కగా బ్రిటిల్ పక్కగా మీ ఫోటో! ఈ రూపంలో చూడాలని వుంది.
- నేనలా ప్రశ్నార్థకంలో పడతానా అని!
- * పత్రికలో మీ సీరియల్ అసలే రావడం లేదేమిట. రాయడం లేదా?
- ఆలా ఆనేం లేదయ్యా.
- * మీ రికమెండేషన్ తో మీ ఆమ్మాయి లలితా రుద్రని రచయిత్రిగా పత్రికలకి పరిచయం చేశారు ఆలాగే రచయితల మువ్వాదామనుకున్న సామాన్యులని కూడా పరిచయం చేయకూడదా?
- లలితారుద్ర నా కూతురైతే కావచ్చు. కాని నేనామెని రచయిత్రిని చేయలేదు. ఆరుద్ర ఆమెని కవయిత్రిని చేయలేదు. కృష్ణపై తన స్వంత పేరుతో బి. లలితగానే అది ప్రచురణ ప్రారంభించింది. రచనా వ్యాసంగం చాలా వ్యక్తిగత మైన నేర్పు అని నేను నమ్ముతాను. యీ విషయంలో ఒకరి కొకరు సహాయం చేసు కోవడం అన్నది - చాలా కష్టం. అంచేత ఏదో నా కూతురని సంజాడుకులు లలిత రచనలు ప్రచురించరు. వాటిలో ఏదైనా స్పార్క్ వుంటే వాడే ప్రచురిస్తారు. దాని కివరి రికమెండేషన్ అక్కరలేదు. ఆసలు నన్నేవరకు రికమెండ్ చేశారు. వాటికేళ్ళ కిందటో మాలతి నెవరు రికమెండ్ చేశారు?

పేరొచ్చిన రచయిత లంతా కష్టపడి పైకి వచ్చిన వాళ్లే. మరిచి పోకండి. సంకుచిత చుక్కభం వదలితే - యీ సంగతి మికో తెలిసేది!

డి. డి. కె. తెనాలి.

- భారతదేశంలో నేడు జరుగుతున్న మతాంతరీకరణపై మీ అభిప్రాయం ఏమిటి? ఇవి ఇలా సాగితే మన మాతృదేశం భవిష్యత్తు ఎలా వుంటుంది?
- మాతృదేశానికి మతానికి సంబంధం ఏమిటి? దేశభక్తికి మతం - అడ్డు రాదు. ఇక బలహీనులని బలవంతులు ఎప్పుడూ తమ పక్క తిప్పుకుందుకు ప్రయత్నిస్తూనే వుంటారు.

పి. పి. కె. కె. ఖర్గపూర్.

- * అక్కయ్యా నాకు కథలు, కార్టూనులు, కవితలు రాయాలనిపిస్తోంది. కాని ఎలా మొదల చెయ్యగమో అన్నది సమస్యగా నున్నది. దయచేసి తెలియవర్చండి.
- ఇదే నాలుగు లైన్లుగా విరిచి రాస్తే కవిత. దీనికే ఓ పిచ్చి బొమ్మ (మనిషి మనిషిలా వుండదు-వస్తువులు వస్తువులుగా వుండవు!) గిస్తే అది కార్టూను. ఇక కథ కదా చుక్కలూ కామాలూ ప్రశ్నార్థకాలూ రెండే కేజీలు కొని 'నాకు కథ రాయాలని వుందన్నదే' నేను కథ రాస్తే అంటూ కాగితాలు నింపండి కథ అవుతుంది. ముందు మీ పేరు సరిగ్గా రాయడం నేర్పండి. కృష్ణ కుమారి ఏమిటి?!
- పి. ఆర్. గుంటూరు.
- * ప్రేమ గుడ్డిదా? కామం గుడ్డిదా?
- రెండూ గుడ్డివే. కాని ప్రేమ గుడ్డిలో వున్న కామంలో క్యూరత్వం వుండదు.
- * రచయితకు తృప్తి ఆనందం ధేంట్లే వుంటుంది?
- ■ రెండూ వచ్చేస్తే - ఇక రచయిత మిగలడు!

మల్లిక

ప్రతి అయిదు నిమిషాలకూ రేడియోలో హెచ్చరికలు చేస్తూనే వున్నారు - ఎంతో అవసరమైతే తప్ప ప్రయాణం చెయ్యవద్దనీ, ప్రయాణం చేసేవాళ్ళు ఎంతో మెలుకువగా వుండాలనీను.

"హానీ ఈ రోజుకి మానెయ్యకూడదా మల్లీ? ఇంత ప్రమాదమైన రోడ్డు మీద ఏం డ్రైవ్ చేస్తావ్?" గరాజ్ నుండి కారు బ్రిటికి తీస్తున్న మల్లికను హెచ్చరించాడు భార్యన్.

"ఫరవాలేదులే! డాక్టర్ దగ్గరక్కూడా వెళ్ళింది? ఈ వెడర్ మనకి అలవాటేగా?" అంటూ భార్యకి డ్రిచ్చెపు కారు రివర్స్ చేసింది.

తలుపేని లోపలికొచ్చాడు భార్యన్. ఇంకొక అరగంట ద్రిముంది అతనికి. కిటికీలో నుండి బ్రిటికి చూస్తూ నిలబడ్డాడు కాస్సేపు. ఎదురింది ఏల్లలు డ్రైవ్ వేలో బస్ మీద నిలబడి జారుడు బండ మీద లాగా జరుగు జారుతున్నారు. పడతారమోనని భయంగా చూశాడు భార్యన్. వాళ్ళు మాత్రం హుషారుగా కేరింతలు కొడుతూ చేతులు జారజాపి బాలన్స్ చేసుకుంటూ క్రింద పడకుండా జారుతున్నారు.

కాస్సేపు అదీ చూసి తర్వాత అఫీసుకెళ్ళి ప్రయత్నంలో వడ్డారు భార్యన్.

అవ్డోన్ మనహటన్ థో, బ్రాడ్ వే 203వ స్ట్రీట్ లో తనకు కావల్సిన సంబర్ చూసుకుంటూ వెళ్ళి ఒక బిల్డింగ్ లోకి అడుగుపెట్టింది మల్లిక. ఫాయిర్ లో దిలిఫాన్ దగ్గర సెక్యూరిటీ గార్డ్ కూర్చుని వున్నాడు. అతని దగ్గరకు వెళ్ళి తను వెళ్ళవలసిన డాక్టర్ పేరు చెప్పింది. అతను వెంటనే ఫోనులో మాట్లాడి మూడో అంతస్తుకి వెళ్ళమని చెప్పాడు.

ఎలివేటర్ నుండి మూడో అంతస్తులో వున్న అఫీసు నంబర్నూ, ఎటు వెళ్ళవలసిందీ తెలియబానినీ వాటికి యాదో గుర్తులు స్పష్టంగా కనపడ్డాయి.

కారిడార్ లో ఒక మూలగా వుంది డాక్టర్ అఫీసు. తలుపు మీద గోల్డెన్ రిటర్న్ లోట్ డా. రిచర్డ్ పియర్సన్, ఇన్ ఫర్మిలిటీ స్పెషలిస్ట్ అని వ్రాసి వుంది.

తలుపు తెరుచుకుని లోపలికెళ్ళింది మల్లిక. ఇంతకు ముందటి డాక్టర్ అఫీసు కంటే ఇది చాలా పెద్దది. తలుపుకెదురుగా పెద్ద రిసెప్షన్ కౌంటర్ వుంది. రిసెప్షనిస్ట్ దగ్గరకెళ్ళి తన అసాయింట్ మెంట్ సంగతి చెప్పింది. వాడే మీద మల్లిక పేరు కెదురుగా దిక్ కొట్టి వెయిటింగ్ రూంలో కూర్చోమని అటువైపు చూపించింది రిసెప్షనిస్ట్.

కోటు తీసిని, హేంగర్ కి తగిలించి, వెయిటింగ్ రూంలో సోఫాలో కూర్చుంది మల్లిక చుట్టూ కలియజూసింది. చాలా ఏళ్ళాపైన గది! అందమే కాకుండా సౌకర్యంతో నిండిన బ్లూ కలర్ సోఫా సేట్లు రూం మధ్యలో అమర్చి వుంది. సోఫాల మధ్యన వున్న పెద్ద రౌండ్ టేబుల్ మీద రక రకాల మేగజైన్లు పేర్చి వున్నాయి. మూడు వైపులా గోడల కానుకుని బ్లూ కలర్ కుషన్లు కుప్పిన కుర్చీలు వున్నాయి. చిన్న చిన్న ఫున్ ఫున్ లతో నిండిన నీలం వాల్ పేపర్ మీద డ్రిట్ట కాంతి పడి గదంతా నీలంగా మెరుస్తోంది. కిటికీల దగ్గర కుండీలలో పెట్టిన మొల్లీలు బాగా పెరిగిపోయి నీలింగిని అంటుతున్నాయి. లేత నీలం వాల్ టువార్ కార్పిట్ల మీద పరిచిన డిజైన్ తో వున్న గుండ్రబి ఎరుపు రంగు ఓరియంటల్ రగ్ తీర్చిదిద్దిన రంగవల్లి కలా పొందికగా వుంది.

మంచి ప్రాక్టీస్ గల డాక్టర్ లాగా వున్నాడు అనుకుంది మల్లిక. టేబుల్ మీది మేగజైన్ ఒకటి చేతిలోకి తీసుకుంటూ.

అంతలో రిసెప్షనిస్ట్ వచ్చి అప్పి కేషన్ ఫాం, పెన్ ఇచ్చి ఫూర్మి చెయ్యమని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది. పూరు-పేరు, ఎత్తు-పొడుగు, బరువు, ఫుడ్ యింగం - సడ్యంగం, అదా-మగా. పుట్టిన తేదీ మొదలైన వివరాలతో బాటు మెడ్సిల్ ఇన్ మా రెస్ప్ వుందా లేక వ్యంత వాకెడ్ నుండి డబ్బు కడతారా అనే అన్నింటికంటే ముఖ్యమైన వివరం గురించిన ప్రశ్న!

ఏది ఎలా వున్నా ఆ అఖిరి అంశం సంభృష్ కరంగా లేకపోతే చచ్చేవారి క్కూడా మందివ్వరు డాక్టర్లు-అనుకుంటూ అది ఫూర్మి చెయ్యబానినీ పూసుకుంది. అదవ్వగానే రిసెప్షనిస్ట్ కిచ్చేసి వచ్చి మళ్ళీ కూర్చుంది.

(ఇంకా వుంది)

మన శరీరానికి అప్కోస్-డి అవసరం

మనం మేలుకోని ఉన్నా, ఏదైనాసరే ఉన్నా పని చేస్తున్నా, విశ్రాంతి తీసుకొంటున్నా మన శరీరానికి విరంతరమైన శక్తి సరఫరా అవసరం ఈ శక్తి పల్లనే శరీరం తన పాదారణ ఉష్ణోగ్రత నిలిపి ఉంచుకోవడానికి సహాయమవుతుంది శక్తి సరఫరా లేకుంటే మనం లేమన్నమాటే

మన శరీరం బంగాళాదుంపలు గోధుమలు, బియ్యం, బిజ్జీరూటు వంటి ఆహార పదార్థాలలోని పిండి పదార్థాన్ని అణువణువులుగా విడగొట్టి వివిధ గ్లూకోజ్ గా రూపొందిస్తుంది ఈ గ్లూకోజ్ రక్తంలోనికి పిల్చుకోబడి శరీరానికి అవసరమైన శక్తి అందడానికి కారణమవుతుంది. ఆహారాన్ని గ్లూకోజ్ కేంద్ర మార్చే ప్రక్రియ నిద్రాసమైంది దీనివల్ల, అనారోగ్యము నరాలవల్లది అలసట వంటి స్థితులలో శరీరానికి అవసరమైన అధిక శక్తి సరఫరా కావనినంతగా జరగక పోవచ్చు ఈ సమయాలలో శీఘ్ర శక్తి నిమిత్తం నోటిద్వారా తుదమైన గ్లూకోజ్ రూపంలో శరీరానికి శక్తి అవసరమవుతుంది

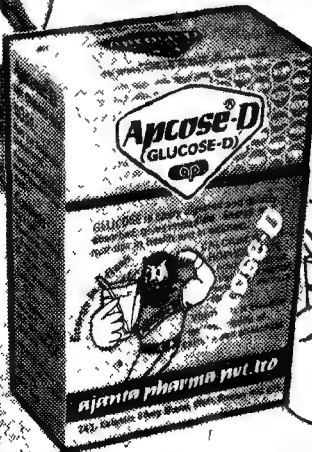
అప్కోస్-డి ఇది సమయాలలో అత్యంత శ్రేష్ఠమైనది అప్కోస్-డి పిల్లలలోను, పెద్దలలోను కూడా ఖచ్చితమైన శక్తిని తిరిగి అందించడానికి వాడగనీడ

అప్కోస్-డి గ్లూకోజ్ తో బాటుగా ఎముకలకు సరముల ధాతువుకొరకై కార్బియం భాస్వరాలను, కార్బియంను సరిగా ఉపయోగించుకునేందుకై విటమిన్-డిని కూడా అందిస్తుంది అప్కోస్-డి తక్షణ శక్తినిస్తుంది దీనిని మంచి నీళ్లతోగాని వేడి లేదా చల్లని పానీయాలతోగాని తీసుకోవచ్చు మీకు అదనపు శక్తి, అదీ క్షణంలో కావలసినప్పుడు అప్కోస్-డిని గుర్తు తెచ్చుకోండి!

అప్కోస్-డి, అజంతా ఫార్మా వారి సగర్వ ఉత్పాదన

అప్కోస్-డి®
(గ్లూకోస్-డి)

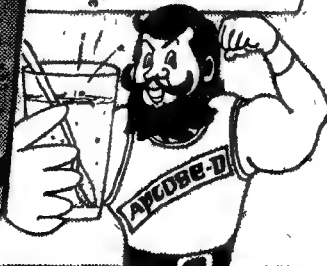
అప్కోస్-డి అంటేనే తక్షణ శక్తి

ఉత్పాదకులు: **అజంతా ఫార్మా**

ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

242, కల్యాణ్ నగర్ ఉద్యోగ భవన్
పల్లి, బొంబాయి 400 025

అంకురం బండాడు లక్ష్మి

మొలయ మారుతం- కలహానికాల్సాదూరాన
చచ్చి గంటలు- నిశాచరుడికి ఏడ్చేలు చెప్పింటే-
సుప్రభాతంలోని చరణాలను గానం చేస్తున్న
మధుర స్వరం- హఠాన అరగింపు చేస్తూ చిరు
గంటల నవ్వుది- ఉదయలక్ష్మిని నిద్రగతం వలకు
తుంటే-
వాదాలకు జీరారుతున్న పట్టిల- మువ్వల కిల
కిలలు
గాజాల గలగలలు- మెట్టిల కలకలలు
కోడలి రాకను సూచిస్తుంటే-
దశరథరామయ్య పృథ్వయం యింకా ఏదోకప్పు
కోసం తపాతపాలాడుతోంది.
"రాత్రి బాగా నిద్రపట్టిందా మావయ్యా? సంపద

సంస్కారపూరితమైన గొంతుకకు కళ్ళు తెరచి
తలగడకు అనుకోని తూర్పున్నాడు.
అమె అందిచ్చిన బిత్తాయి రసం త్రాగతూ- అడ్డు
వచ్చిన బిత్తాయి గింజను అర చేతిలో వేసుకున్నాడు.
ఎత్తనం వైహ- సంపదవైహ మార్చిమార్చి అతను
చూసిన చూపు భూదేవిలాంటి కోడలు యింట్లో
వుంది- అయినా నా సంతోష వృత్తి- చక్కటి పువ్వునీ-
రెండు కాయల్ని కాయకుండా- నా యింట్లో జేర్
కోమన వన పిల్లం ఏడుపులు వినపించకుండా-
వుండడానికి కారణం ఏమిటి?
అ చూపుకు అర్థం చేసుకున్న సంపద తన
సెలబడి మందచేసిన చెప్పింది. "మీ సంతోష వృత్తి- మీద

ఏదల భయం నుంచి బయట పడగానే చక్కటి
కాయలు కాస్తుంది మావయ్యా- మీరు కలగారు
పడకండి- చెరునవ్వుతో గ్లాసును తీసుకోని బయటకు
నడిచింది సంపదలక్ష్మి.
మధ్యాహ్నం వచ్చింది గంటలకు మరచం దిగి-
పవర్-క్రింద నుంచి వీచిన భర్తకు తుట్టి బువల్లో
తల తుడుచూ-
"మనలో రేపు ఉదయం- పెళ్ళికల్లాల్ని. మావయ్య
వచ్చేరు" అంది సంపద.
"నా- అలాగే నీ యింట్లో" అన్నాడు ప్రభాకర్ అమె
పృథ్వయ్యాధికి తల చేర వస్తూ-
"అన్నం తినరా ఏమిటి? ఖుబాగా పోయిగా వున్న
ట్టుంది. మీకు" అంది ప్రేమగా అతని గడ్డన్న
చెక్కి లినే నముదుకు-
"యింత కంటే పోయినా- తుప్పి- ఎక్కడైనా
పూసించగలనాలక్ష్మి!"
"నాకే చేతిలోని మధు పాత్ర ముందు అన్నీ
దిగదుడుచే-"
"అది నా బలహీనత రాణి- నన్ను క్షమించలేనా"

"కొంచెం వదలండి. భోజనం వడ్డించేయినా కాఫీ తీసుకోరానా?"
 "నువ్ కూడా నాతో తింటానంటే అన్నమే వడ్డించెయ్యి."
 "ఊ - ఎక్కడికి-పెళ్ళికి ఏ పూరు" అన్నం కలుపు కొని-అమెకు నెయ్యి వడ్డిస్తూ అడిగాడు.

"శృష్టరాజువారిం. మీరు కప్పురాజువారిం అంటారుగదా."
 "మైగార్- ఆ పూరయితే నేనూ రాను. నువ్వు వెళ్ళొద్దు."
 "ఎందుచేతనట?" నావకాళంగా అడిగింది సంపద.
 "ఎందుకేవది- ఆ పూరెళ్ళే - ఏ వల్లెటూళ్ళు మన బాధనీమరూ అని పాడుకోవాలి - ఒకటి బురద-ఒళ్ళంతా నెప్పులూనూ."
 "మీ నాన్నగారేదో పాట పాడతారట- ఒకసారి వెళ్ళండి."

"బాబోయ్ యిదేదో కుట్రలా వుంది. నేనా గతుకుల రోడ్డు మీద ఆ మొరటోళ్ళ మధ్యకు వెళ్ళలేనే బాబూ."
 "మీ నాన్నగారికి అనవసరంగా ఉండేకం తెప్పిస్తారు గానీ- ఉదయం ఆరు గంటలకో బయల్దేరండి. అటువంటి కష్టాలు చూస్తేనే- మన సుఖాల విలువ పెరుగుతుంది-బోర్ కొట్టడం."
 "ఊ- నువ్వెప్పుడూ నాన్నగారినే సమర్థిస్తావ్." విసుక్కోబోయాడు ప్రభాకర్.
 "మన పొలాలన్నీ- మీ తాతగారి పొలం నుంచీ ఆ కుటుంబమే చేస్తున్నాడు. మన కాళ్ళకు పినరంత మట్టి అంటుకుండా- మన ఒంటి నుండి ఒక్క చెమటబిందువు రాల్చుకుండా- అధాన్యరాసుల్ని మనవి చేస్తున్నందుకు-"
 "సరే- సరే- సరే నువ్ చెప్పినట్లే వెళ్ళాం." కంగారు వదిలిపోయాడు ప్రభాకర్.
 "శ్రమ శక్తి, అబ్బెంటి లేండ్ లార్డిజం- పూడల్ మనస్తత్వం- యిటువంటి మాటల్నిపెట్టి నన్ను బెడర గొట్టకు-యిలాంటివి-"
 "కమ్మటి జీవితంలో- వంటి క్రింద రాయిలాగ- బాధ పెడుతుంటాయే?" పూర్తి చేసింది సంపద లక్ష్మి.
 "కారు కూడాలేదు కదలే లక్ష్మి. ఆత్మకృత్యం యింకా రాలేదు. యింట్లో ఎవరూ లేకుండా నాన్నగార్ని ఒదిలేసి "
 "చూడండి మహాశయా- ఒంకలన్నీ ఓవర్ రూట్స్- మనం నడుచుకుంటూ అయినా సరే- ఆ పెళ్ళికి వెళ్ళవలసిందే. యింక ఆ రూట్స్ వెళ్ళి బుర్రను పాడు చేసుకోకండి. ఉదయం ఆరు గంటలకు బయల్దేరా

లంటి - మీరు రాత్రి వది గంటలకో నిద్రపోవాలి. ఆ విషయం ఒక్కటి జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి." నవ్వు పెదాల మధ్య అణుచుకుంటూ పెరుగు వడ్డించింది సంపద.
 "ఈ కొంపలో నువ్వొక డిక్టేటర్ వైబోతున్నావ్." కోపంగా అనబోయి ఆమె మెహం చూసి- అనుకున్న ఫీలింగ్ తెచ్చుకోలేక- నిస్సహాయంగా నవ్వేసి- నోరు లేని కంచం మీద తలవడ్డాడు ప్రభాకర్.
 "యింకో గంట పోయాక బయల్దేరితే ఏవన్నా ప్రమాదమా" దుప్పటిని పైకి లాక్కి బోయాడు ప్రభాకర్.

"ఒక్కటి కాదు. చాలా ప్రమాదాలున్నాయిగానీ- ఒకసారి మన పెళ్ళవలేదంటే నేను లాంచీలో భద్రాచలం వెళ్తున్నానని తెలిసి మీరేం చేసేరు! తెల్లారు రూమున నాలుగంటలకే ఫుల్గా ముస్తా బయిపోయి- ఆ చలిలో లాంచీ ఎక్కి నా కూడా- మీరు అనుకుంటే ఎంత పనన్నా చేస్తారు స్వామి- నాకు తెలుసు."

"ఈ - చాల్సే - నడు - లక్ష్మి ఆ లాంచీ ప్రయాణం ఫలేగా వుందే!"

"వుంటాది స్వామి-ప్రియురాలితో ఏం చేసిన మజాగానే వుంటుంది."

నీట్లో టర్కి టవల్ వరచి- పెట్టి- ప్రెజెంటేషన్ ప్రక్కన సర్ది సదుపాయాలు చేసేడు రాముడు.

యిద్దరూ బస్లో కూర్చున్నాక టికెట్లు తీసి- తీసుకోవాలనిన మర్యాదల గురించి కండ్లక్రమ చెప్పి మూల్యం చెల్లించి- యింజన స్టార్టప్ గానే దిగిపోయాడు క్రిందికి.

ప్రభాకర్ స్టార్ అండ్ స్పెల్ తెరచి- హాల్వుడ్ స్టార్ల సంవదల్చి- సంవదకు వివరించబోతుంటే- చిన్న కలకలం.

యిద్దరూ తలెత్తి చూసేరు.

యిద్దరు పొర్లర్లు- ఒకతట్టి చెరో రెక్కా వట్టుకుని బలవంతంగా ఎక్కిస్తుంటే- అతను ఎక్క నని గిజాయించుకొని అల్లరి చేస్తూ- కేకలు తెట్టు మొదలేట్టాడు. నల్లగా- నన్నంగా, పొడుగ్గా వున్నాడు. మాసి తోళ్ళియిపోయిన గుడ్డలూ- గుంటలు వదిలిపోయిన కళ్ళూ-

ఒరేయ్ శేషారావు- ఈడు మూడు రోజుల్నించి యింటి మొకం సూట్లల్లేదు. సారా తప్ప మంచి నీళ్ళు ముట్టటల్లేదు. యింటికాక పెళ్ళం బాలింత రాలు-పాపం నిన్న ఎదుత్తా జెప్పింది. ఎదవని నాగరాయి లంకలో దింపెయ్యే. డ్రైవర్తో యింకో డ్రైవర్ చెప్ప న్నాడు గట్టిగా అరిసి.

"నా యిట్టంరా లంకా కోడుకా నా డబ్బు కట్టబడి సంపాదించేను- ఎవడా నువ్వ. ఒరేయ్ శేషా ఎక్కడా దింపెత్తావ్. నిన్ను మర్చి సేసాన్నా. నీ బస్సు- దీనిమ్మ కాలవలోకెట్టాను..!"

అంకురం

"ఒరేయ్ రంగా కాసేపు నోరు మూసుకో- కారులో పెద్ద మనుషులున్నారు. న్యూసెన్స్ చెయ్యకు బాగోదు." కండ్లక్రమ గదమాయించేడు.

"ఒరేయ్ నారాయణూ- నిన్ను కూసీ సేసేసి- నీ రత్నం సారాగ తాగిత్తాను ఎదవా- ఎవడా పెద్ద మనిషి- ఈ కార్లో తాగని మొగ్గేదేవదన్నా వుంటే యిలా రమ్మను. యిలా రమ్మనా సెవులు కోసి చేతులో పెట్టిస్తాను."

"ఎవరి చెవులు" ఎవరో అన్నాడు.

"యింకెవరియ్ మనయ్య - తాగుబోతెదవ ధూ- తువుక్కున ఉమ్మేసాడు మీసాల అనామి."

"అడితోటిటి పూకుండ్ పిడ కాపుగూ- తరవాత స్టేజిలో దింపెద్దా. ఐదు నిమిషాలు ఒవిక పట్టుండి." సంవదలక్ష్మి నిట్టూర్పును దిగమ్రుంగి అతని వైపు నానుభూతిగా చూసి మొహం ప్రక్కకి త్రిప్పుకుంది.

ప్రభాకర్ పునకంలేనించి- మొహం పైకెత్తలేదు. పేజీ కూడా త్రిప్పలేదు. ఎప్పుగా ఏదిగి దిగంతాలకు విస్తరించి పున్న పొలాల్ని కాసేపు చూసి "పొలాలు చూడండి. వచ్చగా ఎంత బావున్నాయో- భూ మాత కడుపు పంట." అంటూ ప్రభాకర్ దృష్టిని పొలాలవైపు మరలించింది సంవద.

"తమరు దిగవలసిన చోటువచ్చేసిందండి." డ్రైవర్ యింజనీ ఆపుజేసేసేడు. బస్ వాగు దగ్గర ఆగి పోయింది.

బస్లోకి ఎవరో ఎర్రటి కుర్రాడు వచ్చేడు. "నమ స్కారం సార్- రండి- సామాను యిదేనా మీరు దిగండి- గుమ్మా తెస్తాడు. ఆ యిదిగో శేషారావు మధ్యాహ్నం ట్రిప్పులో యింటికిచ్చి భోజనాలు చేసి వెళ్ళింది." పైసూరు గిత్తల బండి లోపల మెత్తని పరుపు.

బంగారు మలామా వేసిన కొమ్మ తోడుగులు- లేఎండ వడి కాతులు వెదజల్లుతూ గిత్తల్ని ఆందంలో ముంచెత్తుతున్నాయి.

కుర్రాడు అందంగా లేతగా ప్రతి అంగుళం ఆరో

గ్యంత తొణికిసలాడుతున్నాడు.

"యిదిగోనండి- ఈ పదకొండో మైలురాయి దగ్గ ర్నించే ఆ కనబడేయన్నీ మీ పొలాల్సేనండి- మొత్తం డబ్బై ఎకరం. ఆ తరవాత చేసు మాదండి- ఏదై ఎకరం ఏకండి చెక్కు." ఎర్రటి కుర్రాడు ఉత్సాహంగా చెప్పుకు పోతున్నాడు.

"గిత్తలు బావున్నాయి."

సంవదలక్ష్మి మాటకు అతని మొహం ఏకసించి పోయింది. అనందంతో పుబ్బితబ్బిబ్బియి పోయాడు.

"ఈ రెండూ నావేనండి. మా యింట్లో పుట్టినయ్య నేనే పెంచేను. నేనుంటేగానీ దాణా తినవండి. ఎంత రాతయినాగాని నేను చెక్కు తినిపించేదాకా అలాగ నిలబడి వుంటాయి- మా సత్సం - శివం." వాచివైపు ఆకుర్రాడు అవ్యాయంగా చూసుకుంటూ చెప్పింది సంవదకి అనుకోకుండా కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి.

ఆ పందిళ్ళూ- అర్బాటలకూ- విస్తూ పోకుండా వుండలేకపోయింది. నాలుగంటలకా పందిళ్లే.

వీధిలో వేసిన చలవ పందిట్లో నోపాలూ- కుర్చీలూ- అతిథులూ కోలాహలంగా అట్టహాసంగా వుంది.

వెనకవైపు పందిట్లో గాడి పొయ్యిలూ- కాగుతున్న కళాయిలూ- యిట్టై మండికి తక్కువ లేకుండా పనులు చేస్తున్నారు.

కుడి వైపు పందిట్లో భోజనాలకు బారులుగా టిబ్బళ్ళూ- కుర్చీలూ గాజు గ్లాసులూ-

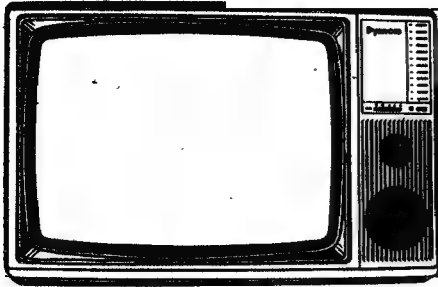
"యిక్కడ మాంసాలూ - చేపలూ- ఒడ్డిత్తారండి అయ్యెంపు పందిట్లో కాదుగూరల భోజనాలు ఒడ్డిత్తారండి. ఈ మూడ్రోజులూ- యింక ఒండ్ పాళ్ళు ఒందుతుంటే తినీవోళ్ళు తింటుంటారు.

ఈసరికి ఐదు మెటాయి వుండలు చేత్తారండి- ఐదు రకల పిండి పంటలు యాదై కాలిళ్ళదతారు అమ్మాయి గారికి." అవిడేవరో ఏకరువు పెడుతుంటే వింటూ చూస్తోంది సంవదలక్ష్మి.

ఆడవారున్న అంకణంలోకి తీసికెళ్ళింది రమ్మని.

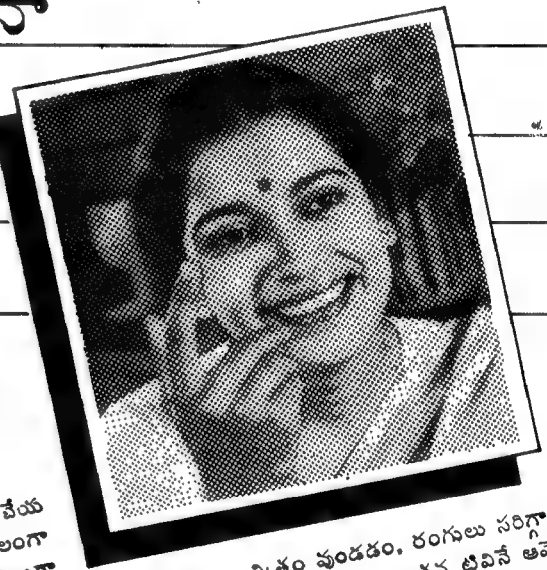
అక్కడ ఎవరూ రెండు కె.జి.ల బంగారానికి తక్కువ మొయ్యదం లేదు లక్షల మీద తప్ప వేల గురించి ఎవరూ మాట్లాడడం లేదు.

పెళ్ళికోడుకు ఏదో చదువుకుంటున్నాడట.

“మా ఇంటికి కలర్
టెలివిజన్ కొనడానికి మేమన్న
వదులుకున్నాము. భగవంతుడి
దుయవలన లోక శృంగార మటుకు కాదు.”

గృహిణి సుపర్లా గంగూళీకి టెలివిజన్ సాంకేతిక విజ్ఞానం
గురించి బొత్తిగా తెలేదు. అయినా
టివి నుంచి తనకి ఏమికావాలో
అమెకు తెలుసు.

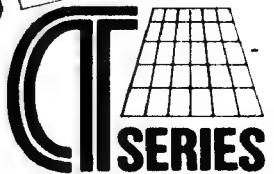
సుపర్లా గంగూళీ అనవరత సహసాలు చేయ
డలమకోలేదు. తను విశ్వసించే, విరళంగా
సృష్టించిన పేరు నంపాడించిన దానితోనే హాయిగా
పుండవచ్చుకొంది. అదే డయనోరా అమెకు
అందించింది. ఈరోజున, తన డయనోరా CT 212
Mark I కలర్ టివి చూసి అమె ఎంతో గర్విస్తోంది.

అమెకు 2 గ్రేడ్ కలర్ ట్యూబ్ మరియు CCIR
పార్ట్ స్టాండర్డ్ B/G రిసీవర్ యూనిట్ ఎలా పని
చేస్తాయో తెలేదు. కాని దాని రూపం అమెకు ఎంతో

ఇష్టం. స్పష్టంగా చిత్రం పుండడం, రంగులు సరిగ్గా
నావడం వలన ఇతర టివిల కన్నా తన టివీనే అమె
మెచ్చుకుంటుంది. అమె టివిలో శబ్దంకూడా స్పష్టంగా
వస్తుంది. అమె భర్త అమెకు ట్యూటర్ మరియు
పూర్వకలతో పున్న 4000 mw అంప్లిఫైయర్
అందుకు కారణమని చెప్తారు.
అయితే, అన్నిటికన్నా అన్ని డయనోరా టివిలు
వివిధమైన ఇబ్బంది ఇవ్వకుండా పుంటాయనే సంగతి
తెలిసిన సుపర్లా గంగూళీ నిర్భయంగా పుంటుంది.

డయనోరా®

కలర్

అత్యుత్తమమైనది ఆశించేవారికి

స్నేహితులు చాలామంది వచ్చారు.

వీళ్ళు సంవదలో సరితూగరు కానీ వంశం మంచి దని చెసుకుంటున్నారట. యితకూ ఆ వంశంలో ఎవరికీ సంపాదించవలసిన ఖర్చు పట్టలేదుట - దర్బాగా తిని జల్తా చెయ్యడం తప్ప.

సంవద అక్కడ కూర్చోలేకపోయింది. అంతకంటే గాడిదాయి దగ్గర కూర్చోని ఉల్లిపాయలు కొయ్యడం నయం అనిపించింది. ఎవరూ గమనించకుండా మండువాలోకి వచ్చింది. నాలుగయిదు గ్రూపులు పేకలో మునిగిపోయి కుస్తీ పట్టు పడుతున్నారు.

ఎక్కడ చూసేదో ఆ ఎర్రటి కుర్రాడు గబగబా వచ్చి-

"మిక్కిల్లద ఏవీ తోచడం లేదులా వుంది. దాబా మీద గండి అన్నయ్యగారిని విలుస్తాను." అంటూ పైకి తీసికెట్టాడు.

దాబా మీద నిశ్శబ్దంగా వుంది. కొబ్బరాకుల నీడ-చేతికి అందుతున్న కొబ్బరికాయలూ- మనిషి ప్రకృతికి దూరమైపోయి- సహజమైన అందాలనూ-అవ్యా యతలనూ అందుకోలేక-స్వయం కృతావరధంతో కృత్రిమ జీవితానికి అలవాటు పడిపోయి బానిసై పోతున్నాడు. అదవి వంది మాంసం మహిళా వాసనలను వెదజల్లుతూ నానికా పుటలను తాకు తోంది.

"చేవలన్నీ తూ చెర్చియేనంది. ఒకోటి రెండు కే.జి.లకు తక్కువ లేవు."

"తెన్నదాని కంటే పారేసేదే ఎక్కువలాగుంది." అంది సంవద -గంవలతో మోసుకుపోతున్న అరిబా కుల్చి చూస్తూ.

"పారేసేదాకా వడ్డించడమే దర్బా అంటే." పేలవంగా నవ్వేసాడు ఎర్రటి కుర్రాడు. భోజనాలు పూర్తయి నట్టున్నాయి కుర్రాళ్ళు గోలగా బయట దికి వచ్చేరు చేతులు కడుక్కోడానికి.

ఒక్కళ్ళ కాళ్ళూ-సరిగ్గాభూమిపై అనడంలేదు.

నలుగురు మనుషులు గంగాళాల్లో నీళ్ళు ముంచి చేతుల మీద పోస్తున్నారు. యికా కొంత మంది ప్రక్కన నిలబడి నమ్రతగా తువాళ్ళు అంది స్తున్నారు.

పున్నట్టుంది ఎవరికొచ్చిందో-తిక్క ఉన్న కామ నాచీ మర్చిట్లా తోపులాట మొదలెట్టేరు. ఆరు పులూ, కేకలూ బదు నిమిషాలలో మల్టి పుష్పల్లాంది తెల్లని బట్టలు బురద మరకలతో జూగున్నారంగా యిన్వర్ట్ లన్నీ న్యూసెన్స్ గా ఒక్కొక్కళ్ళూ అదవి వందిని తెన్నట్టు కాకుండా- ఆ లక్షణాలను ఒంట బట్టించు కొని దొర్లుతుంటే సంవదకు కడుపులో తెప్పినట్టు కళ్ళు తెరుగుతున్నట్టు అనిపించింది. తూలి పద బోయి పట్టుకోడను పట్టుకో బోతుంటే భుజం మీద చెయ్యిపడింది.

వెనకాల ప్రభాకర్- ఎంతసేపట్టించి వున్నాడో- మోహం చిన్నబోయి వుంది. వీళ్లెనా నా భారత మాత

రక్తపుపొటు కలవారికి కృత్రిమ ఉప్పు?

మామూలు ఉప్పులో నాట్రీయమ్ ఐయాన్ రక్తపుపొటుకు మూత్రవిరూపక వ్యాధికి, యితర వ్యాధులకు కారణం. ఇది లేకుండా జపాన్ లో మొట్టమొదటి సారిగా కృత్రిమంగా ఉప్పు తయారుచేశారు. ఇలా కృత్రిమంగా తయారుచేసిన ఉప్పు 90 శాతం వరకూ మామూలు ఉప్పు రుచినే పోలివుంటుంది. ఈ కొత్త ఉప్పు, మెగ్నీషియం సార్ఫ్ లా చేదుగా ఉండదు. అరోగ్యరీత్యా చాలామంది మెగ్నీషియం సార్ఫ్ ను ఉపయోగిస్తుంటారు.

(జి.వా.)

అంకురం

అకాశ్యేతులు! నా భావి భారత దేశ మోధాపులూ, విద్యావంతులూ, సంవదకు భేరున విడవాలనిపించింది.

కానీ ఆ మోధాపుల్లో తన భర్త కూడా ఒకడు. ఏడుపు కడుపులోనే సుళ్ళు తిరుగుతూ వుండి పోయింది.

కంటిలోని తడి క్రింద పడేలోపలే అరిపోయింది. ఎంతటి కోకాగ్నివైనా కడుపులో దాచుకొని కన్నీటిని అవిరిగా మార్చుకొని శరన్నేహాలను సృష్టించి యింది వరసరాల్లోకి దుఖ పుటాన్ని చేరనివ్వని తన చిన్నారి ప్రియురాలు సంవదను చూస్తుంటే ప్రభాకర్ కి ఏదో బిరుదు.

"మీరింకా యిక్కడే వున్నారా-రండి కానీ పు విశ్రాంతి తీసుకొని నాయంత్రం జీడి తోటలోకి వెళ్ళురుగాని- మన భాగ్యకారకాలు అవే." ఆ ఎర్రటి కుర్రాడు వచ్చి క్రిందకు తీసికెట్టాడు.

గదిలోకెళ్ళి మంచం మీద వాలింది సంవద.

"యిదిగో ఈ అంటిని అడుగుదాం లోపలికి రా ఎవరో పిల్లలు లోపలికి వచ్చేరు.

సంవదలక్ష్మి కళ్ళు తెరిచి చూసింది.

తెల్లగా బొద్దుగా పున్న యిద్దరు పాపలు పుడ్డి నవ్వుట్టుంచీ పాలకోవా, ఐస్ క్రీం తప్ప యింకోటి తెన్నట్టు లేదు.

"పంటమ్మా" యిద్దర్నీ మంచం మీద కూర్చో బెట్టుకొని ముద్దుగా అడిగింది.

"అది కాదు అంటి వార్త రిన్నీ పెచ్చర్ బాపుంటాయా- లారెలండ్ పొడ్డి పెచ్చర్ బాపుంటాయా-మిరే చెప్పండి.

ఒ గంటసేపు వాళ్ళతో యింగ్లీషు వాగించి అలసి పోయింది సంవద.

మూడున్నరకు ప్రభాకర్ ని గదిలోకి తీసుకొచ్చి.

చీ తెప్పించాడు ఎర్రటి కుర్రాడు. జీడి పప్పు కూడా వచ్చింది.

"మన తోటలో జీడి పప్పు. నాలుగింటికి బయల్ పేరితే కానీ పు తోటలో తిరిగి ఒడ్డురుగాని. మీ కూడా నేనే పడ్డానుకున్నానుగానీ వనుంది. పెళ్ళి కొడుక్కి ఎదురు సన్నాహం జెయ్యాలంటు. మీ కూడా కుర్రాళ్ళు వంపిస్తాను. చీకటి పడకుండా వచ్చేయ్యండి."

"అలాగే"

పట్టుబాలో నాయంత్రానికి, పల్లెటూలో నాయంత్రానికి భేదాన్ని వెళ్ళేపించుకుంటూ నడుస్తోంది సంవద.

ఎక్కడ బడితే అక్కడ నల్లటి ఎగ్రహాలు, వీభూది పళ్ళలాగా రోడ్డు ప్రక్కన కూర్చోని దమ్ము ఎగరబోస్తూ అడుగుంటున్నారు. గుడి ప్రక్క నీడలో వదిమింది చేరి అవ్వాచెమ్మా, వందాల మీద వందలు వేసి అడేస్తున్నారు.

చెరువు నుండి సునాయాసంగా కలిడితే నీళ్ళు మోసేస్తున్న వదేళ్ళ పిల్లలు ఎవ్వరిలోనూ, కంగారు, అత్తకా, గాభరా, కనబడం లేదు. నిమ్మకు నీరెత్తినట్టు తాయితీగా చెసుకుంటున్నారన్నమాట. గణగణగణా బడి గంట వినపించింది. దగ్గర్లో బడి పున్నట్టుంది పిల్లలంతా పున్నకాల సంచులు భుజాలకు తగిలించుకొని అల్పామినియం కేరశీలు పూగించుకుంటూ పోతున్నారు.

"మీనాన్నడుగోనే, మీ నాన్నే పడిపోయేడు" వెనకాల అడపిల్లల గొంతు. ప్రక్కన పెద్దరావి చెట్టు క్రింద సిమెంటు అరుగు, మాసిన్ గుడ్డలతో అస్తవ్యస్తంగా కాళ్ళు ముడుచుకొని పడుకొన్న మనిషి. సంవదలక్ష్మికి అడుగు ముందుకు వడలేదు.

ఆ పిల్ల బక్క పలచటి వదేళ్ళ పిల్ల, గ్రుడ్డు నీరు క్రుక్కుకుంటూ నాటి పిల్లల మధ్య తల వంచుకొని. గడగడ పలుకుతూ అతని దగ్గరకెళ్ళి- చెయ్యి పట్టుకొని-

"రా నాన్నా, యింటికెల్వోదాం, నాన్నా లెగు, నాన్నా." ఆ పిల్ల అతన్నీ తట్టి లేపుతోంది.

సంవదలక్ష్మి కంటి నీరు జలజలా రాలింది.

చూడలేనట్టు గబగబా నాలుగుదుగులేసింది.

ప్రభాకర్ అమె చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

సంవద కళ్ళు తుడుచుకుంది.

"కన్న తండ్రిని ఆస్పత్రిలో చూసే ఖర్చు పిల్లలకు రావడం, ఎంత దురదృష్టకరం, అంత కంటే పిల్లల్లో కుండా పుండడమే మంచిది. అందుకో నేను...." సంవదలక్ష్మి మాట పూర్తి చెయ్యలేదు. ప్రభాకర్ చెయ్యి బిగుసుకుంది.

ఆ బిగింపులో ఒడ్డురు వుంది. పట్టుపల వుంది. ప్రమాణం వుంది.

అతని నిశ్శబ్ద నివేదన అమె హృదయాన్ని తాకుతుంటే తెలికాతున్న మనసుతో జీడితోట వైపు అడుగేసింది సంవద.

ఈ పిడు.. అమ్మాయికి... అమ్మాయికి
ఇద్దరికీ పట్లకి పరిష్కలు!
టై. వీ. అమ్మమ్మదామా?

అయిదు ఎప్పుడు
అవుతుందా అది
చూశావా!
ఈ స్థానం అయినా
కూర్చున్నారేం సార్?

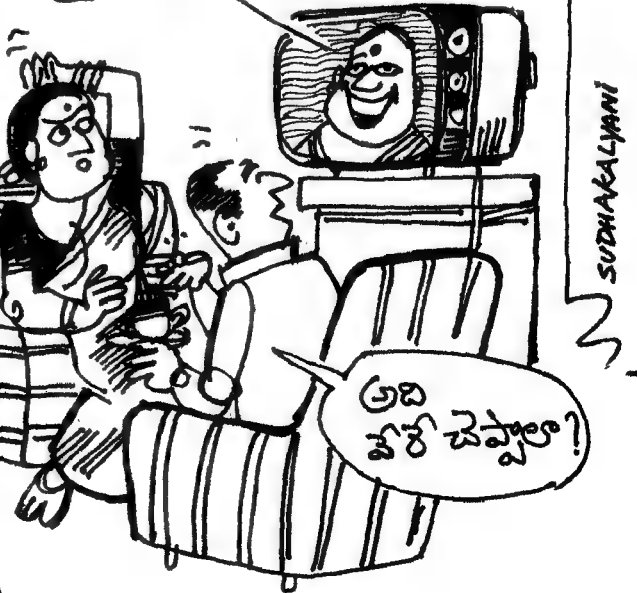
టై. వి. కా... ఇంకా
తల్లిదండ్రులను తెచ్చుకున్నా!
మా పెటల్ లాభనం
అంతా ఇంట్లోనే
వుంటారు! ఇవాళ
బిట్రమాల
వుందిగా!

ఏమండోంకు! అన్నం వుడికింది!
కాగ్గి ఈ కూర మాత్రం మిగు
చేసి సుకాండి! టై. వి. లా
వీంటే నీరియత వచ్చే
వేళయింది... హే... హే...

పైడు పిడుకలు... పత్తేక కార్తృక్రమం
పైదురాబాద్ మారదర్శన కేంద్ర సమర్పణ

SUDHAKALPANI

బయోగ్యాస్ - డిజైన్లు

శ్రీధరాయి డిజైన్ మొదలుకొని ఇప్పటివరకు పలు రకాల డిజైన్లు వాడుకలో ఉన్నాయి. అవి: ఖాదీ ఆండ్ ఎలెక్ట్ ఇండస్ట్రీస్ కమిషన్ - బొంబాయి (కె. ఎ. ఐ. సి.) నమోనా, ప్లానింగ్ రిసర్చి అండ్ ఏక్జన్ డివిజన్ - లక్నోవారి జనతా నమోనా, ఇండియన్ అగ్రికల్చరల్ రిసెర్చి ఇన్స్టిట్యూట్ - ధిల్లీవారి నమోనా, నేషనల్ ఎన్వైరాన్ - మెంటల్ ఇంజనీరింగు రిసర్చి ఇన్స్టిట్యూట్ - నాగపూర్, స్వగృహర ఇంజనీరింగు రిసర్చి సెంటర్ - రూర్కీ, ఇండియన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ సైన్స్ బెంగళూరు, తమిళనాడు అగ్రికల్చరల్ యూనివర్సిటీ - కోయంబత్తూరు, యూనివర్సిటీ ఆఫ్ అగ్రికల్చరల్ సైన్సెస్ - బెంగళూరు (భాగ్యలక్ష్మి నమోనా), మురుగప్ప చెట్టియార్ రిసర్చి సెంటర్ - మద్రాస్ (జ్వాల నమోనా) మరియు ఉత్తర ప్రదేశ్ నుండి గోబర్ గణేష్ అనే నమోనాలు. ఇవే కాక చిన్న చిన్న మార్పులతో అక్కడక్కడ మరి - కొన్ని డిజైన్లున్నాయి. వీటన్నింటిలో కేవలం రెండు డిజైన్లు మాత్రమే అత్యంత వ్యాప్తిలో ఉన్నాయి. అవి ఖాదీ మరియు జనతా నమోనాలు.

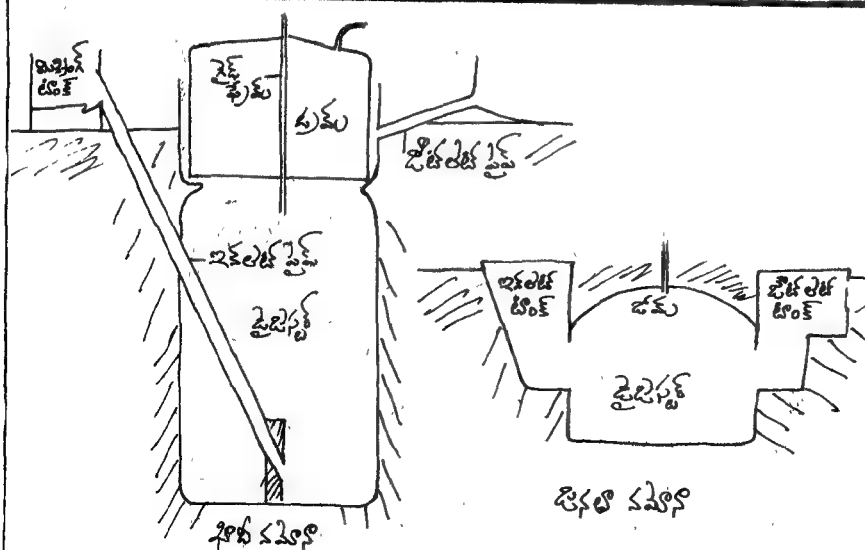
ఖాదీ గోబర్ గ్యాస్ ప్లాంటులో నాలుగు ప్రధాన భాగాలుంటాయి. అవి: డైజెస్టర్, గ్యాస్ నిలువ ఉంచడానికి కావలసిన ఖాళీ స్థలం, ఇనలిట్ మరియు అవుట్ లెట్లు. పేదను సమపాళ్ల నీటితో కలిపిన తరువాత డైజెస్టర్లోనికి తీసుకుపోవడానికి ఇనలిట్ వనిచేస్తుంది. ఇదే విధంగా 'డిర్టింగ్' బడిన

తరువాత పేదను వలచని ఎరువు రూపంలో అవుట్ లెట్ ద్వారా బయటకు వస్తుంది. అంటే ఈ రెండింటిని కలుపుతూ మధ్యలో డైజెస్టర్ ఉంటుంది. ఈ విధంగా రజా ఇనలిట్ ద్వారా కొత్త పేదను వంపుతూ అవుట్ లెట్ ద్వారా అదే మొత్తంలో బయటకు వచ్చేటట్లు ఏర్పాటు ఉంటుంది. డైజెస్టర్ పైజా మనం పేదను ఎంతకాలం (దీన్ని రిటెన్షన్ టైమ్ అంటారు) డైజెస్టర్లో ఉంచదలచుకున్నామో అన్నదానిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. దక్షిణ భారతంలో ఉన్న రాష్ట్రాలకు 30 రోజుల రిటెన్షన్ పీరియడ్ తీసుకుంటారు. ఉత్తర భారతంలోని కొన్ని రాష్ట్రాల్లో 40 రోజులు మరికొన్ని రాష్ట్రాల్లో 55 రోజులను తీసుకుంటారు. ఈ నిర్ణయం ఆయా ప్రదేశాలలోని ఉష్ణోగ్రతపై ఆధారపడి ఉంటుంది. డైజెస్టర్ పైన తాత్కాలికంగా గ్యాస్ నిలువ ఉంచడానికి ఒక లోహపు డ్రమ్ అమరిక ఉంటుంది. ఇది ఒకవైపు పూర్తిగా తెరువబడి ఉన్న నిర్మాణం. డైజెస్టర్లో నున్న పేదనీటి మిశ్రమం (స్లరీ)పై బోర్లింగ్ బడి ఉంటుంది. గ్యాస్ ఉత్పత్తి అయినా కొద్ది డ్రమ్ పైకి లేస్తుంది. గ్యాస్ ను వినియోగించుకోవడానికిగాను డ్రమ్ పైన ఒక చిన్న గొట్టం ఉంటుంది. దీనినుండి ఫైవేలైన్ ద్వారా వంటకాలలోని బర్నర్ వరకు తీసుకుపోవచ్చు. గ్యాస్ సుమయోగించినపుడు డ్రమ్ బరువుతో క్రిందకు పోతుంది. ఈ విధంగా గ్యాస్ ఉత్పత్తి అయినా కొద్ది పైకి - వినియోగించినా కొద్ది

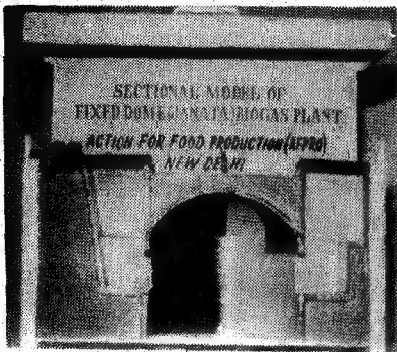
క్రిందకు - అస్తమానం కదలుతూనే ఉంటుంది. అందుకే దీన్ని 'టోటింగ్ గ్యాస్ పోల్డర్ ప్లాంట్' అని కూడ అంటారు. డ్రమ్ దొర్లిపోకుండా మధ్యలో నున్న గ్రేడ్ ఫ్రీమ్ సహాయ పడుతుంది.

జనతా నమోనాలో మాత్రం ఖాదీ నమోనాలో మాదిరిగా లోహపు డ్రమ్ ఉండదు. బిరులుగా డైజెస్టర్ తో కలిపి ఇటుకలతో నిర్మించబడ్డ అర్ధ చంద్రాకారపు నిర్మాణం (డోమ్) ఉంటుంది. అందుకే దీన్ని 'ఫిక్స్డ్ డోమ్ ప్లాంట్' అని అంటారు. ఇది గ్యాస్ నిలువ ఉంచడానికి తోడ్పడుతుంది. గ్యాస్ జనించినా - కొద్ది కదిలే నిర్మాణం లేకపోవడంతో ఒత్తిడి పెరిగి డైజెస్టర్ లోని స్లరీ పీడనానికి గురవుతుంది. తత్ఫలితంగా స్లరీ భాంకులవలె నిర్మించబడ్డ ఇనలిట్ మరియు అవుట్ లెట్ లోకి తోయబడుతుంది. దీనివల్ల కొత్తగా ఏర్పడే గ్యాస్ ని స్థలం ఏర్పడుతుంది. డోమ్ శిఖరాగ్రాన ఉన్న గొట్టం ద్వారా గ్యాస్ ను వినియోగించుకున్నప్పుడు ఒత్తిడి - పీడనం తగ్గడంవల్ల బాంకులలోకి తోయబడ్డ స్లరీ మళ్ళీ డైజెస్టర్ లోకి తిరిగి వస్తుంది. ఇలా తరచుగా జరుగుతున్నపుడు గ్యాస్ ఏర్పడ్డ తరువాత మిగిలిన పదార్థాలు అవుట్ లెట్ బాంకులలోకి తోయబడినపుడు బయటకు పోవడానికున్న ద్వారం ద్వారా ఎరువు జారిపోతుంది. ఈ అమరికవల్ల జనతా ప్లాంటులో 'స్లరీ లెవల్' సుమారుగా ఒకమాదిరిగా ఉంటుంది. వాస్తవానికి జనతా గోబర్ గ్యాస్ ప్లాంటు అంతా భూమిలో ఉంటుంది. బయటకు కేవలం ఇనలిట్ - అవుట్ లెట్ ల ముఖ ద్వారాలు మాత్రమే అగుపడతాయి. వీటిని కూడ రేకు, చెక్కలు లేక రాళ్లతో కప్పివేసి ఉంచుతారు. జనతా గోబర్ గ్యాస్ ప్లాంటు చైనావారి నమోనా ఆధారంగా ప్లానింగ్ రిసర్చి అండ్ ఏక్జన్ డివిజన్ - లక్నోవారు మన దేశస్థులకు తగినట్లుగా రూపొందించారు. ఈ ప్లాంటును నిర్మించడానికి మామూలుగా ఇల్లుకట్టే మేస్టీలకు ద్వినింగు నిస్తారు.

ప్లాంటు వ్యాప్తిలో వాటి నిర్మాణానికయ్యే ఖర్చు చాలా ముఖ్యమైన కారకం. ప్రస్తుతం 2 ఘ. మీ. కుటుంబ పైజా ప్లాంటుకయ్యే ఖర్చును (జనతా మూడు వేలకుపైగా - ఖాదీ నాలుగు వేలకు పైగా) చాలా ఎక్కువగా భావిస్తారు. ఖాదీ నమోనాలోని లోహపు డ్రమ్ మొత్తం ప్లాంటుకయ్యే ఖర్చులో 40 శాతం విలువ చేస్తుంది. 2 ఘ. మీ జనతా ప్లాంటు నిర్మాణానికి సుమారు 25 సిమెంటు సంచులు కావాలి. కాపున ఖర్చు తగ్గించడానికిగాను దేశంలో పలుచోట్ల ప్రయత్నాలు జరిగాయి. వీటిలో డైజెస్టర్ గోడ మందాన్ని తగ్గించడం, ఫెట్రో సిమెంట్ ను నిర్మాణంలో వాడడం, లోహపు లేక ఇటుకల డోమ్ బదులుగా కర్రల సహాయంతో నిర్మించిన పాలిథీన్ డోమ్ ను ఉపయోగించడం, డైజెస్టర్ ను కూడ ఇసుక తూచల సహాయంతో పాలిథీన్ ను ఉపయోగించడం

వ్యాప్తిలో నున్న ప్లాంటు నమోనాలు- ఎవరాలు

సులభంగా బోధించడానికి చేయబడ్డ చిన్న జనతా ప్లాంటు నమోనా

లాంటి ప్రయోగాలు, ప్రయత్నాలు జరిగాయి - విజయవంతంగా పని కూడ చేస్తున్నాయి. లోహపు ద్రవ్యు పామేహా స్పర్శి పైకి క్రిందకు కదులుతూ మరియు వాతావరణంతో ప్రత్యక్ష సంబంధం ఏర్పరచుకోవడంవల్ల చెడిపోయే ప్రమాదం ఉంది కావున ప్రతి యేటా పేయింటు ఫేయాలి. ఈ సమస్యను 'వాటర్ జాకెట్' ద్వారా కొంతవరకు మెరుగు పరచవచ్చు. ఈ విధానంలో ద్రవపేడలో పైకి క్రిందకు కదిలే బదులుగా డైజిస్టర్ పై భాగపు అంచులో కట్టిన గాడిలో గల నీటిలో పైకి క్రిందకు

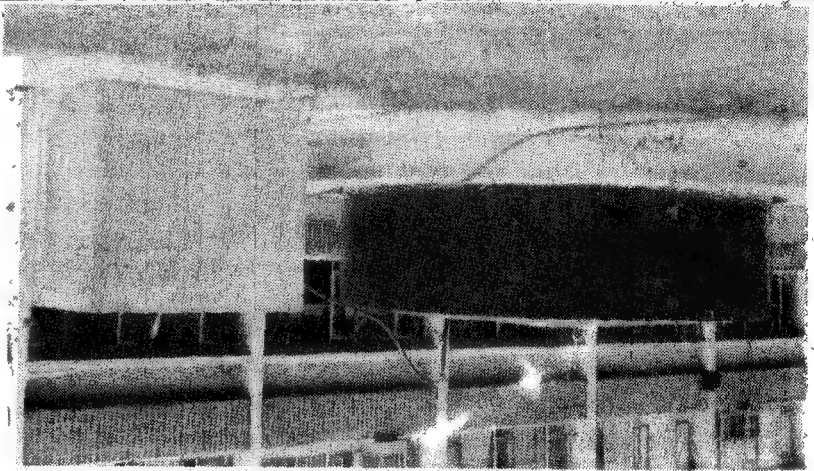
చదులుతుంది. ఈ నీటిపై 'బర్నింగ్ ఆయిల్' వేసినప్పుడు తేలి ద్రవం కదులుతున్నప్పుడు దానిపై వల్చని పొర వేర్పరచి ద్రవం తొందరగా చెడిపోకుండా తోడ్చుకుంటుంది. అంతేకాక నీటిని కూడ బాష్పీ భవనం చెందకుండా ఆపుతుంది. ఈ పద్ధతిలో డైజిస్టర్లోని పదార్థాలు కంటికి అసలే అగుపడవు.

జనతా నమోనాలో మాత్రం డోమ్ నిర్మాణం చాలా ముఖ్యమైనది. సూచనలను ఏమాత్రం నిర్లక్ష్య పరచకుండా నిర్మిస్తే ఎలాటి సమస్య ఉండదు.

క్రమం తప్పకుండా రోజూ పేడను సమపాళ్లలో నీళ్లతో బాగా కలిపి ప్లాంటులో వేస్తుంటే ఆశించిన ఫలితాలను చక్కగా చూపుతాయి.

వ్యాసం, ఫోటోలు, బొమ్మలు, సంపత్తుమార్

(పైవారం: బయోగ్యాస్ - ఇతర పదార్థాల ఉపయోగం)

పని చేస్తున్న ఖాదీ నమోనా ప్లాంటు

రు. 4,00,000 విలువ చేసే బహుమతులు గెలవండి

HIND SALES announce this Sales Promotion Plan to popularise their products.

1వ బహుమతి యెజ్జి మోటారు సైకిలు లేదా రు. 13,000 నగదు.

రెండవ బహుమతులు కలర్ టీవీ లేదా రు. 9,000 నగదు ఒక్కొక్కటి.

మూడవ బహుమతులు • తగ్గింపు ధర రు. 500/-కు మూడు స్పీడరుల మిక్సర్-కమ్-గ్రైండర్లు./

• తగ్గింపు ధర రు. 325/-కు రెండు స్పీడరుల మిక్సర్-కమ్-గ్రైండర్లు.

OR TAPE RECORDER

• తగ్గింపు ధర రు. 225/-కి రెండు ట్యాండ్ అప్ ట్రాన్సిస్టర్లు.

OR TWO-IN-ONE AT REDUCED RATE RS. 900/-

• రు. 1000 మూడు రైసుంగ్ పేషు

పరకొందుమంది 19 వరకు అంగింప.

ఎటుమంది కూడా మొత్తం వలెకొలుడు

వచ్చే విధంగా ఉపయోగించాము

వర్కెండు పరిహారు పరహారు

వలెకొచ్చిది పరిహారు పరకొందు

పర్కొలుగు పరమాడు పర్కొవింది

హారు వలెవలెవది : అరే విధంగా హారు వర్కెండు మంది ఇరవై వరకు అంగింప మూడు రైసుంగ్ ఎటు వైపు మంది కూడా

వో వలెకొచ్చిది పర్కొ విధంగా ఉపయోగించవచ్చును

• అంగింప 24 గంట హాతపే

ఉపయోగించాము

హి సంగింప, తల్లిగారికి సైకి, రేదా హార్డ్ కార్డు వైపు సంగింప లేదా హారిలో హాత్రం వ్రాసి 15 రోజులలోగా పంపించండి ఎక్కువ మంది ఎవరికి ఎవరికి వేమటంగిలో లాసింది ఇల్లి కరెన్టు పరిహారు విధానిస్తారు ఆ హారిలో అందిక కరెన్టు ఎంట్రిల అలాగేగా వైకి హారి తగ్గింప తోరంకు రెండుమంది ఉత్తారు. ఎవరికి హార్డ్ కార్డు తెలియించిస్తారు ఇల్లికి విద్యుదు ఉంది సర్కియం అన్ని విధాలా అల్లి వ్యావర్తకం పరికి రోపి ఉంటామ

HIND SALES CORPORATION (TL)
POST BAG NO. 1, SAROJANI NAGAR N. DELHI-110023

పడుముట సంస్కారం ఆదూరి సాహిత్యం

(గత సంచిక తరువాయి)

ఎవరో ఒక నలభై ఏళ్ల స్త్రీ, తాను వెంకటేశ్వరస్వామిని వివాహం చేసుకున్నానని, తానతని భార్యననే ప్రచారం చేసుకుందిట. ఈ ఊరివాళ్ళు వెళ్ళి ఆ స్త్రీని నకల మర్యాదలతో తీసుకొచ్చి, శివాలయంలో దింపారు.

ఇహ ... భక్తులంతా తండ్రీపతండాలుగా వెళ్ళటం ... చెంపలు పగలేసుకుంటూ సాష్టాంగపడి పోవటం ... స్వామి ఆమెనెలా పెళ్ళి చేసుకున్నాడో అదిగి చెప్పించుకుని, తనయత్నంతో వినటం...

అవిడచేరు బాలనరస్వతి.

"ఒక రోజు స్వామి నాకు కలలో కనపడి, నా మీద మనసుందని, నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానని చెప్పారు. తెల్లారి లేచి చూస్తే పక్కలో మంగళసూత్రాలున్నాయి. వాటిని కళ్ళ కద్దుకుని అందరికీ చూపిస్తే ... భక్తులంతా స్వామి విగ్రహంతో నా క్యూణం జరిపించారు" అంటూ తన మెదలో సూత్రాలు తీసి చూపించింది బాలనరస్వతి.

"స్వామి నీకు కనపడతాడమ్మా?" అన్నారు భక్తులు గొప్ప ఇమేజ్ తో ఆమెను చూస్తూ.

"అఁ ప్రతి రాత్రీ నా దగ్గరకొచ్చి, భర్తలాగే నన్నలరిస్తారు. ఇదంతా నేను చెప్పినా మీకు అర్థం కాదు. మీకు ఎగతాళిగా ఉండొచ్చు కూడా. కానీ "ఇదో రకమైన అద్భుత భావన. అనుభవిస్తే తప్ప తెలీదు".

బాలనరస్వతికి నలభయ్యేళ్ళు దాటాయి. ముందు వరస రెండు పళ్ళు పూడాయి. చాలా అనాకారిగా ఉంటుంది.

జరిగిన కథ-7: ఇందుకూర్ కాళేజిలో ఛాయ లెక్కరదుగా చేరింది. ఆమె వెంట తల్లి, అన్నపూర్ణమ్మ, తమ్ముడు రాజీవ్ ఇందుకూర్ వచ్చేసారు. సుధీర్ ఛాయ వాళ్ళ మేడమీద గదిలో ఉంటుంటాడు ఛాయ కుటుంబానికి విజయ కుటుంబానికి సన్నిహితం ఏర్పడింది సుధీర్ ఛాయను ప్రేమిస్తాడు ఛాయ మేనమామ ఛాయను పెళ్ళి చేసుకుంటానని ఛాయ తల్లితో చెప్తాడు. ఛాయ అంచుకు నిరాకరించిందని అతను కోపంగా వెళ్ళిపోతాడు విజయ చెల్లెలు రేణు పెళ్ళికి వెళ్ళివస్తారు సుధీర్, ఛాయ, రాజీవ్. పెళ్ళిన అనసూయ రాజీవ్ కు ప్రేమలేఖ రాసింది. రాజీవ్ అనసూయకు రాసిన ఉత్తరం ఆమె తండ్రి చేతిలో పడింది అది ఛాయ అన్నపూర్ణమ్మ చూసి వచ్చింది అనసూయవాళ్ళు ఇల్లు ఖాళీ చేసి వెళ్ళి పోయారు. ఛాయ తన స్వాదేంటు లీల వడే కవ్వాలు చూసి జాలి పడుతుంది. అన్నపూర్ణమ్మ సురిది కొడుకు శ్రీనివాస్ వచ్చాడు శ్రీనివాస్ లీలల పెళ్ళి ఇందుకూరులో జరిగి పోయింది సుధీర్ ఛాయ నోటి వెంట ఆమె కూడా తనను ప్రేమించిందనే గతి వినగలిగాడు

మెడలో పచ్చని పసుపుతాడు. కాళ్ళకు కొత్త మద్దెలు. ఎప్పుడూ తలంటుకుని, పాపిట్లో కుంకుమ దిద్దుకుంటుంది. నిజ జీవితంలో ... అన్నేళ్ళిచ్చినా అవేదకు పెళ్ళికాలేదు. పుద్గ కన్యగా అందరి హేళనలు, అవమానాలు ఎదుర్కోలేక, మూర్ఖ ప్రజల నుంచి తప్పించుకోవాలి కామె ఈ మార్గం ఎన్నుకుని ఉండాలి. లేదా బ్రతుకుతెరువు కోసం. అది కాకుంటే ... ప్రజల అమాయకత్వాన్నీ, మూర్ఖత్వాన్ని క్యాష్ చేసుకోటం కోసం...

ఖచ్చితంగా వీటిల్లో ఏదో ఒకటి అయి ఉండాలి. కానీ ... భక్తులెవరూ ఇలా ఆలోచించరు. ఆలోచిస్తే వాళ్ళు భక్తులవరు.

ఒక్కొక్క రోజుకు ఒక్కొక్కరు బొమ్మన ఆమెను తమ ఇంటికి అహ్వనించసాగారు వాళ్ళు.

"అవిడ ఈ గుళ్ళే నుంచి బయటకొస్తే మేమెళ్ళి ఆమె చెయ్యి పట్టుకుంటాం. వెంకటేశ్వరస్వామి వచ్చి తన భార్యను, రక్షించుకుంటాడేమో, అలా అయినా మనకాయన దర్శనభాగ్యం లభిస్తుంది." అన్నారు కొందరు కుర్రవాళ్ళు.

దీనితో భయపడి, ఆమెను తీసుకొచ్చిన వాళ్ళు, ఆమెనెవరింటికి పంపకుండా అందరినీ గుడిలోకే వచ్చి దర్శనం చేసుకోమన్నారు.

ఇదంతా తనకు విజయ చెప్పింది. ఇద్దరూ కలిసిళ్ళి, బాలనరస్వతిని చూసి వచ్చారు.

ఆమెను తమ ఇంటికాహ్వనిస్తానని, పూజలు చేస్తానని, పూజకు కావలసిన సరుకులు లిస్టు రాసి తనకిచ్చింది అమ్మ. తను ఆ సరుకులు తేకుండా 'నీకేమన్నా మతిపోయిందా? ఇలా అయితే వెంకటేశ్వరస్వామి భార్యల' లిస్టులో బాలనరస్వతిని కూడా చేర్చాలా? అలివేలుమంగ, బీదీనాచారి, వద్దవతి, బాలనరస్వతి ...

ఇంకా ఎందరు నరస్వతులాయన్ను పెళ్ళాడుతామంటారో. ఆయన మనిషి రూపంలో భర్తగా రావటమేమిటి? చేతి నిండా పనిలేక ... మీరు ఈ గాలి వార్లల్ని నమ్మేసి, ఇలాంటి పచ్చి పనులు చెయ్యటం.

అవిడను వ్యక్తిగా మనింటికి పిలిపించి, నువ్వు పసుపు, కుంకుమతో వీర పెడతానంటే నాకేం అభ్యంతరం లేకపోను. ఇలా దేముడనీ, దేవతనీ చెప్పి అహ్వనించి, పూజలు చేస్తానంటే మాత్రం నేను చచ్చినా ఒప్పుకోను." అంటూ ఆ సరుకుల చీటి చించేసింది తను.

అప్పటి నుంచే సమయం దొరికినప్పుడల్లా ఆ విషయాన్ని పట్టుకొచ్చి ఇలా దెప్పుతూనే ఉంటుందీనిదీ!

హావం! ఆ బాలనరస్వతి పెళ్ళి కాక ... ఏళ్ళు పైబడ్డా కన్యగా మిగలలేక ... పుద్గ కన్య అనే బిరుదులూ, హేళనలూ భరించలేక ఇలా వెంకటేశ్వరస్వామి వెనకల దాక్కోటానికి ప్రయత్నిస్తుంది.

అనాడు హేళన చేసిన జనమే ఈ రోజు సాష్టాంగపడి దణ్ణాలు పెడుతున్నారు!

"ఈ సారి ఎవరన్నా వస్తే వెదుడుగాణ్లే. ఇహ సాధించకు. అన్నం పెట్టు అకలేస్తోంది." అన్నది ఛాయ.

* * * * *
కాలేజీలో స్వాదేంటు ఎలిక్టన్స్ దగ్గర కొచ్చేళాయి... వాళ్ళలో చైతన్యం బయలుదేరింది....

"రాజీవ్, ఈసారి నువ్వు ప్రెసిడెంటుగా పోటీ చెయ్యి." అన్నాడు నిపాద్.

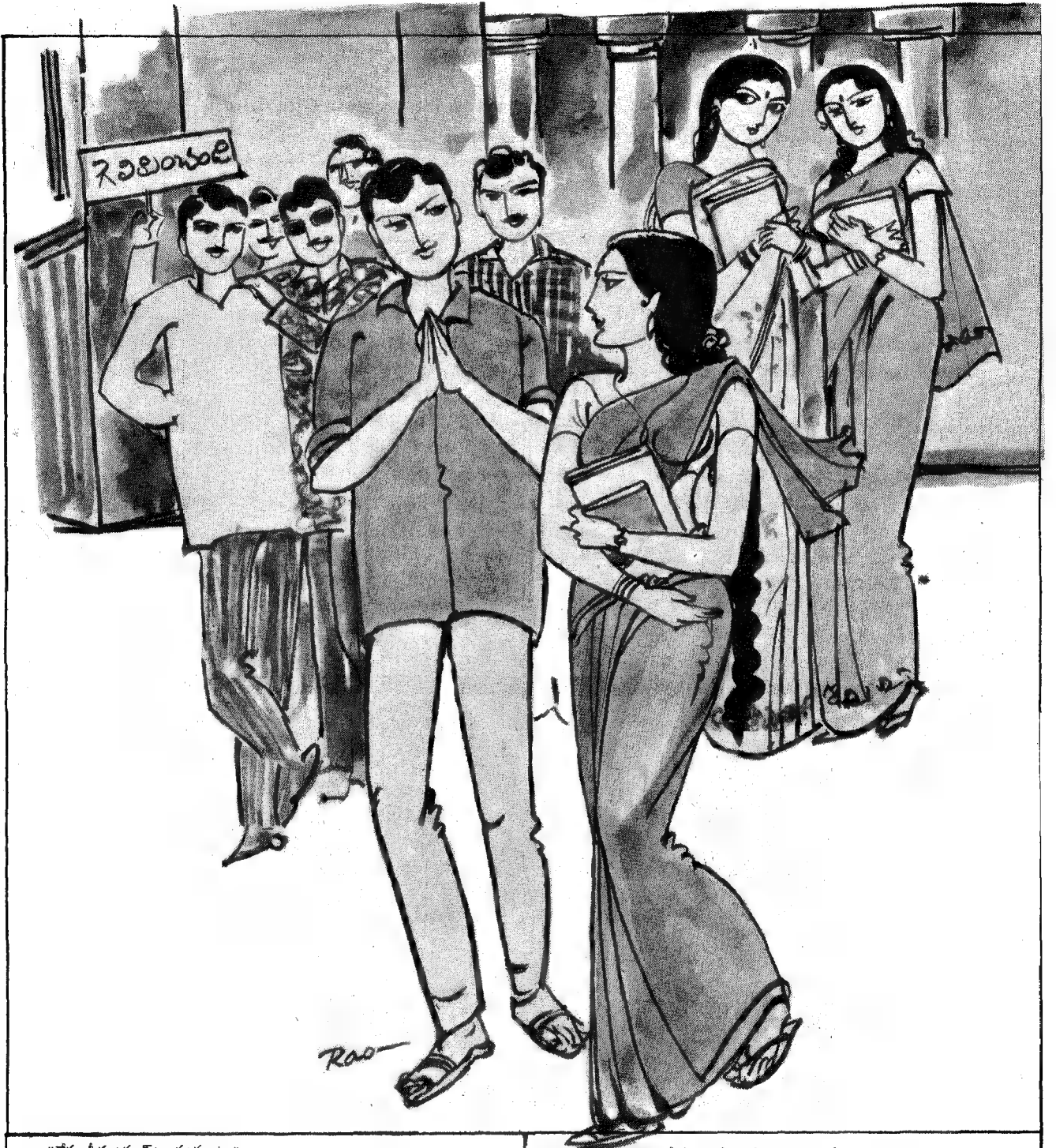
అతను రాజీవ్ ఫ్రెండ్. బాగా డబ్బున్నవాడు.

"నేను పోటీ చెయ్యాలా!" అన్నాడు రాజీవ్.

"అవును. ఎందుకంత ఆశ్చర్యం?"

"నువ్వెందుకు చెయ్యకూడదా అని..."

"కొన్ని కారణాల వల్ల నేను నిలబడటం లేదు. నా తరుపున నిన్ను నిలబెడుతున్నాను. డబ్బా ... నీతోపాటు ప్రచారం వగైరాలు నేను చూసుకుంటాను. నీకేం రిస్కుండదు."

"నేను నీకు 'డూప్' అన్నమాట."
 "అరే ఇదియిదీ. ఎందుకలా మాట్లాడతావ్? నిజమైన స్నేహితుల మధ్య ఇలాంటి అపరాధాలు, అనుమానాలు ఉండవు."
 "సరే కానివ్వు. ఇదీ చూద్దాం. నిన్నెందుకు హార్డ్ చెయ్యాలి." అన్నాడు రాజీవ్ ఉత్సాహంగా.
 ఆ కాలేజీలో డైరెక్టు ఎలక్షన్స్ లేవు.
 ముందుగా సి. ఆర్ ల ఎలక్షన్....
 తన క్యాండిడేట్స్ ని ఆన్లైన్ క్లాసుల్లోనూ నిలబెట్టాడు రాజీవ్. రాజీవ్, నిషాద్

వెనెదలైన వాళ్ళంతా జోరుగా ప్రచారం సాగించారు....
 అవోజివన్ పార్టీ వాళ్ళైన నాగరాజు వర్గం కూడా బలమైనదే.
 బి. ఎ. ఫైనలియర్ లో అరవైమంది విద్యార్థులున్నారు. వాళ్ళలో పదిమంది అమ్మాయిలు....
 మగవాళ్ళలో సగం ఓట్లు ఖచ్చితంగా తనకే పడతాయని నమ్మకముంది రాజీవ్ కి.
 అమ్మాయిల దగ్గరకెళ్ళి థియేట్స్ చేశాడు. "తప్పకుండా మీకే వస్తాం". అన్నారు వాళ్ళు.

పడమట సంధ్యారాగం

"గురూ వాళ్ళని నమ్మకు. నాగరాజు వర్గం వాళ్ళక్కూడ. వాళ్ళంత సినియర్గానే చెప్పతారు. ఛస్సే బయటపడరు." అన్నాడు నిహద్.

నూర్జహాన్ అనే అమ్మాయి మాత్రం "నేను నాగరాజుకు మాటిచ్చేశాను." అన్నది ఫ్రాంక్గా.

ఆ అమ్మాయితో పాటు ఇంకో రెండు ఓట్లు కూడా పోతాయి. నూర్జహాన్, ఇంకో ఇద్దరమ్మాయిలూ ఎప్పుడూ అంటుకుపోయే ఉంటారు. ఒకళ్ళపని చేస్తే మిగిలిన ఇద్దరూ అదే పనిచేస్తారు.

మనకే పడతాయి అనుకుంటే అదో లాంటి రిలీఫ్. ఖచ్చితంగా పడవు అని తెలిస్తే మరి జాధ.

"నువ్వు ప్రతి అపకు రాజీవ్. నూర్జహాన్ లవరు నాగరాజు వర్గంవాడు. వాడిని పట్టుకున్నామంటే... ఈవిడతో సహా ఆ రెండు ఓట్లు మనకే." అన్నాడు నిహద్.

నూర్జహాన్ లవర్ అక్బర్ను పట్టుకుని దువ్వి సేర్పూగా తమ వేపు తిప్పుకున్నాడు రాజీవ్.

"నా ఓటు ఖచ్చితంగా మీకే. అయితే ఒక చిన్న లింకుంది. ఇలా సడన్గా నేను మీ వేపు తిరిగితే జాగోడు. వాళ్ళు నన్ను బతకనివ్వరు. అందుకని, ప్రచారం వాళ్ళ తరపున చేస్తాను. నా ఓటు మాత్రం నీకే వేస్తాను. నాతో వాటి నూర్జహాన్...." అన్నాడు అక్బర్.

"నిన్ను నమ్మటం ఎలా?" అన్నాడు నిహద్.

"అరే భాయీ, నా మాటిమీద నమ్మకం లేదా?"

"రాజకీయాల్లో నమ్మకాలకు చోటిక్కడుంది? నువ్వు మాకే వోటా లేదో ఎలా తెలుస్తుంది?" అన్నాడు రాజీవ్.

"నీ నంబర్ పక్కన నేను నక్షత్రం గుర్తు పెడతాను దే నా ఓటు. సరేనా?"

అన్నాడు అక్బర్.

"ఆ తరువాత నూర్జహాన్ తనంతట తనే వచ్చి, తమ ఓట్లు, రాజీవ్కే వేస్తామని చెప్పింది.

"నే చెప్పిలా?" అన్నాడు నిహద్ సవ్యతూ.

ఆడపిల్లల్లో కొందరమ్మాయిలగు ఛాయ అంటే విపరీతమైన ఆభిమానం అని, అమెమాటకు వాళ్ళు జాగా విలువ ఇస్తారని తెలుసుకుని అక్కడగ్గర వెళ్ళాడు రాజీవ్.

"నీకీ రాజకీయా లిందుకురా? హాయిగా చదువుకో? నాకయితే అప్పటివ్వం లేదు." అన్నది ఛాయ.

"ఉండక్కా, ఇప్పుడా నన్ను వెనక్కిలాగేది? నీకెందుకు నేను చదువుతాగా. అంతగా అయితే...."

"మార్చి పోతే సెషింబరుంది. అంటూ అందించింది ఛాయ.

"ఛా. మరి అంత అన్యాయంగా మాట్లాడకు. నా ఉద్దేశ్యం అధికారు. అంతగా అయితే రాత్రులు నిద్రపోవటం మానేసి చదివి, ఫస్ట్ క్లాస్ తెచ్చుకుంటాను." అన్నాడు రాజీవ్.

ఛాయను ఒప్పించాక "అమ్మయ్య, ఆడపిల్లల్లో ఇంకో ముగ్గురి ఓట్లకు ధోకాలేదు." అనుకున్నాడు రాజీవ్.

చచ్చేంత దిన్నన్.....

తిండిలేదు.... నిద్రలేదు.... చదువులేదు.... ఇదేయోవ! డబ్బు విరజిమ్మేస్తున్నారు....

అయినా అవసరమృకం....

ఎవళ్ళకి వాళ్ళే దీన్నో ఛాలింజ్గా.. ప్రెస్టేజ్ ఇస్కూగా తీసుకుంటున్నారు....

ఎంత నమ్మకమున్నా... గెలిచేవరకూ సన్నెళ్ళే.

మున్నమ్మే శుక్రవారం అబద్ధమాడరని... హిందువులు శనివారం

అబద్ధమాడరని ఊహించుకుంటూ... వారం పర్వం చూసుకుని మరి వెదు

ఆడపిల్లలు లేదా మొగపిల్లలు
ఇద్దరు మాత్రమే చాలు

dayp 84/412

మన్నాడు రాజీవ్....

నాగరాజు పార్టీ లోని కొందరు బలహీనుల్ని పట్టుకొచ్చి, పోటాల్ని తీసికెళ్ళి తెగ మేపుతున్నాడు. వాళ్ళ గొంతెప్పుకోరికలని తీరుస్తున్నాడు....

తన వాళ్ళు కూడా నాగరాజుకు ఇలాగే లొంగుతున్నారేమో అనే అనుమానం త్వలలో దూరి పురుగులా కొలుస్తోందనన్నీ....

స్పృశించి రూముల్లో తెల్లవార్లు లైట్లు వెలుగుతున్నాయి....

మీదించులూ... (దొంగ్గి.... తిండి..

అన్నీగదుల్లోనే, కొంపలకు తోయిది లేదు.

"వీడికి జబ్బుపట్టుకుందేమిటి? తిండి తినడు, కొంపకురారు. ఎంగొడవలు తెచ్చుకుందాడో." అంటూ అన్నపూర్ణమ్మ ఒహదేగోల.

ఛాయా భయంగానే ఉంది. 'ఈ ద్విలో ఏం చెప్పినా వాడువినడు. అసలలా వెనక్కి లాగకూడదు కూడా.

కానీ.. ఈ ఒక్కసారి. లైట్లో మళ్ళీ ఈ అనుభవం, సరదా ఉండక పోవచ్చు.' అనుకునేదామె.

"అ రూముల్లో కూచుని అంతా తాగుతారట గదా? వీడికి అలవాటుందేమో!" అన్నపూర్ణమ్మ భయం.

నిజానికి రాజీవ్ బుద్ధిమంతుడే కావచ్చు. కానీ... చుట్టూరా అంతా తాగుతుంటే వీడు బుద్ధిగా ఉంటాడా? ఎప్పుడూ తాగని వాళ్ళు కూడా ఈ ద్విలో అక్కడ జీరితాగేస్తారు. అదే సాపర్ మొరాలిదీ యిక్క ప్రభావం. ఇందివిట్టుయాలిదీ కళ్ళడ న్నానం లేదు.

ఛాయ అనుమానాలు వని "మీవన్నీ అర్థం లేని భయాలు. వీటితో అతనిలో ఉత్సాహాన్ని చంపేయకండి. నేను కూడా అవన్నీ అనుభవించిన వాణ్ణి. ఆ దిన్నన్లో ఎంత శ్రీతి ఉంటుందో మీకేం తెలుసు? అతనికేం జరగదు. తప్పకుండా గెలుస్తాడు కూడా. మీరు మీ అమ్మగారి లాగే ఫీలవుతా రేమిటి?" అన్నాడు సుధీర్.

* * * * *

"రాజీవ్... మీవాళ్ళలో ఒకళ్ళు పీలగిట్టి, సి. ఆర్.గా నిలబడమని ప్రలోభ పెడుతున్నారని నాగరాజు వర్గంవాళ్ళు వాడి చేతిలో కొన్ని ఓట్లున్నాయి. వాడు గెలవటం అసాధ్యమైనా.. ఓట్లు చీలిపోయి, మీ గెలుపుకు దెబ్బతగలొచ్చు. కేరఫుల్గా ఉండండి." అన్నాడు కల్యాణ్ అనే లెక్చరరు. అతను రాజీవ్ మద్దతుదారు.

ఇరవై నాలుగంటలూ ఆ వ్యక్తిని వెయ్యికళ్ళతో కాపాడ సాగారు. ఆ వ్యక్తి పేరు భాస్కర్.

"వాళ్ళు నాకు దబ్బిస్తా మన్నారు. మీరేమిస్తారు?" అన్నాడు భాస్కర్.

భాస్కర్ ఎంత నీచుడయినా... ఆ సంగతంత పుష్పంగా తెలుస్తున్నా.. అతని కాళ్ళు పట్టుకోక తప్పదు ప్రస్తుతానికి.

"నీ కెంత కావాలో తీసుకో." అన్నాడు రాజీవ్.

"నేను వాళ్ళ దగ్గర దబ్బు తీసుకున్నాను. వాళ్ళు నన్ను బతకనివ్వరిది తెలిస్తే..." రాజీవ్ దగ్గర నోట్లు అందుకుంటూ కక్కురిస్తూ అన్నాడు భాస్కర్.

"నువ్వీ రూంలో ఉండు. నీ క్లావలనినవన్నీ ఇందులోనే ఉన్నాయి. మేం దీన్ని బయట లాకే చేస్తాం. ఓటు వెయ్యటానికి నిన్ను కారులో తీసికెళ్ళి ఓటేశాక నిన్ను మీ తూరు బండిక్కిస్తాం. కొన్ని రోజులు పోయాక ఒడ్డుగాని. జాగ్రత్త.. ఏమన్నా ఎద్యంచర్చి చెయ్యబోయావో... మెక్కి లెరుగుతయే." అన్నాడు నిషాద్.

భాస్కర్ని బంధించాక కాస్త తాప రాధినట్టయింది వాళ్ళకి.

ఎలక్షన్ రెండు రోజుల్లో కొచ్చేసింది..

అనుమానం. ఒకరి మీదొకరి కనుమానం! ఇంత కోడ్గా ఉంటూనే తన నెత్తడ ముంచేస్తాడో అని అనుమానం!

మానవ ప్రవృత్త అంత.

తనకు ఖచ్చితంగా పడతాయనుకున్న ఓట్లమీద కూడా అనుమానమే. వాళ్ళు ఏ ఒత్తిడికి, ప్రలోభాలకు లొంగిపోతారో అని భయం....

రాజీవ్ కాదిదేట్లో ఒకతనికి ఇంటి దగ్గర్నుంచి దిలిగ్రాం వచ్చింది.

"ఫాదర్ ఎక్స్క్యూజ్..." అని.

అదిరిపోయి ప్రయాణ మయ్యాడతను.

తెల్లారితే ఎలక్షన్....

మతి పోతోంది రాజీవ్కి. ఏం చెయ్యాలో తోచటలేదు.

ఉన్నట్టుండి "చూర్రో!" అన్నాడు నిషాద్.

చివ్వున తలెత్తి "ఏమిటి? ఏమయింది? ■ చేద్దాం?" అంటూ అతన్ని పట్టుకు ఊపాడు రాజీవ్.

"ఇది దొంగ దిలిగ్రాం అయి ఉంటుంది. అవతలి పార్టీ వాడువయో గించిన ట్రిక్ ఇది."

రాజీవ్ మొహంలోకి ఆశపాకి వచ్చింది.

"నిజంగానా?" అన్నాడు.

"బేను గురు. నువ్వొండు నే చూస్తాను." అంటూ ఆ కాదిదేట్ "నీ ట్రిన్ రికార్డుముంది గదా. ఈలోగా మీ తూరుకు ట్రంక్ కార్ చేద్దాం." అని ఒప్పించాడు నిషాద్.

కార్ బుక్ చేశారు. లక్ష్మిగా... త్వరగానే అందింది.

అతని తండ్రి మాట్లాడాడు. తను బతికుండగానే చచ్చాడని దిలిగ్రాం ఇచ్చిన వాడిని చెడ తిట్టాడు....

"అమ్మయ్యో!" అనుకున్నారప్పటికి.

* * * * *

ఎలక్షన్ పూర్తయింది.

కొంటింగ్ జరుగు తోంది. రకం ముఖంలోకి పొంగు కొనోంది విద్యార్థులకు....

నాగరాజు వర్గం వాళ్ళకన్నా నాలుగు ఓట్లు ఎక్కువ వచ్చాయి, రాజీవ్కి. కానీ... అ నాలుగు చెల్లని ఓట్లు. కాంప్లికేటిడ్గా ఉన్నాయవి.

పోతే... చెరిసగం ఓట్లు వద్దాయన్నమాట.

ఎవరు నెగ్గినట్టు?

టాప్ వెయ్యాలని నిర్ణయించారు. బొమ్మ పదితే రాజీవ్ బొమ్మ పదితే నాగరాజు.

రూపాయి నాణాన్ని ఎగర వేశారు....

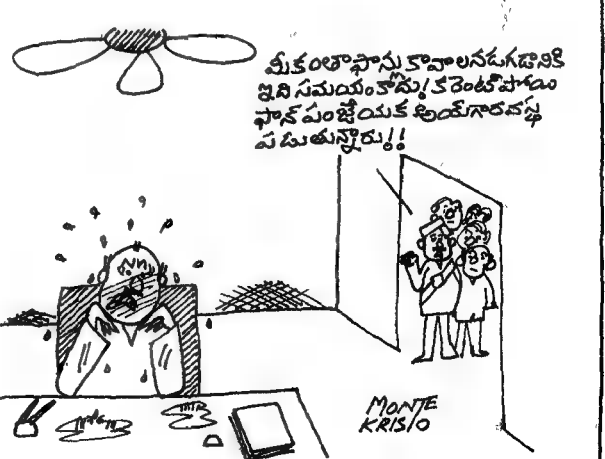
చచ్చేంత దిన్నన్. దానివేపు చూడాలంటేనే భయం...

"బొమ్మను... బొమ్మను..." అన్నారెవరో.

కళ్ళు గట్టిగా మూసుకున్నాడు రాజీవ్.

"బొమ్మపదింది. రాజీవ్ నెగ్గాడు." అన్నాడు లెక్చరర్.

రాజీవ్ నిలబెట్టిన సి. ఆర్. లల్లో ముగ్గురు ఓడిపోయారు. మిగిలిన

పి. ఎల్. వి. ఎ. - కంకటావ.

* నాకు 25 సంవత్సరములు. 2 సంవత్సరముల నుండి కళ్ళ వచ్చుచున్నది. మందులు వాడినా తగ్గలేదు రక్త పరీక్ష చేసి రక్తములో మార్పు లేదని చెప్పినారు.

● మీరు కఫ పరీక్ష, ఛాతీ ఎక్స్-రే తీయించి వైద్యులకి చూపించండి. బ్రాంకి ఎక్స్సిన్ గాని, క్లయరోగు గాని ఉన్నప్పుడు ఇలా కఫం వచ్చే అవకాశం ఉంటుంది. రోగ నిర్ధారణ ప్రకారం మందులు వాడవలసి ఉంటుంది.

పి. డి. - గుడివాడ.

* నా వయస్సు 35 సంవత్సరములు 3 నెలలక్రితం గర్భ సంచికి పుండు వుందని ఆపరేషన్ చేసి తీసివేశారు. నాకు వివాహము కాలేదు. ఆపరేషన్ అయిన దగ్గర నుండి కడుపు ఉబ్బరము, కాళ్ళు లాగటము, చెమట పట్టుట మొదలైనవి వచ్చాయి పొటాతుగా బహుమతి ఆగిపోవటం వలన యిలా వస్తాయా?

● హార్మోనుల ప్రభావంవల్ల పైలక్షణాలు ఏర్పడే అవకాశం ఉన్నాకాలగతిలో శరీరం వీటికి అలవాటు పడిపోతుంది మీరు ఆపరేషన్ చేసిన డాక్టర్లని మళ్ళీ కలుసుకున్నారా?

యం. వి. యస్. - దర్శి.

* మా అమ్మగారికి 50 సంవత్సరములు వుంటాయి. రెండు కాళ్ళకు నీరు వచ్చి సుమారు 10 సంవత్సరము లయినది. కాళ్ళు బాగా వాపుగా వున్నాయి. బిళ్ళలు వాడినప్పుడు తగ్గి మరలా మామూలుగానే వుంటున్నది.

● మూత్ర విండాల రోగాలు, పూర్తి గాలు, లివర్లో రాగల రోగాల వల్ల ఇలా కాళ్ళకి నీరు పట్టడం జరుగుతుంది రోగ నిర్ధారణ ప్రకారం చికిత్స జరగవలసి ఉంటుంది మీ అమ్మగారిని దగ్గర ఉన్న ఫెజిషియన్లకి చూపించండి.

పి. వి. జె. ఆర్. - కాకినాడ

* ఎమిబియాసిస్ అంటే ఏమిటి? దాని లక్షణములను, నివారణో పాయములను చెప్పగోరాను.

● ఎంటమియా హిస్టోలిటికా అనే అమిబాలు జీర్ణకోశంలో చేరి జిగురు విరేచనాలను కలుగజేయటమే ఎమిబియాసిస్ అంటే!

వీటి వల్ల జిగురు విరేచనాలే గాక, కడుపు నెప్పి, లివర్ వాపు, కఫం, మెదడువాపు మొదలయిన అవాంతరాలు వచ్చే అవకాశం ఉంది.

వైద్యుల సలహా ప్రకారం మందులు వాడాలి.

పరిశుభ్రమైన నీటిని బాగా కాచి పడకట్టి త్రాగటం, వ్యక్తిగత పరిశుభ్రత, కాయగూరలను బాగా కడిగి వాడటం, మరుగుదొడ్డు సక్రమ నిర్ధారణం, ఆహారం సరఫరా చేసే వారిని పరీక్షించటం అదనంగా తీసుకోదగిన జాగ్రత్తలు.

పెడిమట సంధ్యారాగం

క్లాసుల్లో కొంటింగ్ జరుగుతోంది. గెలిచిన సి. ఆర్ లు ఒక గదిలోకి పంపబడ్డారు....

అల్లిడ మళ్ళీ బేరాలు.... మంతనాలు.... ఎవరూ చూడకుండా చాకు బయటకు రాగి చూపించి అర్జుకుల్ని బెదిరించటాలు.... అర్థింపులు... ఆశీర్వాదాలు....

అందితే జుట్టు. అందకుంటే కాళ్ళయినా పట్టుకోవాలనేంత తపన....

మొత్తానికి రాజీవ్ ప్రెసిడెంట్గా నెగ్గెడు....

బయట విద్యార్థుల్లో నుంచి కేకలు.... ఈలలు.... చప్పట్లు....

జయ జయ ధ్యానాలు ఒక వేపునుంచయితే....

తమవాడే నెగ్గుతాడని తెచ్చుకున్న పూలమాలలు తెంచేసి, అవమానంతో ఓడిపోయినవాళ్ళు తెట్టేతిట్టు.... అనుమానమున్న ప్రతివాడినీ "దబ్బుతిని మోసం చేశారు." అని బూతులు తెట్టుకోటం... రెండో వేపు నుంచి.

బయట కొచ్చిన రాజీవ్ని చేతులమీద ఎత్తేశాడు నిహాద్.

అతని చుట్టూ చేరి డ్యాన్స్ చేస్తూ.... ఈలలు వేస్తూ పూలతో, అభినందనలతో ముంచెత్తుతున్నారు స్పృహదెట్టి.

అంతా కలిసి కాలేజీ కాపస్లో గుమిగూడారు.

తమ దబ్బుతిని, ఖచ్చితంగా రాజీవ్ కే ఓటు వేశాడని, ఆ సంగతి ఋజువుదని తెడుతూ ఒకడికొకరి పట్టుకున్నాడు ఓడిపోయిన సి. ఆర్.....

ఉద్రేకాలు పెరిగిపోయాయి....

కేకలు... గోల... తన్నుకోటం... రాళ్ళు విసురుకుటం... పూర్వపు కక్షలన్నీ బయటకు తవ్వకీయటం....

గోల గోలగా తయారయిన ఆ వాతావరణంలోకి పోతీసులు రంగప్రవేశం చేశారు....

స్వల్పంగా లాతీచార్జీ, బాప్సువాయువు లాంటి ప్రయోగాల తరవాత పరిస్థితి కాస్త అదుపులో కొచ్చింది.

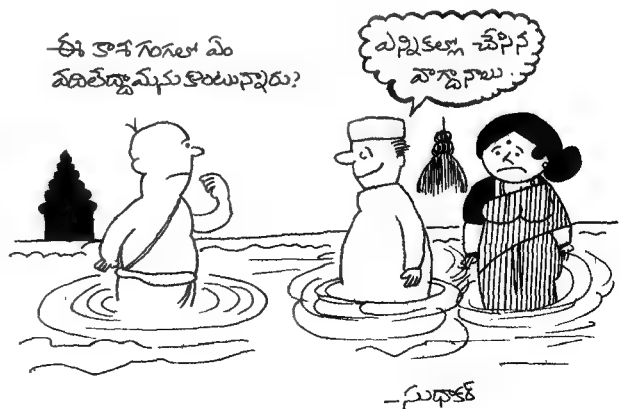
ప్రెసిడెంట్ ను ఊరేగించటం అనే ప్రయత్నం విరమించుకున్నారు రాజీవ్ ఇంటికి చేరిందాకా వ్రాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకుని కూర్చుంది ఛాయ.

అతను వచ్చేశాక "అబ్బ! చచ్చి బతికినంత వసయిందిరా. నీకు కాదు, నాకూ, అమ్మకి." అంటూ నవ్వింది.

తల్లి దిప్పి తీసి పడేసుంటే నవ్వుపుకోలేకపోయాడు రాజీవ్.

అ రోజు ఆ ఇంట్లో నవ్వులు పూలజల్లులా కురిశాయి.

(ఇంకా ఉంది)

తరగతి పూర్తి చేసిన తర్వాత చదువుమానేసి వైదిక పుత్రిలోకి దిగిపోయాడు

పుత్రిప రక్షకం

తరగతి పూర్తి చేసిన తర్వాత చదువుమానేసి వైదిక పుత్రిలోకి దిగిపోయాడు

అతను బయటకు వెళ్లగానే రామశాస్త్రికి ఆయన పెద్దకొడకు నిరంజనం గుర్తుకు వచ్చాడు.

నిరంజనం కూడా పదేళ్లు క్రితం పదవ తరగతి పూర్తి చేశాడు. అప్పుడే రామశాస్త్రి అతన్ని తన దగ్గర మంత్రాలు నేర్పుకుని తన పుత్రినే స్వకరించమని అడిగాడు.

నిరంజనం నవ్వి "పురోహితమా?" అన్నాడు.

"అవును. ఇప్పుడు నువ్వు పై చదువులు చదివినా మంచి ఉద్యోగం ఏదైనా వస్తుందనే నమ్మకం ఏముంది?" అన్నాడు రామశాస్త్రి.

"రాదనే నమ్మకం కూడా లేదుకదా... ఏలక పెట్టుకుని మంత్రాలు చదవటం నావల్ల కాదు. మంత్రాల గురించి నా దగ్గర ఇంకొసారీ మాట్లాడకు" అన్నాడు.

తల్లి కూడా కొడుకునే సహార్లు చేసింది.

"మీ పుత్రిమీద ఇప్పుడు గౌరవం తగ్గి పోతోంది.. వాణ్ని ఏదయినా వేరే ఉద్యోగం చెయ్యనివ్వండి." అన్నది...

"నీకు తెలీదు. ఎంత గౌరవం తగ్గిపోయినా ఇది స్వతంత్రమైన పుత్రి. తిండికి లోటు లేనిది. వాణ్ని చెడగొట్టకు" అన్నాడాయన.

అయినా అమ్మ వినలేదు. నిరంజనాన్ని ఇంటర్లో చేర్పించింది పట్టుదలతో. అతను కూడా ఎంతో ఆసక్తిగా కాలేజీలో చేరాడు. కొడుకు కాలేజీ చదువు అదనపు భారమే అనిపించినా నిరంజనం ఏదో గొప్ప ఉద్యోగం దవుతాడనే ఆశతో రామశాస్త్రి మువ్వనం పూనాడు.

కాని ఆయన అనుకున్నట్లుగా ఏదీ జరగలేదు. కాలేజీలో చేరిన మూడు నెలల్లో నిరంజనానికి చదువుమీద ఆసక్తి పూర్తిగా పోయింది కాలేజీ రాజకీయాలు, అల్లర్లలోకి దిగిపోయాడు. ఆ కారణంగా అతడి చదువు మధ్యలోనే ఆగిపోయింది

ఆ చదువుతోనే ఏదో గొప్ప ఉద్యోగాన్ని సంపాదించాలనే క్రమంలో వుండిపోయాడు నిరంజనం. కాని- దిగ్గ్రీలు వుండకూడా నిరుద్యోగులుగా తిరుగుతున్న మనుషులను చూసిన తర్వాత అతడికి తన ఉద్యోగం గురించి గొప్ప నిరుత్సాహం కలిగింది. అయినా అతడేమీ జాధపడలేదు. ఎందుకంటే ప్రస్తుతం అతడి తండ్రి సంపాదిస్తున్నాడు. తిండికి ఇబ్బంది ఏమీలేదు.

తన ఆశలను కూల్చివేసినా కొడుకును క్షమించి తన పుత్రిలోకి దిగమని చాలాసార్లు చెప్పాడు రామశాస్త్రి. అయినా తనకు తెలిసిన గర్ల ఫ్రెండ్స్ ను ధృష్టిలో వుంచుకుని తన పేపులు మార్చుకుని పురోహితంలోకి దిగటానికి నిరంజనం మనసు అంగీకరించలేదు.

ఈసారి అతడి తల్లి కూడా తండ్రి చెప్పినట్లుగా వినమన్నది. ఐనా నిరంజనం వినలేదు -

రామశాస్త్రికి ■ రోజు వంటల్లో బావుండక ఇంట్లోనే ముసుగు తన్ని పడుకున్నాడు ఆ రోజునే కాదు, గత కొన్ని రోజులుగా ఆయన ఆరోగ్యం బావుండటం లేదు.

అప్పుడు ఉదయం ఎనిమిది గంటలు దాటుతున్నది. కిటికీలో నించి పలుచని ఎండ ఆయన మీదకు పడుతోంది.

వరండాలో ఎవరివో మాటలు ఆయనకి వినిపించాయి. ఆ మాటలు చంద్రశేఖరానివిగా ఆయన గుర్తించాడు.

క్షణం తర్వాత చంద్రశేఖరం లోపలికి వచ్చి "గురువుగారూ... మీ ఆరోగ్యం ఎలావుంది?" అనేడిగాడు మంచం దగ్గరగా నిలబడి.

"ఏమి మార్పు లేదు. ఈ రోజు కూడా పీలువడదు. రేపు ఉదయం కనపడు..." అన్నాడు సీరసంగా రామశాస్త్రి.

"సర్దింది. వస్తాను." అని వెళ్ళిపోయాడు చంద్రశేఖరం.

అతని వయసు పదహారు. అతను రామశాస్త్రి దగ్గర మంత్రాలు నేర్చుకుంటున్నాడు. అతను పదవ

ఈ మధ్యనే కొన్ని రోజులనించీ చంద్రశేఖరం రామశాస్త్రి చగ్గరకు మంత్రాలు నేర్చుకోవడానికి వస్తున్నాడు. అతనితో పాటు కొడుకును కూడా నేర్చుకోమని మరోసారి ఎంతో ప్రేమగా అడిగాడు రామశాస్త్రి. కాని నిరంజనం ఎంతో కోపంగా ఈసారి అలా అడిగితే ఇల్లు విడిచి వెళ్ళిపోతానని గట్టిగా చెప్పేశాడు. అమాటకు తల్లి భయపడి ఇంకెప్పుడూ ఈ విషయం గురించి మాట్లాడమని కొడుక్కి హామీ ఇచ్చింది.

అందువల్లనే ఈ రోజుకీ నిరంజనం పూరంతా తిరిగి ఏదో ఒక టైముకు ఇంటికి వస్తున్నాడు "కాఫీ తీసుకోండి."

భార్య మాట వినిపించి ఆలోచనలనించి బయటపడ్డాడు రామశాస్త్రి. మునుగు తీసి చూశాడని పంగిడోయిన నడుముతో భార్య కనిపించింది.

చిన్నగా లేచి కూర్చుంటూ "రెండో వాడిని ఆచార్య గారింటికి పంపించావా?" అనడిగాడు.

"ఆ అన్నదామే "పెద్దాడు లేచాడా?" కాఫీ తాగుతూ మధ్యలో అడిగాడు.

"రాత్రి పొద్దుపోయి వచ్చాడు కదూ. ఇంకా లేవలే" అని-

"ఇక వాడి గురించి ఆలోచనలు మానెయ్యండి మీకు పంట్లో సున్నీ ఏమిలేదు అంతా దిగులే.. నాకు తెలుసు" అన్నది.

ఆమె అలా అనగానే "నీకు మాత్రం వాడి గురించి దిగులేదా?" అన్నట్లుగా భార్యను చూశాడు రామశాస్త్రి.

అప్పుడే రామశాస్త్రి రెండో కొడుకు ఆచార్యగారిని మంచులపెట్టితో తీసుకు వచ్చాడు

ఎన్ని మంచులు వాడినా రామశాస్త్రి ప్రాణం నిలవలేదు - ఎన్నో రోజులు..

నాలుగో మనిషి

కొన్ని రోజుల తర్వాత రామశాస్త్రి కొడుకు గురించిన దిగులుతోనే ఈ లోకం నుంచి సెలవు తీసుకున్నాడు.

తల్లిడిపోయిన తర్వాతనే ఆ లోటు ఏమిటో నిరంజనానికి మొదటిసారిగా తెలిసింది. తండ్రి చావుకు తనే కారణమని తల్లి అన్నప్పుడు నిరంజనానికి చుట్టూ ఆగలేదు. బిగ్గరగా ఏడ్వాలనిపించింది. ఆ మాట నిజమేననిపించింది గొప్ప నేరం చేసిన వాడిలా పడుకుపోయాడు.

ఎంత బాధపడినా - పశ్చాత్తాపం పొందినా అతడు ఇక చెయ్యగలిగింది ఏదీ లేదు

కుటుంబం బజారున పడిన తర్వాత తనంత గొప్ప పొరపాటు చేశాడో అతడికి అర్థమయ్యింది. ఆసమయంలో చంద్రశేఖరంని చూస్తే అసూయ కలిగింది తన తండ్రి చగ్గర నేర్చుకున్న నాలుగు మంత్రాలతోనే అతడు చిన్న చిన్న పనులు చేయించి పవహారేళ్ల వయసులోనే రోజూ ఎంతో కొంత డబ్బు సంపాదించున్నాడు భుక్తి, ఇబ్బంది లేదు.

కాని తను ఇన్స్ట్రోమి?

నిరంజనానికి ఎవరిమీదనో కుంగి అనిపించింది. తమ్ముళ్లు - చెల్లెళ్లు ఇంకా చిన్నవాళ్లు. వాళ్లు చెయ్యగలిగింది ఏమిలేదు

రామశాస్త్రి పోయిన తర్వాత మొదటిసారిగా ఆ కుటుంబం అప్పుడా ఒకరోజు పూర్తిగా ఉపవాసం చెయ్యవలసి వచ్చింది. ఆ రాత్రి నిరంజనం తల్లితో పాటు ఆమెకు తెలియకుండానే దూరంగా ఎక్కడో కూర్చుని చాలాసేపు ఏడ్చాడు.

తెల్లవారి న తర్వాత సూర్యోదయం అయిన కాసేపటికి నిరంజనం రెండో తమ్ముడు రాగి చెంబును తోముకుని దాన్ని తీసుకుని ఉపాదానంకి

బయల్దేరినప్పుడు అతడి గుండె తరుక్కుపోయింది. ఎర్రగా వెలుగుతున్న చింతనపుల మీద నిలబెట్టి నట్టు కూడా అనిపించింది.

ఇంట్లో పుండలేక బయటకు వచ్చాడు నిరంజనం. కొంత దూరం నడిచాడు. శివాలయం వచ్చింది.

ఆగిపోయాడు. అలయం ముందు వున్న రాచిచెట్టు కింద పెద్ద బండమోద కూర్చుండిపోయాడు.

అతనికి దిగులుగా వుంది. బాధగానూ వుంది. భయంగానూ వుంది.

రాచిచెట్టు కింద నీడగా వుంది ఎండ ఆకుల మధ్య నుంచి పల్కగా పడుతోంది.

రోడ్డున పోతున్న మనుషులెవరూ నిరంజనాన్ని పట్టించుకోవటంలేదు

ఆ మనుషుల్లో అతనికి తెలిసిన వాళ్లు ఎవరూ లేరు కాని అప్పుడే ఒకాయన అక్కడికి వచ్చాడు ఎగురుకుంటూ - ఆయన్ని గురించాడు నిరంజనం. అప్పుడప్పుడు తండ్రి ధగ్గరకు వస్తూండేవాడు. ఆయన పేరు పుల్లయ్య. శివాలను మోస్తుంటాడు. శనిదానాలు కూడా వదతాడు.

ఎదురు రోడ్డులో నించి ఎవరో ఇద్దరు ఖరీదైన దుస్తులు వేసుకున్న మనుషులు వచ్చి పుల్లయ్యను కలుసుకుని ఏదో చెప్పారు.

"ఎప్పుడు పోయాడు?" అడిగాడాయన.

"రాత్రి చెప్పారు వాళ్లు

"ఎంతిన్నార?"

"మనిషికి వాతెక"

కాదు. యాభై ఇవ్వందే ఎవరూ దొరకరు."

కొంచెం సేపు ఆలోచించి "సరే వదండి" అన్నాడు.

"ఎంత మంది కావాలి?"

"నలుగురు"

"నలుగురూ నేను - ఇంకో ఇద్దరం వున్నాం..

నాలుగో మనిషిని ఎక్కడయినా వెతకండి"

"మా కెవరు తెలుసు? నాలుగో మనిషిని కూడా

మిరే తీసుకురండి" అన్నాడు వాళ్లు.

నిరంజనం ఇక ఆలస్యం చెయ్యలేదు.

"నాలుగో మనిషిగా నేనొస్తాను" అంటూ బండ

మీద నించి వాళ్ల చగ్గరకు వెళ్లాడు

"నువ్వు? నువ్వు రామశాస్త్రిగారి అబ్బాయిని

కదూ?" అన్నాడు పుల్లయ్య

"అవును"

"నువ్వులాంటి పనుల్లోకి దిగటం నాకు ఇష్టం

లేదు. మీ అమ్మకు తెలిసించండి?"

"ఎవరికి తెలిసినా నాకు ఇబ్బంది లేదు. మీరు

మాట్లాడకండి.. వదండి. నేనే నాలుగో మనిషిని"

ఇక ఆయన మాట్లాడలేదు ఎవనుకున్నాడో

మనసులో ముందుకు కదిలాడు.

వాళ్లతో నడుస్తూ నిరంజనం మనసులో ఇలా

అనుకున్నాడు.

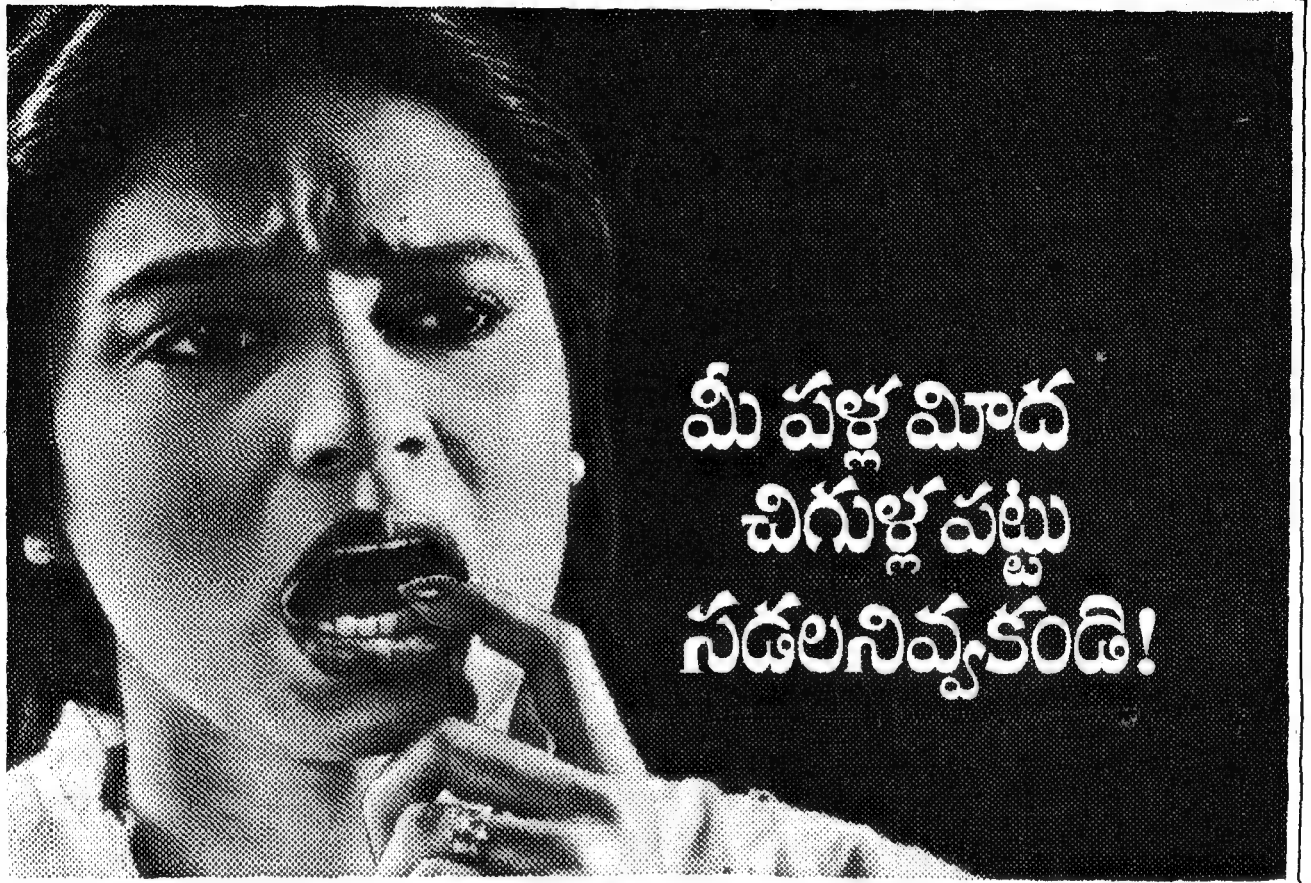
"నాన్నా - ఏ పని చేస్తానా సరే కుటుంబ పోషణ

భారాన్ని మోస్తాను. అహంకారంతో నిన్ను

పోగొట్టుకున్నందుకు ఇది నాకు నేను విధించు-

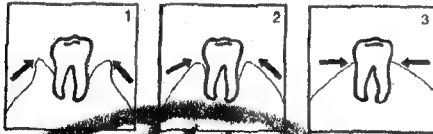
కుంటున్న శిక్ష"

మీ పళ్ల మీద
చిగుళ్ల పట్టు
సడలనివ్వకండి!

కేవలం ఫోర్హెన్స్ మాత్రమే
చిగుళ్లను గట్టి పర్చగల ప్రత్యేక అస్ట్రంజంట్ కల్గివున్నది.
చిగుళ్లు గట్టిగా వుంటే
పళ్లు ఎక్కువ కాలం నిలుస్తాయి.

అమెరికా దేశపు ప్రఖ్యాత దంత వైద్యుడు డా. ఆర్.జె.
ఫోర్ హెన్స్ తాను తయారుచేసిన టూత్ పేస్టులో ఒక
ప్రత్యేక అస్ట్రంజంట్ చేర్చాడు.

1. ఇది నేరుగా చిగుళ్ల మీద పనిచేసి, వాటిని బిగుతు
చేసి ఒక విశిష్ట పదార్థము.
2. చిగుళ్లను బంపర్ని, పళ్ల మీద వాటికి మంచి పట్టునిస్తుంది.
3. ఇలా మీ పళ్లకు దృఢమైన ఆధారం,
దీర్ఘ ఆయుస్సు ఇస్తుంది.

ఫోర్హెన్స్ — ఇది పళ్ల డాక్టరు సృష్టించిన టూత్ పేస్టు.

నిరుద్యోగులైన కెనడా మాజీ మంత్రులు!

కెనడాలో లిబరల్ పార్టీకి చెందిన ఒకనాటి మినిష్టర్లు యిప్పుడు వేరే ఏ వుద్యోగాలూ దొరక్క సతమతమయి పోతున్నారు. నేషనల్ రివెన్యూ ఎక్స్ మినిష్టరు పియరీ బుజియర్స్ వందలకొద్దీ దరకాసులు పెట్టినా ఒక్క వుద్యోగమూ దొరకలేదట. స్పార్క్ మంత్రి జాక్విన్ ఆలివర్ చివరికి కార్టు అమ్మే సెల్స్ మేన్ గా జేరారట. ఎక్స్ యం. పి.లు రోలండ్ డియాన్, హరాల్డ్ హార్వర్డ్ వుద్యోగం కోసం ప్రపంచంలో ఏ మూలకయినా వెళ్ళి నిడ్డమేనన్నారు.

గుడికి వెళ్ళి అత్యుపాత్య చేసుకున్న కుటుంబం!

తిరువణ్ణామలై కోవెలకు చెందిన కొలనులో ఒక మగ, ఒక ఆడ, ఒక పసిపిల్ల శవాలు తేలాయట. వీరవరని పోలీసు తీసిన ఆరాల్లో అతని పేరు దామోదరన్ అనీ, కాంచీపురానికి చెందినవాడనీ తేలిరా. అతను పట్టుబట్టలు నేసే వాడట. అతనికి 3 ఏళ్ళ క్రితం 22 ఏళ్ళ కామాక్షి అనే అమ్మతో వివాహం అయిందట. వీరికి ఒకటిన్నర ఏళ్ళ కుమారు అనే పసి పిల్ల వున్నదట. దామోదరన్ తన మామ గారి యింట్లో వుంటూ గుడికి వెళ్ళినామని భార్య పిల్లలతో తిరువణ్ణామలైకి వెళ్ళి అత్యుపాత్య వుమ్మడిగా నెరవేర్చారట. అతను తన మామగారికి వ్రాసిన ఉత్తరంలో మేము 400 మైళ్ళ దూరంలో వున్న వో పూళ్ళి స్థిరపడ్డానికి మీకు చెప్పకుండా బయల్దేరాము. మమ్మల్ని గురించి వెతక్కుండి అని వుందట.

హాల్లూ డైరీ

12 ఏళ్ళ బాలికపై అత్యాచారం!

వేలూరు వేలప్పాడికి చెందిన 12 ఏళ్ళ రాజశ్రీ అనే అమ్మాయి వంటకు ఎండిన పుల్లలు ఏరుకు రావడానికి పూరు చివరకు వెళ్తే, అమెను అక్కడ పంటరిగా చూసిన 22 ఏళ్ళ విజయన్ అనే కుర్రాడు అమెను బలాత్కరించి, తన కామదాహం తీర్చుకుని అనక అంతర్ధానమై పోయాట్ట. పోలీసురాతన కోసం వెతుకుతున్నారు.

భార్యను చంపిన భర్త!

అర్కోణం రామాపురానికి చెందిన కన్నియపురెడ్డి అనే అయన కూతురు 18 ఏళ్ళ అయమ్మ అనే అమెను అదే పూరుకు చెందిన 23 ఏళ్ళ రాజేంద్రన్ ప్రేమించి, అనక గర్భవతిని చేసి, పెళ్ళాడమంటే నాలుక చప్పరించేశాడట. ఈ కథ తెలిసిన కన్నియపురెడ్డి వంచాయతీ పెట్టి వారిద్దరికీ పెళ్ళి జరిపించి కట్టుంగా వదివేలడిగితే రెండున్నర వేలిచ్చాడట. తన తర్ఫీ యింట్లో వున్న అ అయమ్మను తనతో గుడికి రమ్మని తీసుకెళ్ళి.

మధ్యమార్గంలో అమె చీర చెరిగి పెట్టి అమె మెడ నులి పెట్టి చంపేశాడట.

భర్తపై కిరసనాయిల్ పోసి నిప్పంటించిన భార్య!

సికిందరాబాదుకు చెందిన భారతి అనే వో యిల్లాలు తన భర్తతో నిత్య పూరు భరించలేక, విసుగెత్తి అయన మీద రూమ్మని కిరసనాయిలు పోసి, నిప్పంటించేసిందట. అతడు చేసిన అర్తనాదాలకు చుట్టుపక్కల వాళ్ళిచ్చి మంటల నార్చి అతన్ని అనుపత్రిలో జమ చేశారట.

అందం తెచ్చిన అనర్థం!

చర్ల గ్రామానికి చెందిన ఒక గృహిణి అందానికి వెర్రెత్తిన వో పోలీసు కాన్స్టేబుల్ ఆ యింటి మీద నిఘా వేసి, అమె భర్త యింట్లో లేనపుడు తాను జేరబడి, అమెను బలాత్కరించి, మానభంగం చేసి, తన కోర్కె తీర్చుకు చక్కా పోయాట్ట.

కానిస్టేబుల్ భార్యని బలాత్కరించిన సబ్ ఇన్స్పెక్టర్!

కర్ణాటక రాష్ట్రం బిరూర్ అనే పూళ్ళి వో పోలీసు కాన్స్టేబుల్ యింటికి మోటారు సైకిలు మీద వెళ్ళిన సబ్ ఇన్స్పెక్టరు అక్కడ ఆ కానిస్టేబుల్ భార్య అందానికి వెర్రెత్తినవారై మోటారు సైకిలు బాగు చేయించుకు రమ్మని ఆ కానిస్టేబుల్ ని పంపించి, వంటరిగా వున్న అతని భార్యను బలాత్కరించబోయాడట. అమె వేసిన కేకలకు చుట్టుపక్కల వారు రావడంతో ఆ పెద్దాయన కుక్కని పేల్చే దొరికిపోయాడట.

ఎలుక మాంసంలో విటమిన్లు!

చైనాలో రానానూ ఎలుకల సంతతి పెచ్చుమీరి పేర్రేగి పోయిందట. అసలక్కడ జనాభానే ఎక్కువైతే, ఒక్కో మనిషికి సగటున నాలుగు ఎలుకల లెక్కన అక్కడ ఎలుకలున్నాయట. వీటి బెడద పదుల్చుకోడానికి యిక వాటిని స్వాహా చేయడమే మార్గమని విజ్ఞానభిప్రాయపడ్డారట. విజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞులు, డాక్టర్లు కలసి ఎలుక మాంసాన్ని క్షుణ్ణంగా పరీక్షించి అమాంసం మనిషికి చాలా మంచిదని, దాంట్లో విటమిన్లు అధికంగా వున్నాయనీ శలవిచ్చారట.

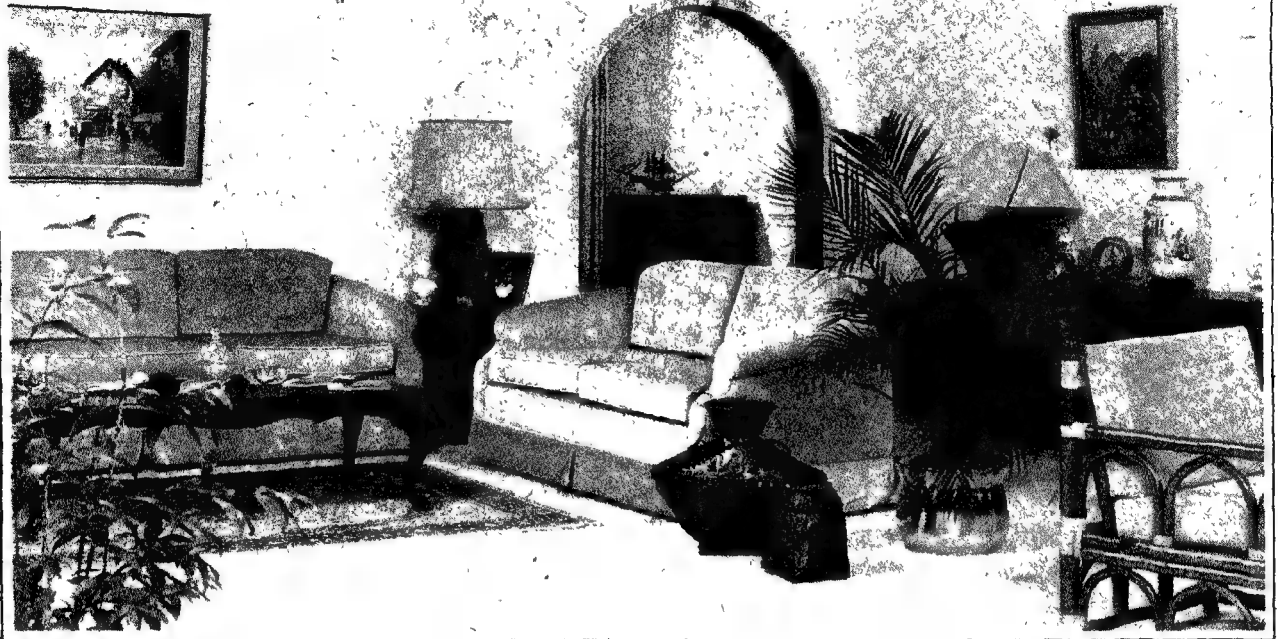
వ్యసనాల నగరం!

ప్రపంచంలో కల్లా "లాస్ విగాస్" నగరం చాలా చెడ్డ అలవాట్లు కల నగరమట. ఆ నగరంలో జూద గృహాలు, వ్యభిచార గృహాలు తదితర వ్యసన గృహాలు కోకొల్లలట. దీనిని "సిన్ సిటీ" అంటారట. ఈ నగరంలో 236 "చర్చిలు" కూడా వున్నాయట. □

మీ అబ్బాయి పెళ్ళి కుదిరిందట
ధరి కట్టుకుంటాను
ఎక్కడుంటే పెళ్ళిస్తాను
తీసుకుంటాను.

“సూపర్‌లాక్స్ మారేసరికి
ప్రతిదానికి ఒక కాత్తడనరి వట్టంది...”

...సరి ఆయనకేసి చూడండి”

“అది నమ్మకక్కుం కాని విషయం! కీవరహితంగా
వున్న గోడలు నా కళ్ళముందే పూర్తిగా
మారిపోయాయి. పేట్ లైలాక్, జాలియా గ్రీన్.
మా గోడలకి వేయడానికి నా దగ్గర 44 రంగులు
వున్నాయి. అంతేకాదు శుభ్రవరచడం ఎంతో
సులభం!

“మరింతగా నమ్మజాలనిదేమంటే అది మా
ఆయనవెలా మార్చివేసిందది. త్వరగా ఉదయాన్నే
ఫలహారం ముగిస్తూంటారు. కొత్త పోస్టర్లు
అంటిస్తారు. ఆయన కొత్త మనిషిగా మారేరు!”

అది సూపర్‌లాక్ యొక్క ఇంద్రజాలమే.
ఒక అసాధారణమైన పార్ పెయింట్.
నేడు మన దేశంలో అగ్ర
స్థానంలో వున్న ఒక
పెయింట్ కంపెనీచే

తయారు చేయబడినది. పాలిమర్ పెయింట్స్.

సూపర్‌లాక్ వాడండి. మీ గృహంలో పర్వతా
మాధుర్యావడం గమనించండి.

సూపర్‌లాక్
ఎక్స్‌లెంట్ ప్లాస్టిక్ ఎమల్షన్

షానిమార్ పెయింట్స్
వెయ్యి రంగులు, విరజిలు సొంపులు

గురకల గున్నెస్వరౌపు

ముమ్మిడి శ్యామలారాణి

తల్లిదండ్రులు చనిపోతూ, గున్నెస్వరావుని బామ్మగారికి అప్పగించి మరీ పోయాడు.

గున్నెస్వరావు మీద పంచ ప్రాణాలు పెట్టుకొని పెంచింది బామ్మగారు.

గున్నెస్వరావుని ప్రేమ కొద్ది ప్రక్కలో వేసుకుని పడుకునేది బామ్మగారు.

గున్నెస్వరావు, బామ్మగారు నిద్రలోకి జారుకునేవారు.

మరు నిముషంలో గుర్ గుర్ గుర్ మని ఆదోరకమైన ధ్వనితో గురకలు తీస్తున్న మనుషుడిని చూసి "మా నాయనో! మా తండ్రో! అని చెయివేసి నిమురుతూ పొంగిపోయేది.

బామ్మగారు ఆలా పొంగిపోవడానికి కారణం లేకపోలేదు.

"పిచ్చి తండ్రి! మీ తాతగారిపోలిక మీనాన్నకు రాలేదుగాని నీకు వచ్చేసిందిరా! అచ్చం మీ తాతగారు నీలాగే, గురకలు తీసేవారు. ఆ గురకలకి వీధిలో కుక్కలన్ని ఎక్కడో దొంగలు పడ్డారనుకొని తెగ అరిచేవి. మాయదారి కుక్కలు అరచి, అరచి ఇక అరవడానికి ఓపికలేక నోళ్ళు మూసుకునేవి" అని గతం తలంచుకొని తెగ మురిసిపోయేది అవిడ.

బ్రతికి ఉన్న రోజుల్లో "మీ గురకలు మండిపోను, పగలల్లా ఇంటికి ఇంటిదు చాకిరి చేసి ప్రకాశతంగా కన్ను మూద్దాం అంటే ఒక్క నిముషం కళ్ళు మూసుకోనిస్తున్నారా? గుర్ గుర్ గుర్ అని తెగ గురకలు తీస్తుంటే ఇంక నేనేం నిదురపోయేది? అన్నట్లు ఇంకోమాట! ఇంటిగల అవిడ నిముషాలమీద ఇల్లు ఖాళీ చేయమంటుంది" అని బామ్మగారు తెగ తిట్టిపోసేది.

చచ్చిన వాడి కళ్ళు చారడేసిలా. ఇప్పుడు ఆ సంగతి మరచిపోయి గురకలు తీస్తున్న గున్నెస్వరావును ప్రేమతో తెగ మెచ్చుకొనేది.

గున్నెస్వరావు పెరిగి పెద్దయినాక బామ్మగారు గున్నెస్వరావు పడుకున్న గదిలో పడుకోవడానికే తెగ భయపడేది.

దెయ్యాలు.. బూతాలు... చేతబడులు లాంటి కథల్లో వస్తువులు పూగుతున్నట్లు గున్నెస్వరావు పడుకున్న మంచం పూగడం చూసి గుండెలమీద

చేయివెసుకునేవారు పాపం బామ్మగారు.

"ఒరి వెరి నాయనా! తాతగారే అనుకుంటే అయన్ని మించిపోయవురా గురకలో! పిచ్చి సన్నాసి! వచ్చే అమ్మడు నీ గురకల ప్రవాహానికి ఎలాతట్టుకుంటుందిరా బాబు!" అని పడుకున్న గున్నెస్వరావుని చూసి అనుకునేవారు బామ్మగారు.

గున్నెస్వరావుకి సంబంధాలు రావడం మొదలు పెట్టాయి. ధైర్యం గల పిల్లను చూసి గున్నెస్వరావుకి చేయకపోతే వీడి గురకలకి ఆ అమ్మడు భయంతో మంచం పడుతుందని, బామ్మగారు తెలివితేటలు చూపి గున్నెస్వరావుకి ధైర్యం గల అమ్మడు అని తెలిసిన రావులపాల్కి రామనుజం పంతులుగారి రామలక్ష్మితో వివాహం జరిపించారు.

తెల్లని పైజామా, కళ్ళలాల్నీ వేసుకొని, నుదిటిమీద కళ్యాణ తిలకం, బుగ్గనచుక్కతో అద్దంముందు నిలబడి మురిసిపోతున్న గున్నెస్వరావుని చూసి "పిచ్చి నాయనా! నీకేంరా అంతా మీ తాతయ్యపోలికే.... ఆ రోజుల్లో మీ తాతయ్య వీధివెంట వెళుతుంటే అడాల్సందరూ తలుపుచాటు నుండి చూసేవారు..... అని" గున్నా! నీకో సంగతి చెప్పడానికి వచ్చేసారా బాబూ!....." అంది.

"ఏంటి బామ్మ?... " అన్నాడు బామ్మగారు ఏం చెప్పడానికి వచ్చారో అని.....

"అదేమరా! గున్నా!.... ఈ రోజు.... మొదటి రోజు కదరా" అన్నాడు.

"నీ మొఖం! మొదటి రోజు ఏమిటోపడ్డాయిగో తారీఖు" అన్నాడు విసుగ్గా!

"చాల్లే! ఆ మాత్రం తెలియనివాజమ్మను ఎంతిరా గున్నా!.... అదికాదురా నేను చెప్పేది ఈ రోజు నీ శోభనం కదురా?" అంది.

"అది తెలియని దడ్డమ్మను కానో!.... అబ్బ ఎనిమిదయి పోతోంది. ఇంకా నీ నవగుడు ఏమిటి" అన్నాడు.

"నవగుడు కాదురా. నీకు గ్రదిలోకి వెళ్ళేముందు ఒక ఏవయం చెప్పాలిరా?" అంది.

"ఏమిటి చెప్పేది మగాడిని పట్టుకొని... మరీ నన్ను దడ్డమ్మను చేస్తున్నావో? నేనేమైన ఆదపెల్లనా.

గదిలోకి వెళ్ళేముందు చెప్పడానికి?" అన్నాడు విసుగ్గా గున్నెస్వరావు.

"నీ బోంద!.... నేను చెప్పేది అదికాదురా? ఈ రోజు మొదటి రోజు రామలక్ష్మికి కొత్తకదా? నీ గురకలు ఏని ఏం బెంబేలు పడిపోతుందో.... అని కొంచెం మెలకువగా ఉండి గురకలు తగ్గించమని చెబుదాం అనిరా? అర్థం అయిందా?" అంది.

"ఏమిటి బామ్మ! నువ్వు, అంత పని గట్టుకొని చెప్పడం. ఏం తాతయ్యను వదిలి నువ్వు పారిపోయావా?" అన్నాడు కోపంగా!

గున్నెస్వరావు, రామలక్ష్మి, పలకరింపులు, కబుర్లు కాకరకాయలు అయిన అనంతరం నిద్ర సుపక్రమించారు.

దిండు మీద పడుకోబోతున్న రామలక్ష్మిని....

"రామలక్ష్మి! ఈ రోజునుండి నీకు దిండుతో పనిలేదు. నాపొడయమే నీకు దిండు. రా!.... ఇలా పడుకో" అన్నాడు.

తన అదృష్టానికి మురిసిపోతు.... గున్నెస్వరావు పొడయమే దిండుగా అనుకొని పడుకొంది రామలక్ష్మి.

సమయం దోర్లుతుంది.

గుర్.... గుర్.... గుర్ అని భయంకరమైన యుద్ధకాండలో ఫిరంగులు.... తుపాకులు పేల్పులు శబ్దంలా భయంకరంగా గుర్ గుర్ అని ధ్వని వినబడుతుంటే రామలక్ష్మి వళ్ళు అంతా చమటుతో తడసి, గుండె దడతో కళ్ళు తెరవడానికి భయం చేసి, కళ్ళు గట్టిగా మూసుకొని, ధ్వని ఎత్తింది నుండి వస్తుందా అని ఆలోచించ నాగింది.

నిముష నిముషానికి ధ్వని ఎక్కువకావడమే కాకుండా, మంచం చిన్నగా ఊగుతున్నట్లు కావడంతో.... "ప్రత్యాతి రచయిత (ప్రె) కథలో దయ్యాలు గుర్తు వచ్చి "అయ్య బాబోయ్!" అని పెద్దకేక వేసింది.

కాలం దోర్లుతోంది.

గున్నెస్వరావు, రామలక్ష్మి ప్రక్కలో పడుకున్న పసివాడు కెప్పైన అరవడం మొదలు పెట్టాడు.

పసివాడికి ఏమయిందో అని గాభరగా లేచి చూసింది రామలక్ష్మి.

కాళ్ళు చేతులు కొట్టుకొని మూతి బిగించి ఏడుస్తున్న చంటి దిని చూసి దుఃఖించగలేదు. చంటిడు గుళ్ళవట్టి ఏడుస్తున్నా. భయంకరంగా గుర్రక తీస్తూ నిద్రపోతున్న భర్తను చూసి ఎత్తిదలేని కోపం, చిరాకు వచ్చి "ఏమిటండి మీ వెధవ గుర్రకలు అని ఒక్క పొటు పొడిచి, చూడండి బాబుకి కడుపునొప్పి ఏమిటో గంట నుండి ఏక బిగువున ఏడుస్తున్నాడు, హాస్పటల్‌కి వెళదాం" అంది.

నిద్రలో నుండి గున్నేళ్ళరావు కంగారుగా లేచి, "అ... ఏమిటి?" అన్నాడు.

అంతే మరు నిమిషం.... చంటిడు ఏడుపుమాని అర్ధరాత్రి అవకాల్తో తెలియనట్లు పసివాడిలా అడుకోవడం మొదలు పెట్టాడు.

ఏదో అర్థం అయినదానిలా, మీ గుర్రకలు మండిపోను" అని; "నా తండ్రి మీ దిక్కుమాలిన గుర్రకలకి హడలిపోయి ఏడుస్తున్నాడు" అంది.

పెళ్ళయిన క్రొత్త రోజుల్లో "ఏమిటండి మీ గుర్రకలు అని సిగ్గు పడుతు అనే భార్య మాటలు గుర్తు వచ్చి, "నా ఇల్లు.... నా ఇష్టం.... ఇంకా గట్టిగా గుర్రకలు పెడతాను, నువ్వెవరు" అన్నాడు కోపంగా.

"సిగ్గు లేకపోతే సరి!.... ఎవరైనా పేంటి నవ్విపోతారు. ఎన్ని రాత్రులు మీ గుర్రకలకి నిద్ర లేకుండా గడిపానో? నేనయితే సరిపెట్టుకున్నాను. మొన్నటికి మొన్న మా పుట్టింటి నుండి వస్తున్నప్పుడు రైలు ఇంజను కూతకి ఏడ్చాడు. మళ్ళా ఇప్పుడు మీ గుర్రకలకి భయపడిపోయి ఇలా ఏడ్చాడు" అంది కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకొని.

"విద్యనీయవే అంత ధైర్యంగలవాడిని కన్నావో" అన్నాడు కోపంగా!

రోజులు దొర్లుతున్న కొలది చంటిడు నిద్రలేక చిక్కిశల్యమై పోయాడు. చంటి దిని చూస్తూ బెంగతో చిక్కినగం అయింది రామలక్ష్మి.

అఫీసు నుండి వచ్చిన గున్నేళ్ళరావు వీధిగదిలో మంచంచూసి, అసలు విషయం అర్థం అయిన వాడిలా వంట గదిలోకి దారి తీశాడు.

"ఏం రామలక్ష్మి!... ఏమిటి నీ ఉద్దేశం నీ మంచం ఫిథిగదిలో వేసావ్? అసలు నీ ఉద్దేశం ఏమిటి" అన్నాడు.

"నా ఉద్దేశం ఎలాగున్నా ఇరుగు పొరుగువాళ్ళు చెప్పలు. తెగ కొడుక్కుంటున్నారండి.... చంటిడు తల్లివార్డు ఏడవడం మీగుర్రకలు గూర్చి కథలు నధలుగా చెప్పుకుంటున్నారు. అలా చెప్పుకోవడం ఇష్టం లేక ఇలా పడకలు మార్చను. మీరా గదిలో పడుకోండి" అంది.

అయితే నేను నీకు అక్కరలేదా? నువ్వు వేరుగా పడుకున్న పక్కంలో ఇక నీకు నాకు సంబంధం ఏమిటి? ఇప్పుడే మీ పుట్టింటికి వెళ్ళిపో...." అన్నాడు కోపంగా గున్నేళ్ళరావు.

"అలాగే లెండి!.... రేపొద్దున్న వరకు అగండి. నాతండ్రి కన్నా నాకి లోకంలో ఇంకేది ఎక్కువ కాదు" అంది రామలక్ష్మి.

యమవర్ అనర్!.... తమె అనగా గున్నేళ్ళరావు గారి ఛార్జ్ రామలక్ష్మి విడాకులు కోరడంలో తప్పులేదు. పెళ్ళయిన రాత్రి మొదలు ఇప్పటి వరకు కూడ తమె ఒక్కనాడు కూడ కంటి నిండా నిద్ర ఎరుగదు....

అయినా భారత స్త్రీ కాబట్టి పతియే ప్రత్యక్ష దైవం అని ముద్దాయి అనగా భర్త భయంకరమైన గుర్రకలు, భరించింది. తరువాత ఈమెకు కొడుకు పుట్టాడు. ప్రతిరాత్రి పసివాడు ఈ ముద్దాయి భయంకరమైన గుర్రకలకి భయపడి నిద్రమాని ఒకటే ఏడుపు రోజులు గడుస్తున్న కొలది చిక్కి శల్యం అయిపోనాగాడు దీనికి నాట్రలు ఆ విధిలో ఉండే అప్పారావు, రంగారావు, బుచ్చిబాబు, తాయారమ్మ, బంగారమ్మ, చిట్టితల్లి.

తనకోసం భర్త గుర్రకలు భరించినా తన కొడుకు బ్రతికి బలునాకు తినాలని భర్త నుండి విడాకులు కోరుతున్నారు రామలక్ష్మిగారు. స్వాతంత్ర భారతదేశంలో ప్రతి మనిషి స్వతంత్రుడే! ఈమెకు జడ్జిగారు భయంకరమైన ముద్దాయి గుర్రకలు మండి విడిపోయి స్వతంత్రంగా బ్రతకడానికి విడాకులు ఇవ్వవలసినది అని కోరుతున్నాను అన్నాడు లాయరు.

పవిత్ర భారత దేశంలో ప్రతి మనిషికి కొన్ని హక్కులున్నాయి. ముద్దాయి గున్నేళ్ళరావు గుర్రకలు భయంకరమైనవి అని నాట్రల ఆధారం మూలాన రామలక్ష్మిగారికి విడాకులు ఘంజూరు అయినవి.

"నో! ...నో!.... వీల్చేను... రామలక్ష్మి, బాబు నాకు కావాలి! అని ఏచిప్పాడిలా పెళ్ళా కేకలు నిద్రలో వేస్తున్న భర్తను "ఏమండీ! ఏమయిందండీ?".... అంది కంగారుగా రామలక్ష్మి.

తను ఇప్పటి వరకు కల కన్నాదా? ఎంత భయంకరంగా ఉంది?

ఏమో! రామలక్ష్మి పడకలు మార్చింది. తరువాత ఏమో జరగకూడనివి జరిగితే.

అయితే.... తను ఇప్పుడు చేయవలసిన పని.... తన గుర్రకలకి నివారణో హాయిం ఆలోచించాలి.

అలోచన రావడమే తడవుగా గబగబా తయారై బయటకు వెళుతున్న భర్తను, "ఏమండీ! పదింటికి కదా అఫీసు. ఇప్పుడు ఎక్కడికండీ" అంది.

"నాగుర్రకలు పోవడానికి మార్గం ఉందా అని అడగడానికి డాక్టరు దగ్గరకు వెళుతున్నాను. ఒకవేళ మందులు లేకపోయినా నాగుర్రకలు ఈ రోజు నుండి నీకు, బాబుకి వినబడకుండా ఉండడానికి ప్రయత్నిస్తాను రామలక్ష్మి.... నిన్ను.... నిన్ను బాధపెట్టాను నన్ను క్షమించనూ?" అన్నాడు గున్నేళ్ళరావు.

"ఏమండీ! ఇంత మాట అనండి" అని విప్రారిస నేతాలతో గున్నేళ్ళరావు వైపు చూసింది రామలక్ష్మి. □

రాజ్యలక్ష్మి, "నాలుగిళ్ళ చావిడి"లో

**కృష్ణ సైదేవిలతో
తాతినేని దర్శకత్వంలో
మిద్దే నిర్మించే "పచ్చని కాపురం"**

యాక్షన్ చిత్రాలు, విప్లవాత్మకమైన చిత్రాలతో పాటు చక్కని కుటుంబ గాథా చిత్రాల్లోనూ సటించుమని కోరే నా అసంఖ్యాక అభిమానులకు -

అనుక్షణం మానసిక సంఘర్షణకు గురయ్యే ఈ భైవిర్యం గల పాత్ర పూర్వ సంతృప్తి నిస్తుంది. అన్నాదు కృష్ణ సైరాజులక్ష్మి అర్థ పిల్లర్ని వారి 'పచ్చని కాపురం' మాటంగీలో ప్యార్ జాక్సా నహి- హంది చిత్రం చూసినప్పుడు అలాంటి హిరోయిన్ పాత్ర నాకు లభిస్తే ఎంత బావుంటుంది - అనుకున్నాను. అలా అనుకున్న రెండు రోజులకే మిద్దే

నిని

రామారావుగారు పచ్చి తెలుగు వెర్షన్లో నటించమని అడిగినప్పుడు నాకు ఆశ్చర్యంతో పాటు ఆనందం కూడా కలిగింది. దీనిల్లో ప్రదర్శించడానికి అనువైన పాత్ర గనుకే విజృంభించడానికి అవకాశం లభించింది." అంది సైదేవి. "విభిన్న మనస్తత్వాలు గల భార్య భర్తల కథ అయిన హిందీ వెర్షన్ అఖండ విజయాన్ని సాధించి, ఉత్తర భారత దేశమంతటా వసూళ్ళు చరిత్రలో సరికొత్త రికార్డును సృష్టించింది. అందుకే హిందీ చిత్రాలతో ఎంతో బిడ్డిగా ఉన్నా - ఈ తెలుగు వెర్షన్ థైరక్స్ కు వెంటనే అంగీకరించను," అన్నారు థైరక్స్ తాతినేని రామారావు. ఈ చిత్రంలో జగ్గయ్య, కానక,

"మహానాథ్వి" పేరు చెదగొట్టకపోతే ఈ ఫిల్మ్ తన పేరు మార్పుకో కూడదూ?

కాతారావు, రాజ్యలక్ష్మి, మాస్టర్ అర్జున్ ఇతర భూమికలు నిర్వహిస్తున్నారు. సత్కానంద్ మాటలు, వేటూరి పాటలు, చక్రవర్తి సంగీతం. వెంకట్ చాయ, శాయికుమార్ శిల్పం, సతీం శృత్యాలు. డి వెంకటరత్నం కూర్పుతో ఎన్. వెంకటేశ్వరరావు ప్రొడక్షన్ ఎగ్జిక్యూటివ్ ఉదయ-కుమార్ ప్రొడక్షన్ మేనేజర్ ఉదీలో మేల్ పాటలు క్లయిమాక్స్ లక్ష్మణ్ చేస్తాం జూ నీలో హిస్ వర్క్ ముగిసింది. జూన్ నెలలో రిలీజులో విడుదల చెయ్యాలనుకుంటున్నాం, అన్నారు నిర్మాత మిద్దే రామారావు

కృష్ణతో విజయనిర్మల దర్శకత్వంలో "సూర్యచంద్ర"

"చిట్టారెడ్డి సూర్యకుమారి నవల ఆధారం. ఈ చిత్రంలో మరో విశేషం హీరోకి రాజ్ సితారామ్ -

పాడడం- అన్నారు కృష్ణ సమర్పణలో శ్రీ విజయకృష్ణ మూవీస్ వారి పై చిత్రానికి స్క్రీన్ ప్లే. దర్శకత్వం బాధ్యతలు వహించే విజయనిర్మల. డి. వి. జి. గారి ఆబ్బాయి అయిన రాజ్ సితారామ్ లో గడ "అగ్ని సమాధి" చిత్రంలో నరేష్ కు ఒక పాట పాడాడు.

అది విన్న కృష్ణ ఈజ్జలమైన భవిష్యత్తు గల ఆరాంటి యువకులను ప్రోత్సహించాలని చెప్పారట. ఏప్రిల్ చివరన చిత్రీకరణ మొదలైన పై

చిత్రంలో కృష్ణ, జయప్రద నాయకా నాయికలు. ప్రభు. రీప. మనోచిత్ర. శ్యామలగౌరీ, సత్యనారాయణ, జి. వి. సోమయాజులు, వేలు. పి. ఎల్. నారాయణ, సూర్యకాంతం, రాధాకుమారి ఇతర తారాగణం. "మేలో ఊటీలో... జాన్. జూ. లై. ఆగస్టు నెలలో కైలాసకోన, శ్రీశైలం, ఏర్పాడి ప్రాంతాలలో జరిగే పెడ్యూక్స్ తో మాలింగ్ పూర్తవుతుంది," అన్నారు నిర్మాత ఎస్. రమానంద్.

సత్యానంద్ మాటలు, వేటూరి పాటలు, రమే... నాయుడు సంగీతం. పుష్పాల గోపీకృష్ణ ఛాయ శీను నృత్యాలు, పద్మవాభం ప్రొడక్షన్, ఎన్. శేషు-ఇ సత్యం సహకార దర్శకత్వం. ఎస్. రమేకుమార్ నిర్మాణాత్ ఎస్. రఘునాథ్ సహ నిర్మాత.

"మాయలాడి"లో స్వీతు

కృష్ణంరాజు, "తిరుగుబాటు"లో

కృష్ణ దర్శన

హీరో కృష్ణ దర్శకత్వంలో చిత్రాలు

అగ్ర కథా నాయకుడుగా, యావద్భారత ఖ్యాతి నార్జించిన పద్మాలయ సంస్థ అధినేతగా, స్వాధీయ అధిపతిగా తేజవిల్లుతున్న కృష్ణకు చలన చిత్ర నిర్మాణంలోని అన్ని శాఖల్లోనూ క్షుణ్ణంగా అనుభవం ఉంది. ఆయనకున్న సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఇంతా అంతా కాదు. "అబ్బూరి సీతారామరాజు" చిత్రం నిర్మాణంలో ఉన్నప్పుడే ఆయనకు పర్శకత్వాన్ని చేపట్టాలనే తలంపు కనిగింది. అసలు "కురుక్షేత్రం" చిత్రం ఆయన దర్శకత్వంలో రూపొంద వలసింది. తరువాతి లేనందున వీలుపడింది కాదు. అగడ్త నుంచి పద్మాలయ రెండు భాషల్లో నిర్మించే భారీ ఐదవ చిత్రాన్ని ఆయన డైరెక్ట్ చేయబోతున్నారు. "హందిలో జితేంద్ర, తెలుగులో నేను హీరో" రెండు వెర్షన్లలోను జయప్రద నాయిక, చిట్టలహరి మూవీజ్ డైరెక్టర్, అని తెలిపారు కృష్ణ.

పద్మాలయ స్వాధీయలోను, రాజన్మానోలోను సంబరకు మాటింగ్ పూర్తవుతుంది. మహారథ తలుగులో, కారణభాన్ హందిలో సంభాషణలు రాస్తున్నారు.

గుప్తా క్రియేషన్స్ తాజా చిత్రంలో సుహాసిని

సుహాసిని మొదటిసారిగా డ్విపాత్రలు నిర్మిస్తోంది. శారద ఒక కృష్ణమైన పాత్రను ధరిస్తోంది. బూ లై నుంచి మాటింగ్, అన్నారు కె. సత్యం. ఈయన కూర్పు, సమర్థుణ్ణి కె.వి.నారాయణ గుప్తా "ఈ చరిత్ర ఇంకెన్నాళ్ళు" అనంతరం నిర్మించే గుప్తా క్రియేషన్స్ వారి చిత్రానికి మూలి ప్రట్టం వచ్చిన పత్రికలచువరకును. కాక విశ్వనాథ్ సంభాషణల కర్త, కృష్ణ - చక్ర సంగీత దర్శకులు.

సినిమా

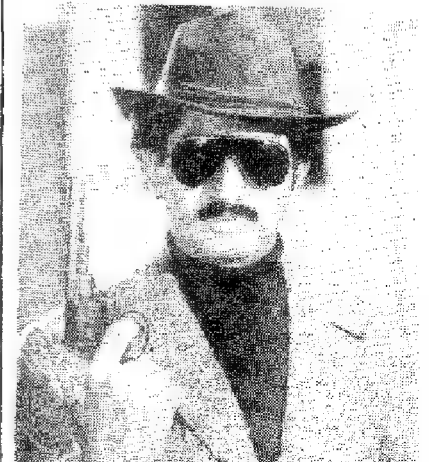
కేతినేని పిక్చర్స్ రెండవ చిత్రం

"అశ్వాథ్ హాసం గల యువతి తనకు మనసుచ్చి మనుచాడుతానన్న యువకుని ఎన్ని ఆటంకాలా ద్వివా ఎదుర్కొని తన వాడ్య చేసుకొపడమే ముఖ్యాంశం. ప్రధాకరరెడ్డి సమకూర్చిన 12వ కథ, ఏప్రిల్ 8 నుంచి 23 వరకు మొదట "ఎయ్యాలి" పూర్తి చేశాం. రెండవ "ఎయ్యాలి" మే 1 నుంచి 10 వరకు. జూన్ లో విడుదలకు సిద్ధమవుతుంది." అన్నారు బి. భాస్కరరావు. ఈయన స్టూన్ షిల్డర్ దర్శకత్వంలో "భారతంలో శంభాకరాపం" అనంతరం కేతినేని బాబు నిర్మించే ద్వితీయ చిత్రంలో మోహన్ బాబు, జయసుధ, ప్రధాకరరెడ్డి, రమాద్రభ, ముచ్చెర్ల అరుణ, వేలు, హరిప్రసాద్, రమణమూర్తి, మాస్టర్ కాల్ కే వాత్రధారులు. గొప్ప మాటలు, పాటలు రాశారు. జె. వి. రాఘవులు సంగీతం, సతీదాబు ధాయ, బి. ఎస్. కృష్ణ శిల్పం. బొత్తిప్రసాద్ ప్రొడక్షన్, మార్కెటింగ్ కూర్పు నిర్వహిస్తున్నారు.

బాలకృష్ణతో లక్ష్మీరామా ఆర్ట్ పిక్చర్స్ చిత్రం

"గొల్లపూడి మారుతరావు ఒక తమాషా పాత్రను నిర్వహించడమే కాకుండా కథను కూడా సమకూర్చారు." అన్నారు రవిచంద్ర. ఈయన దర్శకత్వంలో భనేశుల శివస్వామయణ నిర్మించే చిత్రంలో బాలకృష్ణ సరసన విజయశాలితి నాయిక, సతీనారాయణ, గుమ్మడి, మాతన్ ప్రసాద్, గొల్లపూడి, రాజేంద్ర ప్రసాద్, వేలు, పరభవరావు, రాళ్ళపల్లి, మాదా, పూర్ణిమ, రమాద్రభ తదితర ధూమికలు నిర్వహిస్తారు. సత్యానంద్ సంభాషణలు, చక్రవర్తి సంగీతంతో కుమ్మలవారిశ్రీచంద్రప్రసాద్ సమర్పిస్తోంది చిత్రాన్ని.

'సుముక్త'లో సుముక్త

తారలు - తీరులు

"మా నాన్న రామచంద్రయ్య గారిది చిత్తూరు. అక్కడ స్వర్గీయ వి. నాగయ్య గారి పక్కిల్లా. మా నాన్నగారు బాల్యంలో నాటకాలలో నటించేవారు. మా అమ్మ కల్యాణిది కేరళలోని త్రిచూర్. మా నాన్నగారు, మేనమామలు అందరూ డిఫెన్స్ శాఖలో పనిచేసిన వారే. నేను నా ఏడవ ఏట నుంచే నాటకాలలో నటించనారంభించాను." అంది ద్వితీయ చిత్ర నటి కె. ఆర్. విజయ. ఈమె కుటుంబ మిత్రుడైన ఓ భాట్ గ్రాఫర్ ఒక కేలంథరలో ఈమె భాటో వేయించాడు. అది చూసి దర్శక నిర్మాత కె. ఎస్. గోపాలకృష్ణన్ కబురు చేసి 1963లో "కర్పగం" చిత్రంలో ఈమెకు తొలి సినీమా, ఛాన్స్ ఇచ్చారు. ఆయన దర్శకత్వంలోనే 1973లో ఈమె 100వ చిత్రం "సత్తెయిల్ ముక్తు" తయారైంది. 200వ చిత్రం "పదిక్కాడ వణ్ణయ్యార్ కు కూడా ఆయనే దర్శకుడు. "నా మనసు, ఎప్పుడూ శుచిగా ఉంచుకుంటాను. మా వారు నేను పరస్పరం బాగా అర్థం చేసుకున్నాం. పెళ్ళియ్యాక 'సినీమాలలో నటించవచ్చా? అని అడిగాను 'దానికేం? నువ్వు తచ్చి అయ్యాక ఆ విషయం గురించి ఆలోచిద్దాం,' అన్నారు. అమ్మాయి పుట్టింది. మళ్ళీ అదే ప్రశ్న అడిగాను. 'బోలెడంత మంది నోకర్లు, చాకర్లు ఉండగా నువ్వంటే చేసే వనేముంటుంది? సీతలా పొద్దు పొతుంది? అక్కింగ్ కంటిన్యూ చెయ్యి,' అన్నారు. కంటిన్యూ చేస్తున్నా... మా అమ్మాయి ఇప్పుడు కాలేజీలో చదువుతోంది. ఎప్పుడో ఒకసారి తప్ప ఇంతవరకు మా అమ్మాయిని నాతో పాటు మాడింగ్కు తీసుకెళ్ల లేదంటే మీరు నమ్ముతారా?" అంది విజయ దానిమ్మ గింజల్లాంటి పలువరుసతో నవ్వుతూ. ఈమె తొలి తెలుగు చిత్రం 'శ్రీకృష్ణ పాండవీయం'. ఇంతవరకు తమిళంలో 138, మలయాళంలో 42, తెలుగులో 24, కన్నడంలో 2 చిత్రాల్లో నటించింది. ప్రస్తుతం "నాగర్ 3-డి చిత్రం, 'పగబట్టిన పాంచాలి', 'ఉక్కు మనిషి', తమిళంలో 11, కన్నడంలో 1 చిత్రాల్లో నటిస్తోంది.

"బి. సరోజాదేవి ఆక్స్ చేసిన పిక్చర్లు ఎన్నో చూశా గాని, ఇంతవరకు నేనామెను స్వయంగా చూడలేదు. ఈ దఫా బెంగళూరికి వెళ్ళినప్పుడు తప్పకుండా కలుసుకోవాలి," అంటూ సుజాత మరో విషయం చెప్పింది: "కొచ్చిన పక్కనే ఎర్నాకుళంలో ఉన్న మా అమ్మకు బాగా సుస్తి చేసింది. హఠాత్తుగా ఒక రోజు అర్ధరాత్రి సరిగ్గా పన్నెండు గంటలకు దిలిగ్రా వచ్చింది. వాణికి చేతులతో మా వారు ఆ దిలిగ్రామే అందుకున్నారు. తీరా చూస్తే, నేను ఉత్తమ నటిగా బాలీవుడ్లో ఎన్నుకోబడ్డట్లు 'సినీమా ఎక్స్ప్రెస్' అనే తమిళ పత్రిక పంపిన దిలిగ్రామ్, అది. హమ్మయ్య - అనుకున్నాను."

శ్రీ రాజ్యలక్ష్మి సినీ అర్బన్ వారి "మరో రాక్షసుడు" చిత్రం మాడింగ్ కోడంబాక్కంలో ఒక బంగళాలో జరుగుతోంది. ఎక్కడో గ్లాసు తునాతునకలైన చప్పుడు విని రాధ నిమిషం పాటు కళ్ళు మూసుకుని ఆరాగే నిలుచుండిపోయింది. ఎమిటని అడిగాను. "కారు సడన్ బ్రేకు శబ్దం విన్నా. గ్లాసు ముక్కలైన చప్పుడు విన్నా భరించలేను," అందామె. "ఈవేళ సాంగ్ పిక్చరైజేవనా? అని అడిగా. "అవునంది. అందుకే దీపావళి డ్రస్సులో ఉన్నా," అంది. "దీపావళి సీనా? మళ్ళీ ప్రశ్నించా." అబ్బే అది కాదంది. డ్యూయిట్లో డ్రస్సులు పడే పడే మారుస్తుండాలిగా? అందుకే దీపావళి కాన్స్ట్యూమ్స్ అంటుంటాను నేను, అంది నవ్వుతూ. కొంత దూరంలో శరత్ బాబు, రాజ్యలక్ష్మి ఒక చోట కూర్చోని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. ఉన్నట్టుండి రాజ్యలక్ష్మి "మోకో విషయం తెలుసా? ఈ కంపెనీ నాది," అంది. శరత్ బాబు క్షణకాలం తన చెవులను తానే నమ్మలేక "ఎలా?" అని అడిగాడు. "ఈ కంపెనీ పేరులో నా పేరుంది కదా?" అంది రాజ్యలక్ష్మి చక్రాలాంటి కనుగుడ్లు తిప్పుతూ. "ఒస్-అదా?" అని శరత్ బాబు ఫక్కున నవ్వుతారు

ప్రేమతాలయూ వారి

అసగసగా ఒక ఇల్లు

దర్శకత్వం
భరత్

నిర్మాత

ప్రసాద్ బాబుకే

సంగీతం: చక్రపాల్

చాయికెస్

"అమెరికా అల్లుడు"లో భానుప్రయ, సుమన్

"అనురాగబంధం"లో నగర సంచారం

గేటు దగ్గర వీవ స్తంభం కింద భీముడు (సుత్తి నేలు) కూర్చొని, దోమల్ని తోలుతూ పెసర్ చదవసాగాడు: "వాత నగరంలో ప్రళంఠ పరిస్థితిని పర్యవేక్షించడానికి మారువేషంలో మంత్రిగారి పాదయాత్ర... అవును... పూర్వ కాలంలో రాజులు రాత్రి పూట మారువేషాలలో నగర సంచారం చేసి, ప్రజల కష్టసుఖాలు చాటుగా వివేచిస్తూ, రెహ్ మాటా నేను పుడ మెనిషర్ని కాక తప్పదు. ఇప్పట్నుంచే అంబాటు చేసుకోవాలి." భీముడు లేచి, వీరను తలవాలా చుట్టాడు. మోనాలు అంటించుకున్నాడు. "దుప్పటి కప్పుకున్నాడు. చేతిలో కర్రతో కాలక్షేరపుడిలా నడకసాగించాడు. చారిత్రా కుళ్ళి మొరిగింది. "పెచ్చి శునకమా! నేనే కాబోయే మంత్రిని. అలా మొరక్కూడదు. తప్పు. తోకాడించాలి," అన్నాడు. కుళ్ళి తరిమింది. "దీనికి మర్యాద తెలిసినట్టు లేదే!" అంటూ పరుగున పళ్ళి.

వీధిలోకి వెళ్ళి పడ్డాడు. అక్కడ పుక్కివాత్ మీద పడుకుని నిద్రపోతున్న ఒకర్ని లేపి, "హదరా! ఓటరా! వీళ్ళు నీద లేనా? గూడు లేదా? లేక - అలిపి అలిగి ఈ అడుగుపైకెయినించావా? అన్నాడు.

ఆ మనిషి అలవాటుకొద్దీ "బాబూ! పుట్టి గుడ్డి, ఓ పాపలా దానం చెయ్యండి. నచ్చే జన్నలో నైనా కళ్ళుంటాయే!" అన్నాడు.

"నా దగ్గరముంది పడేయడానికి - భాళి చెయ్యి తప్ప, ప్రజా సేవకూర్చి."

"ఓహూ! ఆహా! అనవసరంగా నిద్ర వెదగొట్టావ్ కదా!"

భీముడు మళ్ళీ నడకసాగించాడు. అదో గుడిసెవాసుల వాడ కట్టు ... కొందరు బయట నిద్రపోతున్నారు. వాళ్ళను చూస్తూ, "నా వగరమెంత తప్పిందో నిదురోతోంది!" అని భీముడు అనుకుంటుండగా ఒక గుడిసెలోంచి "అబ్బా! పడ్డా - పడ్డా!" అని ఒక స్త్రీ మూల్గుడు. "వెప్పిన మాట విను!" అని ఒక పురుషుని గదమాయింపు

నిని పించగానే భీముడు అవేళతో రెచ్చిపోయి, "బెరా! నా రాష్ట్రంలో ఆడపడుచుల మీద ప్రాత్యచారమా? నిన్నేం చేస్తానో చూడు!" అంటూ కిదికిని బలంగా తోసి, ఆ గుడిసెలోకి వెళ్ళి పడ్డాడు. అల్లిడున్న యువతిని పట్టుకుని, "భయపడకు చెల్లెమ్మా! నేనుండగా వాడు నిన్ను చెరచలేడు," అన్నాడు.

ఆ యువకుడు రెచ్చిపోయి, "ఏం కూకావురా? నా పెళ్ళాన్ని నేను చెరుస్తున్నానా? అత్తే యే! చూచేయి!" అంటూ కేకలేట్టాడు. నిమిషంలో జనం పోస్తే భీముడి చొక్కా హాసం చేశారు. "ఒరే రామా! ఈ దేశంలో నాలాంటి దేశభక్తులకు ఏవరి కిలాంటి సన్మానం తప్పదా?" అని భీముడు మూల్గుతూ, ఆయాసంగా సదుస్తా వెల్లిపోయాడు.

అనిల్కుమార్ దర్శకత్వంలో నందిగం దేవీప్రసాద్ సమర్పించే రాంప్రసాద్ అర్క ఎక్స్ప్రెస్ "అనురాగబంధం" చిత్రానికి ఎన్. రామలింగేశ్వరరావు నిర్మాత.

అతి వ్యరం!

కృష్ణ

PADMALAYA PUBS.

సంచిగందేవీప్రసాద్
సమర్పించు
రాంప్రసాద్ ఆర్ట్ పిక్చర్స్

అనురాగభయం

ఎస్.రామలింగేశ్వరరావు

అనిల్ కుమార్

గ్రామీణుల కోరికపత్రిక

ఛాయా చిత్రాల పోటీ !

(ఛా బి గ్ర ఫి పో టి)

మొత్తం బహుమతులు రు. 3000

మొదటి బహుమతి రు. 1000

రెండవ బహుమతి రు. 750

మూడవ బహుమతి రు. 500

ఒక్కొక్కటి రు. 250 చొప్పున మూడు ప్రత్యేక బహుమతులు

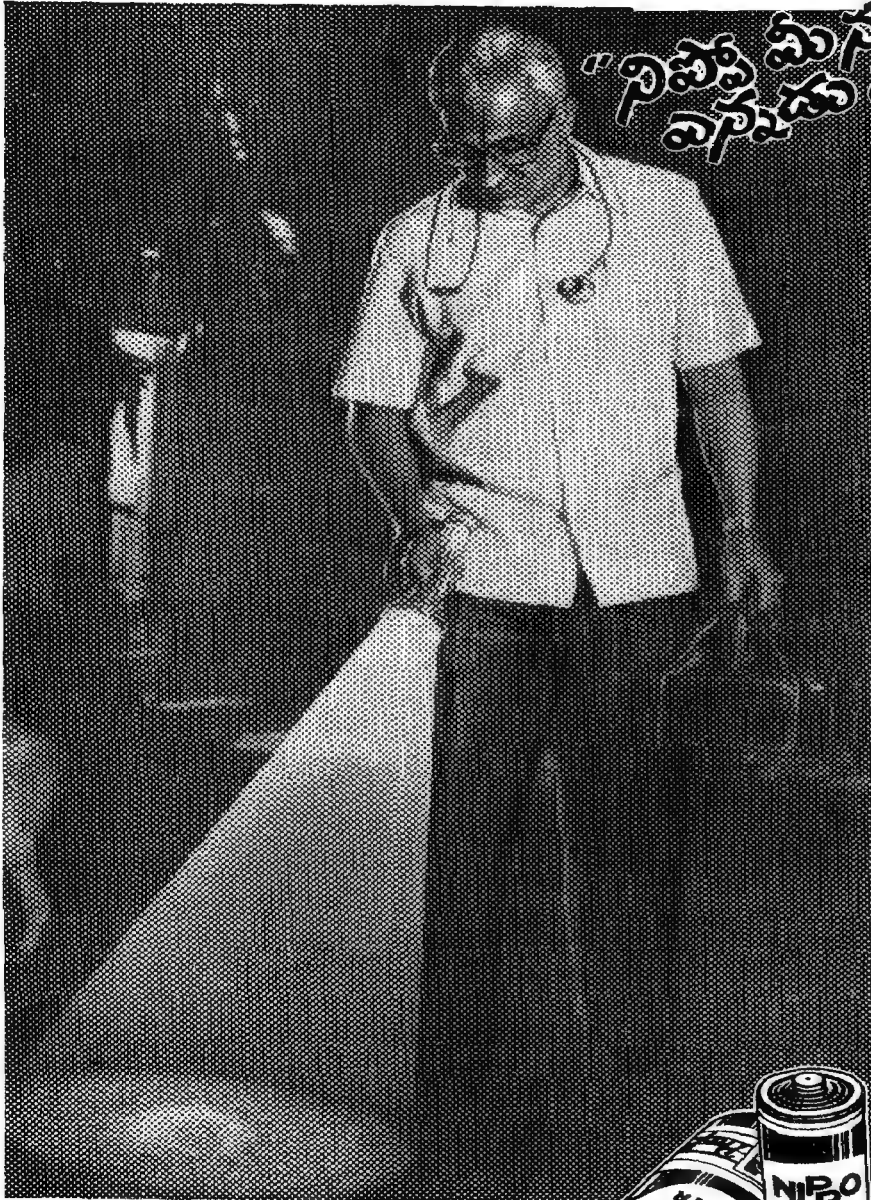
ముగింపు తేది : 15-6-85

నిబంధనలు

1. పోటీ నలుపు-తెలుపు చిత్రాలనే పంపాలి. రంగుల చిత్రాలు మంచివి. ఛాయా చిత్రాలు తెలుగు సంస్కృతిని ప్రతిబింబింప చేసేవిగా ఉంటే మంచిది. ప్రకృతి దృశ్యాలు కూడా మంచివి.
2. ఛాయా చిత్రాల సైజు 8" X 6" కి మించకూడదు. పోటీ ట్రోఫీలకు 3 చిత్రాలన్నీ ఎక్కువ మంచివి.
3. పోటీ పంపే ప్రతి ఛాయా చిత్రం వెనుక సైపు అది తాము వ్యయంగా తీసుకోవడం వంటి రాస్తూ దానికి సంబంధించిన సాంకేతిక వివరాలని పేర్కొనడం అవసరం.
4. పోటీలో బహుమతి పొందని ఛాయా చిత్రాలని తిప్పి పంపకోలేదు వాటిలో పాటు తగినన్ని తపాలా బిల్లులు అతికించిన వ్యంజ చిరునామా కల కవచం జతపరిచి పంపాలి. తేడాతో వాటిని తిప్పి పంపడం సాధ్యం కాదు.
5. బహుమతి పొందని ఛాయా చిత్రాలని తిప్పి పంపే విషయంలో తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకోవడం అవసరం. కానీ వాటి విషయంలో ఎలాంటి తాదాత్మిక స్వీకరణలూ ఉండకూడదు.
6. పోటీ పంపే ఛాయా చిత్రాలు జూన్ 15వ తేదీ మా కార్యాలయానికి అందాలి. ఆ తర్వాత వచ్చే వాటిని స్వీకరించడం జరగదు.
7. పోటీకి పంపే ఛాయా చిత్రాలని పంపాదకుడు, ఆంధ్రప్రదేశ్ వార్తపత్రిక, గాంధీనగరం, విజయవాడ-520003 అన్న చిరునామాకి పంపాలి. వ్యక్తుల పేర పంపరాదు. కవచ సైలాగంలో "ఛాయా చిత్రాల పోటీకి" అని స్పష్టంగా రాయాలి.
8. పోటీలో తుది విజ్ఞయం పంపాదకునిది. పోటీలో పాల్గొనే వారందరూ దానికి బద్ధులై ఉండాలి.

— సంపాదకుడు

అర్రెంట్ కేస్లు చూడడానికి
వెళ్ళేటప్పుడు డా. ప్రసాద్ కి
తోడుగా వుంటుంది — నిప్పో

“నిప్పో నీ సమ్మకాన్ని
వస్తాడు వమ్ము చేయదు”

“నా టూల్స్ లో నిప్పో స్పెషల్
వుంటే కారువీకటిలోనూ, కాళరాత్రి
లోనూ ఆరి బయటి ప్రదేశాలకు
అర్రెంట్ కేస్లు చూడడానికి
వెళ్ళేటప్పుడు ఎంతో సహాయంగా
వుంటుంది.

నిప్పో స్పెషల్ వుపయోగిస్తే ప్రకాశ
వంతమైన కాంతి నాకు దొర
చూపుతుంది. అంతేకాదు నిప్పోని
నా ట్రాన్సిస్టర్ లోనూ నేను
వుపయోగిస్తాను.

నిజమే. నిప్పో శక్తి నాకు తోడుగా
వుందని మీరు చెప్పవచ్చు.”

నిప్పో బ్యాటరీ
మీ సమ్మకాన్ని
ఎన్నడూ వమ్ముచేయదు.

NIPPO
Batteries

నిప్పో బ్యాటరీలు - జపాన్ దేశపు నేషనల్ వారి
సాంకేతిక నిజానంతో తయారుచేయబడినవి.

ప్రేమించవే మనసా..... అద్దేపల్లి సుబిత్రాదేవి

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆరోగ్య రాతి అందరూ కలిసి భోజనం చేస్తున్నప్పుడు రజయా సస్యకీ, సంజయకీ యిద్దరికీ చెప్తున్నట్లు చెప్పింది.

"మధ్యాహ్నం ప్రకాష్ వచ్చారు. పావని చూసేందుకు!"

సస్య ముద్ద నోట్లో పెట్టుకోబోతున్నదల్లా ఓ క్షణం ఆగిపోయింది.

"అంట్లే ఎటు ఆ సమయంలో తానింట్లో ఉండదని తెలిసిన కాచాలనే వచ్చినట్లు ఉంది. అంత ముఖం కూడా చూపనటువంటి, చూడలేనటువంటి ధ్వేషమా? నే, హింస!" కేరలినగా అనుకోబోయింది. కానీ మనసు అంగీకరించలేదు

రజయా కూర వడ్డించబోతుంటే పద్మన్నట్లు చెయ్యి అడ్డు పెట్టింది.

"అదే? నీకివ్వమైన కోబ్బరివేసిన కేజీజీ కూరగా?"

"వద్దులే. ఆకల్లేదు పెరుగు వేసుకుంటాను." అంటూనే పెరుగుతో రెండు ముద్దలు తిని లేచి వెళ్లిపోయింది.

సత్యనారాయణగారు నాలో చనగా వెళుతున్న కూతురి పంకోసారి చూసారు. అయినకీ మధ్యాహ్నం నుంచి అనుమానంగానే వుంది. ప్రకాష్ సస్య ఉండని వేళలో రావటం, కనీసం సస్య పేరైనా ఎత్తుకుందానే పోవటం, ఇప్పుడు సస్య ప్రకాష్ ప్రస్తావన రాగానే ఏం మాట్లాడక అలా అన్నం మధ్యలో వదిలేసి వెళ్ళటం, యిద్దరికీ మధ్య ఏదో గొడవ జరిగిందని తెలుస్తోంది.

కొడుకువైపు చూసారాయన. "ప్రకాష్ వచ్చారు!" అని రజయా చెప్పినప్పుడు "అహ" అన్నాడే కానీ పుస్తకంలోంచి దృష్టి మరల్చలేదు. భోంచేసేటప్పుడేకాదు అఖరకు దిసిన తింటున్నారనే సంజయకీ తన ప్లేటు పక్కన పడమరవేలివైపున దివిలోపై పుస్తకము ఉండాల్సిందే. ఏదో ఒకటి చదువుకుంటూ తినటం చిన్నప్పటి అలవాటు.

జరిగిన కథ-10: భువనేశ్వరి, శివశంకరంగార్ల కూతురు శిల్ప. ప్రేమించిన కామ్ దూరమవడంతో ఆమె బ్రతుకే చీకటయి పోయింది. ఆమెను ఆ దిగులు నుంచి మరిపించేటందుకు సస్య శిల్పను తమింటికి తీసుకెళ్లింది. విజ్ఞా, సస్య, శిల్ప, సంజయ, రజయా కలసి యాదగిరి గుట్టకు వెళ్లి వచ్చారు. మరునాడు ఇప్పుడే వస్తానని చెప్పి వెళ్లిన శిల్ప మధ్యాహ్నం అయినా ఇంటికి రాలేదు. శిల్ప గండిపేటకు వెళ్లి ఉంటుందని ఊహించి వెళ్లిన విజ్ఞా, సస్యలకు రోడ్డులు వెంబడిస్తుంటే పరుగెత్తు కొస్తున్న శిల్ప కనబడింది. నిశ్శ్రాణంగా పడిపోయిన శిల్పను ఇంటికి తీసుకు వచ్చారు విజ్ఞా, సస్య. పెళ్లి చేస్తే శిల్ప మనసు కుదుట పడుతుందని సస్య తండ్రితో అంటారు శివశంకరంగారు ప్రకాష్ మనసులో సస్య తన నసలు ప్రేమిస్తాందా? అనే ప్రశ్న ఉదయించింది. ప్రకాష్లో మార్పు సస్య పగగట్టింది. శివశంకరంగారు శిల్పకు పెళ్లి కొడుకుగా ఒక అబ్బాయిని చూసారు. అతని పేరు శ్రీనాథ్. మొదట శిల్ప వివాహానికి నిరాకరించినా తుదకు అంగీకరించింది శ్రీనాథ్ శిల్పల వివాహం జరిగి పోయింది. రజయాకు కూతురు పుట్టింది.

రజయా మామగారి ఆలోచనలు గ్రహించింది కానీ అప్పటికేమీ అనలేదు. అక్కర్లుంచి తను గదిలో కెళ్లిన తర్వాత సంజయపై కోప్పడింది.

"మీకనలు యింట్లో విషయాలేమీ పట్టవు!"

"కొత్తగా ఆదేం అభియోగం? నేనప్పుడు చెయ్యాల్సిన పనులేం చెయ్యలేదు. లేక చేయకూడనివేం చేసాను వద్దించుకోక?"

"ఊ, మాటల్లో ఏం తక్కువలేదు!"

"మరింకెందులో తక్కువంటావోయ్ యిప్పుడు?" అల్పరిగా అడిగాడు.

"ఈ డబుల్ మీనింగ్ పదాలకేం బాగానే వోడుతారు. సినిమా కవుల్ని ఉండాల్సింది మీరు. ఈ మధ్య వచ్చే మాటలు, పాటలు యిలాగే ఉంటున్నాయి!" వెక్కిరింతగా అన్నది.

"పాపం వాళ్ళు మామూలుగానే వ్రాస్తున్నారు. డబుల్ మీనింగ్లు వెతుక్కునే వాళ్ళకు అన్నీ అలాగే వుంటాయి." సమర్థింపుగా అన్నాడు

"మాటలు నేర్చిన వాళ్ళు ఎలా అయినా చెపుతారు కానీ అసలు విషయానికి రండి ముందు."

"వద్దామనే ఉంది కానీ డెలివరీ అయిన మూడు నెలలన్నా కనీసం దూరంగా ఉంటే మంచిదని...." అతని చిలిపి మాటలని మధ్యలోనే అడ్డుకుని "అవండి" అన్నది పన్నున్న నవ్వు దాచుకుంటు.

"నేను సస్య విషయం మాట్లాడుతున్నాను." అన్నది.

చెల్లెలు పేరు వినగానే అతను తన మూడో మార్పుకున్నాడు.

"ఏమిటిప్పుడు కొత్తగా సస్య విషయము?" తను మంచం పక్కనే వున్న ఉయ్యాల కదుపుతూ అడిగాడు.

"అరే, లేస్తుండేమో అది" వారించింది.

"లేవనీ, కాస్త పు అడుగుంటుంది"

"అరే జాలు ముందువున్నాయి కానీ ముందు ఇది వినండి" అన్నది.

"ఏమిటి?"

"ప్రకాష్ సస్య సరిగా మాట్లాడుకోవటంలేదు. చూడబోతే విషయం కొంచెం తీవ్రంగానే ఉన్నట్లుంది!"

సంజయ విస్మయంగా చూసాడు. "ఎప్పుట్నుంచి?"

ప్రకాష్ సస్య కోసం రావటం, విజ్ఞా దెబ్బపిన సస్య అతనితో చెప్పకుండానే వెళ్లిపోవటం చెప్పింది.

"అప్పుట్నుంచి యిద్దరూ ముఖాపంగానే ఉంటున్నారు."

"మరిన్ని రోజులు నాతో చెప్పలేదేం?"

"అతను ఇన్ని రోజులు ఊరికి వెళ్లి ఉన్నాడుకదా. వచ్చిన తర్వాత అయినా అన్ని రోజులు ఒకరి నోకరు చూసుకోక దూరమైతే మనసులు దగ్గరవుతాయి కదా అలుకలు. కీసాలన్నీ పోయి దగ్గరపరా అనుకున్నాను. కానీ అలా ఏం జరిగినట్లు లేదు. సస్యకీ సంవత్సరంతో పరిశ్రమలు పోతే సెలవుల్లోనే పెళ్లి అని మనందరమూ అనుకుంటున్నాము కదా. ఇంతలో ఏళ్లిద్దరి మధ్య యీ గొడ ఏమిటి? కాస్త మీరూ కనుక్కొని చూడండి!" అన్నది.

"ఏం అడగమంటున్నావు?"

"బాగుంది అదీ వేతే చెప్పాలా? ఏమయ్యా ఈ కోవతాపాలు ఉత్త ప్రణయ కలహాలేనా లేక సిరియస్గా ఏవైనా నిర్ణయానికొచ్చారా అని అడగండి. ముందు అనునయంగానే అడిగి చూడండి. మంచి అబ్బాయి, ఈదూ, జోదూ బాగుంది అని మామయ్యగారూ ఎంతో మచ్చట పడేవారు. ప్రకాష్ కూడా సస్యంటే ప్రాణమన్నట్లు ఉండేవారు. మరెందుకో యిద్దరూ యిలా ప్రవర్తిస్తున్నారు?" బాధగా అన్నది రజయా.

"సస్యకీ ప్రకాష్కీ నిశ్చితార్థం లాంటివేం జరక్క. పోయినా అతని యింటికి కాబోయే అల్లుడిగా అందరూ అనుకుంటున్నారు. మరిప్పుడు యిదేమిటి? ఇంతకీ యీ విషయం గురించి సస్య ఏమంటుందో, నాన్నకీ తెలుసా యీ సంగతి? పెళ్లికాక మునుపే యిలా పంతులు, అలుకలు అనే ఏళ్లిద్దరూ

"పెళ్లయితే ఎలా ఉంటారు?" అలోచిస్తూనే "నాన్నతో మాట్లాడి వస్తాను ముందు" అన్నాడు సంజయ్.

"మీ ఇష్టం!" అన్నది రజయ్.

శ్రీనాథ్ తన పనులన్నింటిలో తీరిక చేసుకుని శిల్పితో చెప్పాడు తను చేసిన బ్రాగ్మ గురించి.

శిల్పి ఎప్పుడీలాగే మృదుంగా తలవూపింది.

ఆ వార్త వినిగానే శిల్పి ఎంతో సంతోష పడిపోయిందని. ఆ సంతోషం తాలుకు మెరుపులు కన్నుల్లో కనిపించాలనే ఉపాసకుడున్న శ్రీనాథ్ ఆమెలో అలాంటి అనందం ఏమీ కనిపించక పోయేసరికి కాస్త ఉత్సాహం తగ్గినట్లయింది.

"అసలు యిలా వెళదామని నువ్వే అడుగుతావనుకున్నాను పోనీ నేను చెప్పినప్పుడయినా సంతోషవడతావనుకున్నాను!" అన్నాడు.

అతను చెవుతున్న తీరు చూసి శిల్ప కూడా నవ్వింది. శిల్ప నవ్వు చూసి ఆమెతో నూ మాటలు కలిపేందుకు ధైర్యం వచ్చింది భానుకి.

"చూడబోతే మీరు చాలా సైలెంట్ పర్సన్ లాగా ఉన్నారు. మా వాడూ దాదాపు అంతే. ఇకమి ఇంట్లో వినిపించేది ఎప్పుడూ నిశబ్ద సంగీతమే కాబోలు!"

"నిశబ్ద సంగీతమేలా ఉంటుందో?" నవ్వు కావాలని సందేహంగా అడిగింది అతన్ని యిబ్బందిలో పడేస్తూ.

"అంటే అంటే?" ఒక్క క్షణం ఎం చెప్పాలో తెలియేనట్లు చూసాడు.

అతని అవస్థను తమాషాగా గమనిస్తున్నారు అమ్మాయిలు.

"అంటే శబ్దం లేని సంగీతమేమిటి అనికదా మీ ప్రశ్న. పెదవి విప్పకుండానే మాట్లాడటం అన్నమాట!" అన్నాడు.

"అంటే కళ్ళతో మాట్లాడటము" పీళ్ళ వేపు వస్తూ భాను మాటలు విని అందించాడు విజ్ఞా.

"యా. యా. అంధులకు బ్రెయిలీలా యీ కళ్ళ బాష ప్రేమికులది. మాటల ఎకనమిస్తుంది!" పూర్తి చేసాడు భానుతేజ.

"మొత్తానికి భలే చెప్పారండీ బాబూ మార్తాండతేజా!" ఆ వివరణకు తమాషాగా అన్నాడు విజ్ఞా.

"అదేమిటి పేరు మార్చేశారు. నా పేరు భానుతేజ!" అన్నాడు భాను.

"రెండూ ఓకటే తెలుగు నిఘంటువు చూడండి!" చెప్పింది నవ్వు నవ్వు దాచుకుంటూ.

"అంతేనంటారా? అయితే యిక మీదట తెలుగు నవలలు కాక తెలుగు నిఘంటువు చదవాలన్న మాట!" భాను కొంచెం తెల్లబోతూ అన్నదానికి అందరూ ఫక్కున నవ్వారు.

"భానుతేజ కూడా నవ్వలాగ మంచి మాటకారి!" అనుకుంది శిల్ప. ఇంతలో రైలు బయలుదేరుతుండటంతో శిల్ప, శ్రీనాథ్ వెళ్ళి ఎక్కోసారు. అందరూ చేతులూపుతుండగా రైలు ఆ పూట ఉత్సాహంగా కదిలి ముందుకెళ్ళిపోయింది.

* * * * *

అనుకున్నట్లుగానే ముందు తిరుమలలో స్వామిని దర్శించుకుని అక్కడే కాళీజ తీసుకుని ఓ రోజుండి తర్వాత రోజు బెంగుళూరుకి బయలుదేరారు.

ఆ వేళ సాయంత్రం లాల్ బాగ్, కబ్బన్ హార్టు చుట్టి వద్దామనుకున్నాడు శ్రీనాథ్. శిల్ప సన్నని చెక్స్ కి షేయిన్ బోర్డున్న లత నీలం సిల్క్ పీడ కట్టుకుని పొడవైన పైటకు భుజం దగ్గర జాకెట్ కి పిన్ను పెట్టింది. హొలీ రూమ్ లాక్ చేసి బయటకొచ్చారు. పాల్ కప్పుకుని శిల్ప తన పక్కన నడుస్తుండే శ్రీనాథ్ కి గర్భంగా అనిపించింది. అందమైన భార్య తనకున్నందుకు. అతనికి రెండు రోజులుగా శిల్ప కాస్తా దగ్గరయినట్లు అనిపించింది కూడా.

హార్టులో తిరుగుతుండగా "అయిన క్రిం తిందామా?" అని అడిగాడు శ్రీనాథ్. శిల్ప తల వూపటంతో "నువ్వు మళ్ళీ నడవటం ఎందుకు. యిక్కడే వుండు తీసుకువస్తాను. అటు వైపున్నట్లుంది" అంటూ వెళ్ళాడు.

చిన్నగా అడుగులు వేస్తూ చుట్టూరా కలియచూస్తున్న శిల్ప చూపుట ఓ చోట అలాగే నిలిచిపోయాయి.

అటు పక్క నుంచి శామ్ తల్లి, అక్క దోరతి మరికిద్దరు ముగ్గురెవరో కలిసి వస్తున్నారు. శిల్ప చూసినపుడే సరిగా యిటు చూసిన దోరతి వదివడిగా ముందుకు నడిచింది శిల్ప వైపు చెయ్యి వూపి.

శిల్ప బోమల నిలుమండిపోయింది

"బాగున్నారా? ఎవరితో వచ్చారు?" దగ్గరగా వచ్చి అడిగింది.

కష్టం మీద గొంతు పెగుల్చుకుని చెప్పింది శిల్ప.

"మా వారితో"

"ఓ. అవిడ కనులు పెద్దవయాయి. పెళ్ళిచేసుకున్నారా?" అని మరలా తనే గతగదా చెప్పింది.

"శామ్ పోవటంతో లమ్మ మా దగ్గరే వచ్చి ఉంటుంది. అట్లుడింట్లో ఉండటము అవిడకు యిష్టం లేకపోయినా తప్పలేదు." యింకా ఏదో

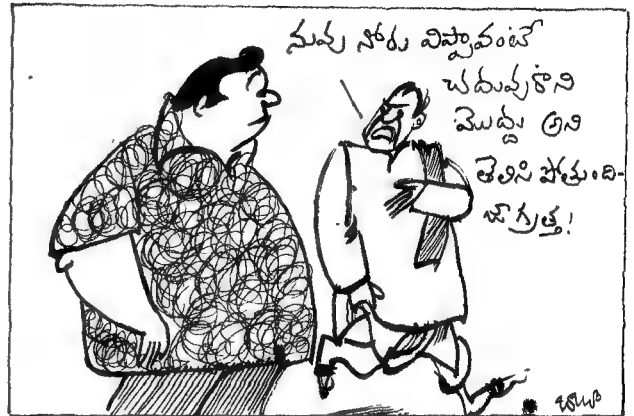
సుభాషితాలు

రూప యౌవ్యన సంపన్నా

విశాల కుల సంభవా!

విద్యా హీనా నశోభంతే

నిర్గంధా ఇవ కింశుకా?"

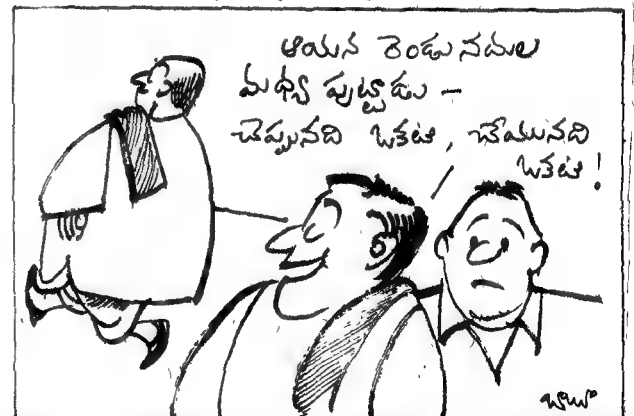
మంచి అందం, యౌవ్యనం కలిగి యుండినప్పటికీ, గొప్ప కులంలో పుట్టి యుండినప్పటికీ చదువు లేనివారు వాసనలేని మోదుగ పువ్వులవలె శోభించరు.

మనస్యేకం వచస్యేకం

కర్మణ్యేకం మహాత్మనామ్

మనస్యన్యత్ వచస్యన్యత్

కార్యే చాన్యద్దురాత్మానామ్"

మహాత్ములకు మనస్సులో నుండునట్టిదొకటే వారు చెప్పునదీ యొకటే, చేయునదీ యొకటే. దుర్మార్గులకైతేనో వారికి మనస్సులో నుండునట్టిదొకటి, వారు చెప్పునది మరొకటి, చేయునది వేరొకటి.

-అయుర్వేద శిరోమణి రాజ రాజేశ్వరశర్మ

ప్రేమించవేమనసా

చెప్పబోతుండగా వాళ్ళూ దగ్గరకొచ్చేసారు. తల్లి వైపు తిరిగి చెప్పింది దోరతి. "అమ్మా శిల్ప! పెళ్ళి అయిందట. భర్తతో వచ్చింది యిక్కడికి. హానీమూన్ కాబోలు!"

అవిడ మింగేశాలా చూసింది ముందు కూతురి వైపు శిల్పితో మాట్లాడినందుకు కాబోలు. తర్వాత తిరస్కారంగా చూస్తూ అన్నది.

"ఎందుకు కాదు? పెళ్ళి! బోలెడు డబ్బుందిగా తిరిగి చూసేసరికి దేన్నయినా కొంటారు. నాకంటే కొడుకు తిరిగి రాడు కానీ అవిడకి మొగుడెందుకు రాడు? చచ్చి ఏ లోకాన వున్నాడో బంగారు తండ్రి ఈవిడగారు లేకపోతే బ్రతకలేనన్నాడు. ఇది తెలుస్తుందా వాడికి? ప్రేమట ప్రేమ! వాడు పోయి ఆరు నెలలు కాలేదు పెళ్ళిట! ఓ!" అవిడ యింకా గొణుక్కుంటూనే ముందుకెళ్ళి పోయింది ఒక వంక కన్నీళ్ళు ఒత్తుకుంటూ. పక్కనున్న వాళ్ళేదో చెప్పి ఓదారుస్తున్నారు.

"ఏమనుకోకండి. అమ్మ తమ్ముడి మీద ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకుంది. అర్థాంతరంగా వాడలా ఏక్కిడెంటోలో చనిపోవటం యావిడ స్వభావమే మారిపోయింది. వస్తాను". ముందు వాళ్ళు వెళ్ళిపోతూ ఉండటంతో దోరతి కూడా నడుస్తూ వెళ్ళిపోయింది వాళ్ళను కలుసుకునేందుకై.

శిల్ప నిల్చున్న చోటే భూమికి పాదాలు అతుక్కుపోయినట్లు అలాగే నిల్చిపోయింది. ఆ భూమి విచ్చుకుని సీతాదేవిని అనాడు తనలోకి రాక్కున్నట్లు రాక్కుకూడదు. అవిడన్న మాటలు తన నంటుంటే అనిపించింది.

మనసులోని గాయం పూర్తిగా మానుదలకు రాక మునుపే మళ్ళీ అంతలో కర్మకంగా రేపేటట్లు యింది. ఒడ్డునే అడమరిచి పోతుండగా పాతాత్తుగా ఓకడలి కెరటం ఉవ్వెత్తున లేచి వచ్చి ముంచేసినట్లుగా ఉక్కిరి బిక్కిరి అవుతుంది అంతరంగం.

శామ అమ్మగారన్న మాటలన్నీ పడేపడే ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి చెవుల్లో.

శ్రీనాథ రెండు చేతులలో అయిన శ్రీమ్ పట్టుకుని వచ్చి మామూలుగా ఆమెకో కప్పు అందివ్వబోతూ ముఖం చూసాడు. అతనిలోని ప్రసన్నత ఎగిరిపోయింది.

ఆశ్చర్యంతో నూ, అందోళనతో నూ భార్యని కదిపాడు. చెంపలపై జారుతున్న కన్నీటిని తుడుచుకునే స్పృహ కూడా లేనట్లు, ఆ నిలుచున్న భంగిమ, ఆ చూపులు. అతనికేమి అర్థం కాలేదు.

"ఇంతలో ఏమయింది?" అనుకున్నాడు.

"శిల్పా, శిల్పా"

"....."

"నిన్నే ఏం జరిగింది? ఆ కన్నీళ్ళమిటి?" అతని చేతుల్నుంచి అయిన శ్రీమ్ కప్పులేపుడో జారిపోయాయి.

శిల్ప నుంచి జవాబు లేదు సరికదా ఆ కన్నీరొగటం లేదు. ఇక ఆమె నక్కడే ప్రశ్నిస్తూ నిలబడటం చుట్టుపక్కల జనాన్ని ఆకర్షించటమే అనుకుని "నడువ్ రూమ్ కి పోదాం!" అంటూ చెయి పట్టుకున్నాడు. అక్కడ్నుంచి గేటు దాకా ఎలా నడిచిందో, దాక్కి ఎలా ఎక్కిందో, గదికి ఎలా చేరుకుందో శిల్పకతెలియదు.

అప్పటికి ఆమె కళ్ళు శ్రావణ మేఘాల్లా వర్షిస్తూనే ఉన్నాయి. రూమ్ కి రావటం ముందు తలుపు గడియపట్టి విసురుగా శిల్ప వంక తిరిగిచూశానా.

"వెళ్ళిబప్పుడు బాగానే ఉన్నావుగా. అంతలో ఏం జరిగింది. ఏమిటంత దుఃఖం? చెప్పకుండా అలా విడుస్తుంటే నాకేం తెలుస్తుంది?" అరిచినట్లే అడిగాడు.

శ్రీనాథ కంఠంలో కోపం, అసహనం దాచినా దాగటంలేదు. అయినా శిల్ప నుంచి పలుకు లేదు. అతనిలో సహనం పూర్తిగా ఛచ్చిపోయింది.

"అసలిది చెప్పు. నువ్వీ పెళ్ళి యివ్వవడే చేసుకున్నావా? నేనూ అప్పటి నుంచి చూస్తూనే ఉన్నాను. ఎప్పుడూ అలా ఎవరో చచ్చినట్లు ఆ దిగులు

ముఖం, వెరక్కి, ఉదాసీనత! ఆ, ఊ, లు తప్ప మాటలే రానట్లు ఆ మూగతనం, మనిషి దగ్గరకొస్తుంటే ఏదో పులిని చూసినట్లే బిదిరిపోవటం. ఎన్ని రోజులని సర్దుకుపోను, ఎదురు చూడను? కొత్తనుకున్నాను కొన్ని రోజులు. ఇంకా బిదియం తీరలేదు కాబోలు అనుకున్నాను యిన్ని రోజులు. కాదు, యిదంతా అయ్యవ్వత. ఏమిటనలు నీ ఉద్దేశం? అంత నేనంటే యివ్వం లేనప్పుడు పెళ్ళికొందుకు ఒప్పుకోవాలి. ఎందుకిలా నాతో ఆటలాడుకోవటం?"

అన్ని రోజులుగా అతనిలో పున్న ప్రశ్నలు, అనుమానం, ఆవేశం ఒక్కసారిగా బయటపడ్డాయి.

"మాట్లాడవేం? శిల్ప భుజం దగ్గర గుచ్చి పట్టుకున్న అతని చేయి ఆమెని పూసి వేస్తుంది.

ఉపాంచని ఆ విసురుకి బిత్తరపోయిన శిల్ప యిక అతను కొట్టటమే తరువాయి అన్న ఆలోచనతో కనులు గడ్డిగా మూసుకుని దానికి సిద్ధపడినట్లు ఉపిరి బిగపట్టి ఎదురు చూడసాగింది.

శిల్పనలా చూడగానే ఒక్కసారిగా అతని ఆగ్రహం అంతా జారిపోయింది.

"ఏం చేయబోతున్నాడు తను?" తనని తాను కంట్రోలు చేసుకుంటూ ఆమెని గభుక్కున వదిలేసే పక్కనే పున్న పోఫాలో వాలిపోయాడు అలనటగా.

ఒక్కసారిగా ఆ గదిలో నిశబ్దము అలుముకుంది. నెమ్మదిగా కనులు తెరిచింది శిల్ప. శ్రీనాథ వైపు చూసింది.

పంచెలో ఓడిపోయిన అటగాడిలా కూర్చుని ఉన్నాడతను! మెల్లగా అడుగులు వేసుకుంటూ అతని దగ్గరగా వచ్చింది.

"తనని మనసారాకోరి వివాహం చేసుకున్నాడతను. ఫలితం అతనితన్ని కోభ పెట్టడం న్యాయమా? నా ఖర్చుకి మధ్యలో యితని అపరాధం ఏమిటి? యితనైందుకు బాధపట్టాలి? భగవాన్ నాక్కాస్తా నిగ్రహాన్ని ప్రసాదించు!" కాస్తా ముందుకు వంగింది. శిల్ప పీఠం నుంచి తగిలి అతను ముఖానికి అడ్డుపెట్టుకున్న చేతులు తొలగించాడు.

"నన్ను నన్ను క్షమించండి" అన్నవ్వంగా వచ్చిందా మాట శిల్ప పెదవులు దాటి.

శిల్ప చేతులు పట్టుకుని లాగి తన పక్కనే కూర్చోపెట్టుకున్నాడు శ్రీనాథ.

"శిల్పా, ఆ మాట నేనూ అనాలి. అనవసరంగా ఆవేశపడ్డాను. నేనన్న మాటలన్నీ మర్చిపో. ఇప్పుడు చెప్పు ఏమయింది? ఉన్నట్లుండి అక్కడ ఎందుకలా అయిపోయావు?" లాలనగా అడిగాడు.

"ఏం లేదు!" మెల్లగా అన్నది శిల్ప.

ఇక ఆమె చెప్పదని తెలిసిపోయింది. ఒక్క క్షణం భార్య కళ్ళలోకి చూసి చేతులు వదిలేసాడు. లేచి నిలబడుతూ అన్నాడు.

"ఉరికి వెళ్ళిపోదాం!"

* * * * *

పరిసరాలన్నీ జనవరి నెల చలిలో బద్దకంగా ముడుచుకుని ఉన్నాయి. ఉదయం ఏడున్నర కావస్తున్నా యింకా రాత్రి కమ్మిన పొగమంచు ఉండనా, కరగనా అని తటపటాయిస్తూనే ఉంది.

బాల్కనీలో యాజ్ఞిశైర్లో వాలి కనులు మూసుకుని ఉన్నాడు శ్రీనాథ. పక్కనే టీపాకు మీద టేవరికార్బల్ లోంచి సుబ్బలక్ష్మి స్వరం శ్రావ్యంగా వినిపిస్తుంది.

సెలయేరులా సాగుతుందామె గొంతులో పాట.

"భావయామి రఘునాథం"

"మనుజుడైవుట్టి, మనుజుని ప్రేమించి అనుదినమును దుఃఖపడనేల?"

"శ్రీరంగపుర విహార!"

ఒకదాని వెంట మరో కటి అదో రాగ ప్రవాహం.

"రాలనైన కరిగించు నీ గాన మాధురిలో"

నేవోల తాగితి, నీ మ్రోల వాలితి!"

అనా- నిపిస్తుంది ఆ సంగీత సరస్వతితో.

ఎంత చక్కటి ఏందు భోజనం!
అంత తక్కువ వ్యవధిలో యిన్ని
ఎలా చేశావ్?

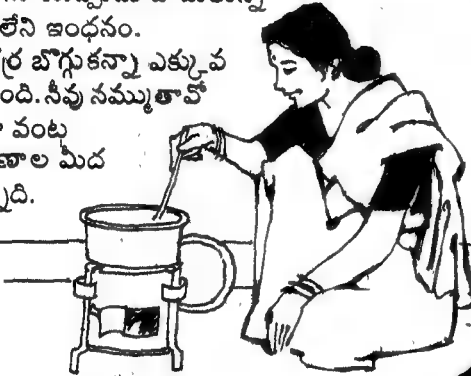

నేను సిక్స్ కోక్ నే
వాడుతాను. అందువల్ల
నా వంట తేలికగా,
తొందరగా తయారు
అవుతుంది.

సిక్స్ నా! అంటే

అంటే అది నేను యిప్పుడు వాడుతున్న
సరికొత్త పాగలేని ఇంధనం.
మామూలు కర్ర బొగ్గుకన్నా ఎక్కువ
వేడిని యిస్తుంది. నీవు నమ్ముతావో
లేదో కాని నా వంట
యిప్పుడు క్షణాల మీద
అయిపోతున్నది.

అలాగయితే అది
చాలా ఖరీదు
వుంటుందేమో.

అబ్బే! అది కర్ర బొగ్గుకన్నా
వంట చెరకు కన్నా చవక!

అంతేకాదు, మసి కూడా
పట్టదు. కాబట్టి పాత్రలు
శుభ్రపరచడం కూడా
ఎంతో తేలిక.

సికాక్-కాక్

వీలైన వంటకు పోర్చ్యువైన్ ఇంధనం

కాస్ట్రీయ పద్ధతిలో సిక్స్ కోక్ తయారు చేయువారు.
ది సింగరేణి కాలరీస్ కంపెనీ లిమిటెడ్,
ఆంధ్రప్రదేశ్.

రివ్వన చూసుకొచ్చిన ఆటోను చూసి చిన్నపిల్లలా కేరింతలు కొడుతూ ఆటో కడ్డం వచ్చింది అందులో కెక్కించమని అభినయిస్తూ పిచ్చిమంగి.

తల్లి గర్భంనుండి బయల్పడ్డ శిశువులాగే... వో కొత్త సృష్టిలాగే కన్పిస్తుందే ప్రస్తుతా వెంకటేశుకు మంగి. అలా యెందుక్కన్పిస్తుందో అతడికి తెల్పు. యే ఆలనా వాలనా లేక గాలిలో, నీటిలో, దుమ్ములో, ధూళిలో పెరిగిన వో ప్రాణుగా మంగి తెలుసతడికి. దాని వెళ్ళితనం, అమాయకత్వం అంతకన్నా బాగా తెల్పు. వంటల్లో వయసు తెచ్చిన మార్పులు మనసులో మార్పు తేలేకపోయాయి మంగిలో. అందుకే యే తల్లి యేకణంలోనో దయతల్లి కట్టబెట్టిన లుంగీ పంటి పాత పీరన్నానే పీరవుండక, పురి తీయబడ్డ శవంలా పైట నేలపై నైలానుతూ... నుడికట్టులోని గది చెదిరిన ఆకరంలా చనుకట్టుపై ముడిపీడిన మూరెడు రైతే కొనలు విరబోసుకున్న ముందుకు పడ్డ ఆ నాలుగు రాగి తల వెంట్రుకలతో పోటీ పడుంటాయి. ఎప్పుడూ బొట్టులేని దాని బొడి నుదురు గుడిలో లేని, పూజకు పోని శివలింగంలా కన్పించేది.

దాని ఆకృతి పూరిగా... మొండి కుంచెతో... అర్జు తెరిసి పిల్లాడు అడుకోను గీసిన తమాషా బొమ్మలాగే వుంటుంది. తనకు వయసొచ్చిందని దానికి తెలీదు. ఆ చూసే

వాళ్ళక్కుడా తెలీదని అనుకుంటాడు వెంకటేశు.

గర్భస్థ శిశువులా కన్పించే ఆ అమాయకురాలు నవ్వుతే ప్రకృతే పులకించినట్టు ఫీలవుతాడు. పసిపాపలా ఆ పిచ్చిముండని లాలిస్తాడు. దాని కళ్ళలోని ఆశ కనిపెట్టి మాటలు రాని ఆ మూగ మనసు "కోర్కె, తీరుస్తూ... అడిగిందల్లా కొనిపెట్టాడు. ఆ పిచ్చిది అతడికేమవుతుందో మనలాగే అతడికి తెలీదు.

కొత్తలో వొకనాట మాట... ఆ పిచ్చిదాని వంటి నిండా గాయాలు... పిచ్చికుళ్ళల్లా వెంటబడి రాళ్ళతో కొడుతూ వెంటబడి తరుముతున్న మంచి మంచి వాళ్ళ పిల్లల్ని కళ్ళారా చూశాడు వెంకటేశు. అందర్ని దెదరగొట్టాడు. ముళ్ళ కంచెలకూ, రాళ్ళకూ రప్పల కడ్డంపడి... కారుతున్న రక్తంతో రొప్పుతున్న ఆ పిచ్చిదాన్ని లేవనెత్తి యింటికి పిల్చుకొచ్చి, గాయాలకు మందు రాశాడు. అడుగంటిన ఆ పిల్ల కడుపుకింత అన్నం పెట్టించాడు.

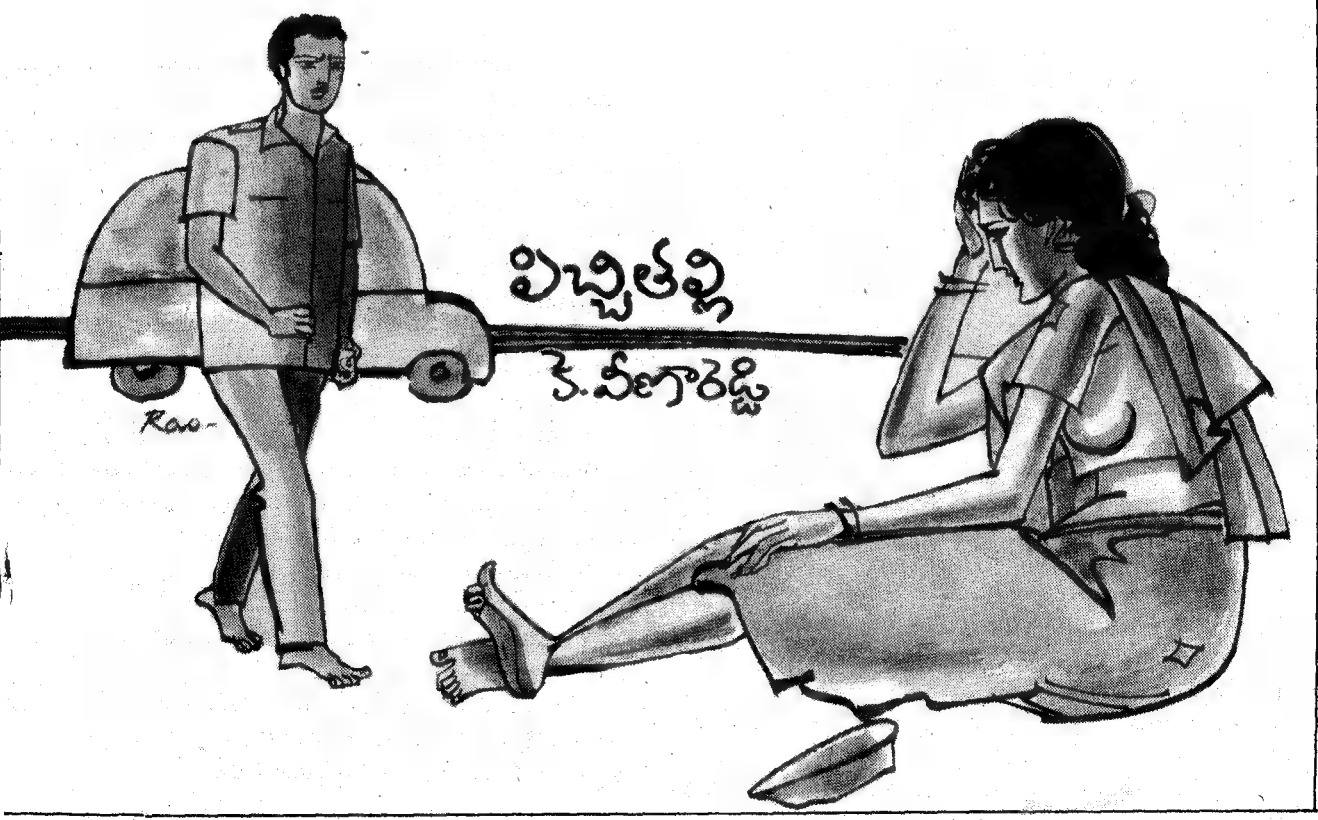
అప్పట్నుండే... సరిగ్గా అప్పట్నుండే... ఎసిరి-కొట్టినా, కసిరికొట్టినా... చీమ కుట్టినట్టినా ఫీలవక, కాళ్ళ కడ్డంపడి, అటో కడ్డంపడి, తన మూగ భాషలో, పిచ్చి సైగల్లో యేదో చెబుతూ, అటోలో కెక్కించమని, చేతిలో వున్నది పెట్టమని, అదే పనిగా, పెంపుడు పిల్లిలా వెంట తిరుగుతున్న దాని బారి కేగలేక అలాగే చేశాడు. ఆ పైన దాన్నాపటం

అతడి తరం కాలేదు. విధిలేక కొన్నాళ్ళు, విసుగుతో కొన్నాళ్ళు, జాలితో మరికొన్నాళ్ళు, అలా చేసిన ఆ అలవాటు క్రమేపీ తెలీని యేదో అభిమానంగా రూపొందించడతలో.

ఎవ్వరో నవ్వుతారన్న బాధలేదు. విసుక్కుంటారన్న చింతలేదు. యెందుకంటే అవన్నీ యెప్పుడో అయిపోయాయి. లోకాన్ని గెలిచింది వెళ్ళిదాని అభిమానం. అన్నింటినీ అధిగమించి సృష్టిలోని ఆ అమాయక ప్రాణు అతడి దృష్టిలో కొచ్చింది.

ఆ పిచ్చిది... గొన్న తొడిగే వయసులో దిగంబరంగా, లంగాలు కట్టి ప్రాయంలో బొంది లెగి ముడేసుకున్న చిన్న చెడ్డీ ముళ్ళతో తెల్పు వెంకటేశుకు. పైట వేసే వరువంలో గజంపైనున్న అడ్డగుడ్డ వంటి ప్రస్తుతపు ఆచారాలతో తెలుసు. అన్నింటికి మించే ఆ పిచ్చిది అనాధగా కూడా తెల్పు. ఇలా యేదేదో దాని గురించి తెల్సిన వెంకటేశుకు దాన్ని కసురుకోవటం యిప్పుడు తెలీటం లేదు.

"ఇ...హ్...హ్..." ఆటో చుట్టూ చప్పుట్టు కొడుతూ ప్రదక్షిణం చేస్తున్న పిచ్చిదాన్నాని ఆటోలో కూర్చోబెట్టు కున్నాడు. ఓ నాలుగు రౌండ్లు అలా అలా త్రిప్పి పిల్లాడి కోసం కొన్న, దాని కోసమూ కొన్న నాలుగు చాక్లెట్లలో వో రెండు దాని చేతిలో వుంచి, స్వర్గంలోని రంభలా అనందంతో నాట్యం చేస్తున్న

అ పచ్చిదాన్ని చూస్తూ తెలిసి సంతోషంతో వెనక్కు తిరిగాడు.

తనంటి కెదురుగా వున్న ఆ పెద్ద మేడింటి ముందు అటోను అపి అద్దె దబ్బులా యజమాని చేతిలో పోసి, మెల్లగా తనంటి చేపడుగులు వేశాడు వెంకటేశు.

* * *

అ రోజు....

వెంకటేశు మనసులో యేదో అసంతోషం ఎప్పుడూ అక్కడి కెదురొచ్చి మారాం చేసే పచ్చి మంగి జాడలేదు.

చుట్టూ సునిశితంగా పరిశీలించాడు.

అల్లంత దూరాన... కూలిపోయిన పాత దేవాలయం గోడ కానుకుని, కాళ్లార జాపుకుని కూర్చున్న పిచ్చిది... చెదలు తిన్న పుస్తకంలా... చెదిరిన తిలకంలా... కన్నించిందతడి కళ్లకి.

గబ గబా అవేపడుగులు వేశాడు వెంకటేశు.

చేతిలోని మిఠాయి పొట్టం తీసి దాని కందించాడు. అందుకోలేదు పిచ్చిది. తలటు తిప్పుకుని, పాతిన బందరాతిన్న వొరిగి అటు తిరిగి పడుకుంది. నోట్లోంచి యేదో ఎంత ఎంత కబ్బాలు... అది యేదుటో, అయితే అది యెందుకో... కాకుంటే అది పిచ్చినవ్వో తెలిలేదు వెంకటేశుకి.

కోత్తగా, ఎంతగా కన్నుస్పన్న దాని వాలకం అతడి కంతు పట్టలేదు.

"పిచ్చివాళ్ల నర్తం చేసుకోవటం పిచ్చివాళ్లకే తరమేమో!" అనుకుంటూ నిట్టూరుస్తూ వెనుదిరిగా దక్కిణ్ణుంది.

* * *

అ మర్నాటి నుండి మళ్లీ మామూలుగా కన్నుస్పన్న పిచ్చి మంగి మంచి వాలకం చూసి తేలిగ్గా వూపిరి పీల్చుకున్నాడు వెంకటేశు.

పిచ్చితల్లి

మేడింటి ముందు పెట్టిన ఫ్లఫ్ హారం... పూరింటి ముందు పోసిన గంజినీళ్లు యేకం చేసుకుని, కలిమి లేముల్ని కలబోసుకు తింటున్న పిచ్చి మంగి చిల్లులుపెద్ద నిల్వరు గిన్నెలోంచి కారుతున్న ధారల్ని నాకుతూ తోకాడిస్తూ కూర్చున్న కుక్క పిల్లను కూడా కంపెనీకి కూర్చో బెట్టుకునే అ పిచ్చి మంగి నెప్పుడు చూసినా...

యే రంగుల సినీమాల్లోనూ... మరే కథల పుస్తకంలోనూ... యెంత గొప్ప పువన్యాసం లోనూ విచ్చించని, కన్నించని "నమ సమాజం..." "సహజమైన వీరిత సత్యం" యేదో లీలగా కళ్లక్రిక్కినట్టునిస్తుంది వెంకటేశులో.

* * *

ఒకరోజు....

పరిశ్రామా చూశాడు వెంకటేశు. మరోనాడు మరికాన్ను తూపాలంగా చూశాడు.

ఇంకో నాడు... ఇంకో నాడు...

అలా పరికిస్తూనే ఎంతగా విచిత్రంగా ఎంత విచిత్రంగా చూశాడు వెంకటేశు.

అ చూసిన దృశ్యాన్నే వెమరేసుకుంటున్నాడు ఎటూ తల్చుకోలేక పోతున్నాడు. ఇంటి ముందున్న అరుగుపై పడుకుని బీదీముక్క కాల్చుకుంటూ అతడు.

గాజు గ్లాసుతో బీ తీసుకొచ్చి మొగుడి ముందుంచింది వెంకటేశు భార్య.

అప్పుడే అటుకైన వచ్చింది పిచ్చి మంగి.

మళ్లీ చిత్ర-గా చూశాడు వెంకటేశు.

"ఇదిగో... ఇది విన్నావా?"

తల తెప్పి చూశాడు వెంకటేశు.

వెంకటేశు పెళ్లాం పిచ్చిదాని వేపే చూస్తూంది తడేకంగా.

"వాపం! ఈ పిచ్చిదాని కెవరో కదుపు చేశారు!"

పులిక్కి పడ్డాడు వెంకటేశు.

"నీవు వెప్పింది నిజమేనా?"

దిగ్గున లేచి కూర్చుంటూ విచిత్రంగా అడిగాడు.

"అవును! దాని కిప్పు రైదో నెల కావచ్చు. పసిబిడ్డ రాంటి దాన్నెవరు పాడు చేశారో... వాళ్ల కెట్లా మనసాచ్చిందో... మాయదారి కాలం... కళ్లులేని కామం!"

బాధగా అంది వెంకటేశు పెళ్లాం.

"భగవంతుడా!"

అంతకంటే మరో మన్నేక పోయాడు వెంకటేశు.

తన అనుమానం నిజమైంది. సందేహం లేదు... పిచ్చిది తల్లి కాబోతోంది... అదదాన్నన్న సంగతే మరచి అడుతూ పాడుతూ, పసివావలా, పిచ్చి లోకంలో తిరిగి యీ వెక్కిముందలో అదదాన్నెలా చూడగల్గాడు? యెలా పైన చేయి వేయగల్గాడు? అంతటి ఎక్కువైన కామానికే మగాడు వారసు దయ్యోడు!

అ పిచ్చిది....

స్త్రీ అనుకుంటే....

స్త్రీని గౌరవించే సాంప్రదాయంలో పుట్టిన,

ఓ పసి బిడ్డనుకుంటే....

ప్రేమించి చాలించేదయ్యాగుణంలో పుట్టిన,

రాయారప్ప ననుకుంటే....

తప్పుకు పోయే మనస్తత్వంలో పుట్టిన మన స్వచ్ఛమైన మగవాడు... వో పిచ్చి దాన్నెలా పాడు చేశారు? యెలా వేయగల్గాడు?

కాదు... కాదు... అది కాదిప్పుడు మన సాంప్రదాయం...

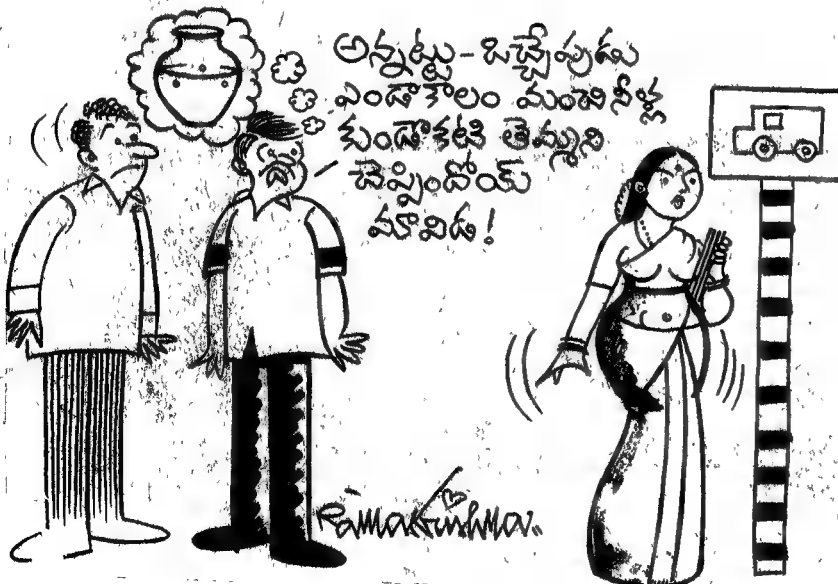
నారా పిహిల్లో, విదేశీ విస్కీల్లో అదిప్పుడు మునిగిపోయి, తల్లికే రమించాలని చూసే, చెల్లి పైన క్షేమి వేయించే, కన్నకూతుల్ని కాలు వేసిన త్రాగుడు మైకంగా మారిపోయింది.

అంతటి మహత్తర క్షేత్రంవలెనైన ఆ మైకానికింక పిచ్చిదానిపై... అప్పలాల్ వో పిచ్చిదానిపై... ఓ అనాథపై అభిమానముంటుందా? తన పిచ్చిదాని! అనాడు... పిచ్చిదాని ఎంత ప్రవర్తన తను గుర్తించలేకపోయాడు, ఏచక్షణ మరిచి, మనిషి మృగమై తిరిపిన తిరువాండా పైకాచిక చర్య ఫలితమని!

అప్పుడు మనిషి పట్ల తన నిర్వచనం మరో తోపుండేది!

లేచి రెండుగురులు వేశాడు వెంకటేశు. అ అడుగులు ముంగిట్లో నిల్చున్న పిచ్చి మంగి వేపుగా పడ్డాయి.

వారగా పట్టుకున్న దాని గిన్నెలో బీసీట్లు పోశాడు కంటిలో కారే కన్నీళ్లతో.

గటగటా త్రాగేసింది. కిలకిలా నవ్వేసింది.

"ఎవరు? ఎవరి పని చేశారు?"

కడుపుపై చేయి వుంచుకుంటూ యెత్తుగా చూపేస్తూ అడిగాడు వెంకటేశు.

నవ్వింది మంగి. గిన్నె తలపై బోర్లించుకుని నాట్యం చేయ నారంభించింది.

మళ్ళీ... మళ్ళీ అడిగాడు సైగలో తనకు తెలిసిన, దానికర్మమవుతుందనుకున్న రీతిలో.

"వై...వై...వై" వెక్కిరిస్తూ అల్లెబ్బుంది పారిపోయింది. తననుకున్నట్టే ఆశించిన నిజం తెలిలేదు. అనుకున్న ఆశాభంగమే యెదురైంది!

"పాపం!" మరోసారి బాధగా అన్నాడు వెంకటేశు

"వయసు తెలిసి, వలపు తెలిసి, స్త్రీత్వం తెలిసి, మాతృత్వం తెలిసి యీ వెళ్ళింది కూడా కన్నుగనని కామానికి సమిధ కావల్సి వచ్చిందా! పరిణామం యెలా పరిణమిస్తుందో గదా!"

కంటే పూరిన నీటితో యింటోకి నడిచాడతను.

* * * * *

"పిచ్చి మంగికి రాతనగా మొదలైన నొప్పులు యీ రోజుకూ అట్లాగే వున్నాయి. దాని బాధ చూడలేక పోతున్నాను. యెవరూ పట్టించుకోవటం లేదు కూడా. కాన్పు కష్టమై నట్టుంది. చచ్చిపోతుందేమో! ఆ పాదుబడ్డ శివాలయం పక్కన పడుంది పాపం!" దిగులుగా అంది వెంకటేశు పెళ్లాం.

"అరె!"

తింటున్న ముద్ద పారిపడింది. వెంకటేశులో బాధ కదలాడింది.

అకలో మధ్యాహ్న భోజనాని కింట్కిచ్చిన వెంకటేశులో అకలి చచ్చిపోయింది.

మరోకప్పుడైతే కోప్పడే వాడతను అన్నం ముందు పెట్టి సమస్యల్ని ముందు పెట్టే పెళ్లాన్ని.

కానప్పుడలా అన్నేకపోయాడు. పైగా మెచ్చుకున్నా దాలస్యంగా చెప్పనందుకు.

బట్ట లేసుకుని గబగబా బయటకొచ్చి అబో న్నాడ్లు చేశాడు.

శివాలయం ప్రక్కన అగింది అబో.

పిచ్చి పిచ్చి కూతల్తో... వెళ్ళి పెడబొబ్బల్తో, మాటరాని బాధతో అటూ యిటూ దొర్లుతోంది పిచ్చి మంగి.

అన్నెం పున్నెం ...సుఖం... దుఃఖం తెలిసి అమాయకురాలికా యింతటి ప్రసవ వేదన? ఎవరి కర్మమవుతుంది ప్రభృతి నివేదన?

కళ్ళు రుమాలుతో వొత్తుకుంటూ అల్లడున్న పొరిద్దరి సాయంతో అబోలో ఆ పిచ్చిదాన్ని పడుకోబెట్టుకున్నాడు.

"అర్థంబుగా హాస్పిటల్ కు తీసుకెళ్లాల్సి. లేకుంటే నిన్నటి నుండే ప్రసవం కాని పిచ్చి మంగి చచ్చిపోతుంది. ఈ లోకపు నిశ్శబ్ద కామపు శావానికి బల్లె పోతుంది. వొడ్డు...వొడ్డు... భగవాన్.. మంగి బ్రతకాలి. ఎవరికీ యే అవకాశం చెయ్యని పిచ్చిది

పిచ్చి అనందంతోనే బ్రతకాలి అన్యాయంగా చావకుడదు!"

అబో యూక్సెలేటర్ పై బలంగా చేయి మోపబోయాడు.

ఇంతలో "వెంకటేశు" అన్న కేక. వొళ్ళ క్షణం అగాడు.

రోప్పుతూ సేత్ చమన్ లాల్ గారి నౌఖరు అబోను సమీపంచాడు

"అర్థంబుగా అబోతో యింటికి రమ్మన్నాడు సేత్ జీ.. అదుగో గేటు కవతల నిల్చుని యిటే చూస్తున్నాడు పద..పద..!" తొందర చేశాడు నౌఖరు.

"ఎందుకు? యేమిటి? అని బాతాథానీ పెట్టే ట్రం లేక ... లీలగా కన్సిస్టున్న యజమాని రూపాన్ని ధిక్కరించలేక ముందుల్ని దిలాడు వెంకటేశు.

పిచ్చి మంగి పెడబొబ్బలతోనే అబో సేత్ జీ యింటి ముందాగింది.

పులిలా ముందుకు దూసుకు వచ్చాడు చమన్ లాల్.

"అర్థంబు వెంకటేశు ... అమ్మగారికి నొప్పులొస్తున్నాయట. ప్రొద్దుటే కారు రిపేరుకి వెళ్ళింది. తక్షణం అబోలో బయల్దేరాలి!"

అంటూనే యింటోకి కేకేశాడు త్వరగా తెమలమని.

అబోలోంచి విశ్రుతమైన అరుపులు మలుపు తిరగబోయిన అయిన్వోక క్షణం వెనక్కు తిరిగేలా చేశాయి. అంతవరకూ గమనించని అతడు అబోలోకి చూశాడు.

కనుబొమ్మలు ముడిపడ్డాయి. ముఖంలో రంగులు మారాయి.

"ఎవరది?"

అడిగాడు సేత్

జవాబు చెప్పలేదు వెంకటేశు.

సేత్ చండశాసనుడని తెల్పు తనకి. అయినా అపత్సమయంలో అవన్నీ అబో చించలేకపోయాడు. పెడవి కదపలేదతను

"రోడ్డుమట్ట తిరిగే ... యెవడితోనో తిరిగి కడుపొచ్చిన అ పిచ్చిది కదూ?"

గర్జించాడాయన.

అప్పటి ఆ పిచ్చిదాని అవతారం, దాని పిచ్చి అరుపులు సేత్ జీకి పిచ్చి క్రించాయి.

అంతలో యిద్దరు ముగ్గురు పట్టుకుని సేత్ గారి భార్య నాటో దగ్గరకు నడిపించుకొచ్చారు.

"ఈ దించెయ్ అ ముదనవ్వపు ముప్పిదాన్ని!"

"సాబ్!" అంటూ అంతలోనే సేఖ ముఖంలోకి చూసే ధైర్యం లేక తలించుకునే....

"సేత్ సాబ్! కాన్పు కష్టమై అది చావు బతుకుల్లో వుంది. దాన్ని కూడా ఆస్పత్రికి తీసుకెళ్తానండీ అమ్మగారితో పాడే!"

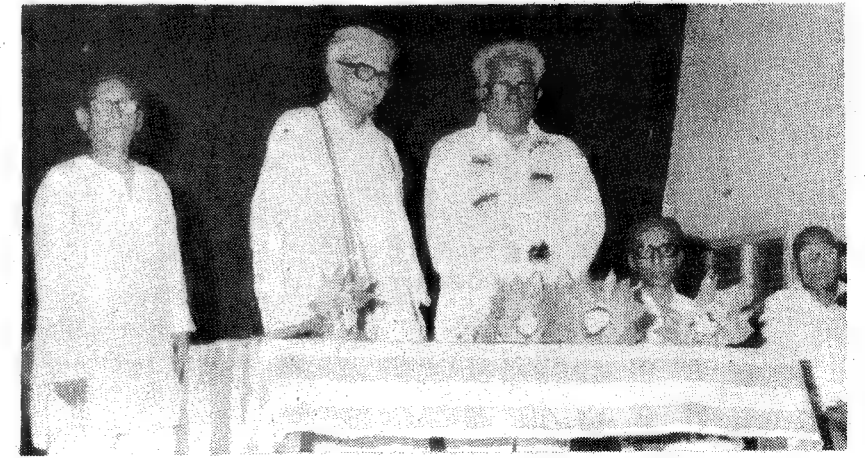
అనలేక ... అనలేక ధైర్యం చేసి అన్నాడు చివరికి. పువ్వుతున లేచాడు చమన్ లాల్.

"పటవ! ఆ దరిద్రపు మండతో పాటు అమ్మగార్ని తీసుకెళ్తాననటానికి నీకెన్ని గుండెలు? అబో నడైకిచ్చింది నీకిందుకేనా? అపురూపంగా పెరిగిన అమ్మగారికి దానికి పోలికా? లేక లేక పుట్టబోతున్న మా బిడ్డకూ, ఆ నిశ్శబ్దపు, చందాలపు దాని బిడ్డకూ ముడిపెడదా?"

"అదికాదండీ! వైద్యం అందక అది ఛస్తే ... ?

"ఛస్తే చావనీ! అది ఛస్తే యెవడిక్కావాలి? బ్రతికితే యెవడిక్కావాలి? దాని అసహ్యపు కాన్పు కన్నుటలు కావాల్సి వచ్చిందా? దాని ప్రాణాలతో పనిబడే దెవడికి? బురదలో పంది నెవరు పట్టించుకుంటారు? దించెయ్ తక్షణం. మరోక్క

చిత్ర కళా పరిషత్ (విశాఖపట్నం) వారి 19వ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా జరిగిన చిత్ర కళా ప్రదర్శనకి ప్రారంభోత్సవం చేసిన శ్రీ పి. అనంతరావు, సన్నానితులు శ్రీ పి. ఆర్. రాజా, పరిపత్ అధ్యక్షులు శ్రీ డి. సుందరరావు, గౌరవాధ్యక్షులు శ్రీ పి. వేణు గోపాలరెడ్డి, కార్యదర్శి శ్రీ అంట్యాకుల పైడి రాజాగార్లని చిత్రంలో చూడవచ్చు.

క్షణం అదిక్కడుంటే సహించేది లేదు!"

గర్జించాడు సేత్తీ నిలువెల్లా కోపంతో వణికిపోతూ. అతడినెంతో ప్రాధేయపడ్డాడు వెంకటేశు. లాభం లేకపోయింది.

"అద్దేయండిరాయీ వాడు ముందని!"

పనివాళ్లంతా ఆ పిచ్చి మంగిని బర బర యాడుకున్నారు.

బాధతో రెప రెపలాడింది వెంకటేశు హృదయం.

అటోలోని పీటను శీఘ్రం చేయించాడు సేత్. వెంకటేశుకైతే తుడవక ముందు పీటూ, తుడిచాక పీటూ అక్కలాగే కప్పించింది.

"ఈ స్టార్ట్ చెయ్యండి!" భార్యను పొదివి పట్టుకుంటూ అన్నాడు సేత్.

యాంత్రికంగా ఆ పని చేశాడు వెంకటేశు. అతడి మనసంతా పిచ్చిదానిపైనే వుంది.

"తను తిరిగి చేసేసరికి చచ్చిపోతుండేమో!"

భాధగా, భయంగా, నిస్సహాయంగా అటోని రోడ్డికి వదిలించాడు వెంకటేశు.

* * * * *

హాస్పిటల్లో అడ్మిట్ చేశారు సేత్ చమన్లాల్ భార్యను.

లేక లేక పుట్టబోయే ఆ సంతానంపై సేత్గారి యెన్నో కలలు దాగున్నాయి. ప్రేమించిన పెళ్లాం కోసం, పెళ్లాం కాన్పు కోసం డబ్బు మంచిసీళ్లలా

పిచ్చితల్లి

ఖర్చు పెడుతున్నాడు.

అవసరమైన, అవసరమైన మందులకూ, మాకుకూ అన్నింటికీ హడావిడిగా తిరిగాడతడి బంటు అటోలో.

ఎన్ని వసులు నిర్వహిస్తున్నా వెంకటేశు మనసు పిచ్చిదానిపైనే వుంది.

తాను వెళ్లే దాకా దాని ప్రాణాలు నిల్చుమని దేవుడికి మొక్కుకున్నాడు.

"ఇంకనువ్వేలా చ్చు!"

చాలాసేపటికి సేత్తీ అనుమతిచ్చాడు.

క్షణం అలస్యం కాకుండా అటు మేఘాల మీద అటో నడుపసాగాడు.

"తను వెళ్లే వరకు అది ప్రాణాల్లో వుంటే చాలు.

హాస్పిటల్లో అడ్మిట్ చేయించే చ్చు!"

అనుకుంటూ పది నిమిషాల్లో అక్కడికి చేరుకున్నాడు. ఆ చుట్టుపక్కలంతా కలయచూశాడు. యెక్కడా ఆ పిచ్చిదాని కేకలుగాని, అరుపులు గాని విన్నించలేదు.

"చచ్చిపోయిందేమో!"

పిచ్చివాడిలా అటూ యిటూ పరికించాడు. అక్కడికల్లంత దూరాన... ఓ ముండి గోడల దాపున మట్టి పెళ్లల నడుమ, చెత్తా చెదారం పైన ... నేలతల్లి ఒడిలో, చల్లగాలి ఎసురులో సేద

దీరుతున్న ఆ పిచ్చిది ... అప్పుడే పుద్భవించిన వో కొత్త సృష్టి. కేరు కేరుమని యేడుస్తూ ఆ పిచ్చిదాని చేతుల్లో ఆ తల్లి బిళ్ళలిద్దరూ ప్రకృతిమతల్లి వెచ్చని చేతుల్లో...!

టపా టపా అనందాశ్చవులు రాలాయి వెంకటేశు కళ్లలో నుండి. సృష్టిలోని అందమేదో అతణ్ణి వివశుణ్ణి చేసిందో క్షణం.

అంతవరకూ అతడు పద్మ ఆత్రం ... ఆవేదన ... ఆ క్షణంలో తోలగిపోయి, మనసు నిశ్చింతగా, నిశ్చలంగా అయిపోయింది. అలా యెంతసేపుంది పోయాడో వెంకటేశు.

మెల్లగా పిల్లాడితో సహా పిచ్చి మంగి నాటోలో వేసుకున్నాడు.

అనందంగా అటో స్టార్ట్ చేశాడు.

సేత్తీ యింటి ముందు మంత్రించినట్లుగా అగింది అటో.

ఆ మేడింటి ముందు అగిన బాక్సీలోంచి యేడుపులూ, పెదబొబ్బలూ...

"ఏమైందండీ?"

అడిగాడు ... అత్యంత నిందిన స్వరంతో.

గొల్లుమన్నాడు బాక్సీ ధీనిన యజమాని.

"యెంతకీ కాన్పు కాక కష్టమైపోతే ... చివరకు అపరేషన్ చేసినా తల్లి దక్కలేదు ... కడుపులో పోయిన పిల్లాడితో సహా తల్లి పోయింది!"

అంటూ మరోసారి బాపురుమన్నాడు సేత్తీ.

జపాన్ వారి సాంకేతిక పరిజ్ఞానపు సృష్టి

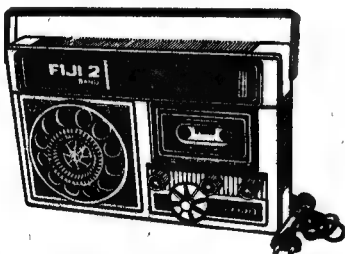
ఫిజి వి.ఐ.పి. ఆల్ వరల్డ్ బ్రాన్సిస్టర్

'బైస్' టు-ఇన్-వన్ మోడల్-1985 (డాన్సింగ్ మేజిక్ లైట్ టో బాటు)

రు. 195/- కే సన్నులతో సహా

30 రోజులు ఉచితంగా వాడి చూసుకోవచ్చు.

ఇప్పుడు మా దగ్గర అందుబాటులో ఉన్నాయి.

గ్యారంటీ
2 ఏండ్లు

అనందించడానికి ఒక ఉత్తమ మార్గం, అంటిలో లేదా ప్రయాణాలలో చక్కటి నేర్పం. పుట్టిన రోజు, పెళ్లి నిర్మాతృత్వం, వివాహం, పండుగల వంటి అనేక అనందదాయక సందర్భాలలో యిచ్చేందుకు అపూర్వమైన కానుక. ఇది మీ దగ్గర ఉంటే మీకు గర్వకారణం.

ఉచిత చేతి గడియారం చెయిన్ కానుకతో బాటు పార్సెల్ ద్వారా మీ చిరునామాకు పంపగలరు.

30 రోజుల లోగా ఆమోదించకపోతే, డబ్బు వాపసు చేస్తారు. మీ కోసం ఒకటి సమకూర్చుకోండి.

ALPS TRADERS (WAP)

21 Darya Ganj, P.B. 7028, New Delhi-110002

రు. 1,00,000 వరకు బహుమతులు

గెలవండి

Specimen Total : 18

ప్రతి దినము లేడు

5	4	9
10	6	2
3	8	7

మొదటి బహుమతి
స్పెషియల్ టర్,
కలర్ టి.వి.
టూ-ఇన్-ఒన్
కన్సలేషన్

6		
	7	
		8

బహుమతులు : అధునాతన జపాన్ మోడల్ సోనీ టూ-ఇన్-వన్ రు. 175/- లకు వరపుర ప్రయోజనం వధకం (చెయిన్ లింక్).

పై తెలిపిన నమూనాలో 9 భాగీ గదులను పోస్టు కార్డు పై తయారు చేయండి. 3 నుండి 11 వరకు అంకెలను ఉపయోగించి

పై గళ్లను నిలుపుకో, అడ్డంగా, మూలలుగా ఎటు కూడినా 21 వచ్చేటట్లు నింపండి. ఒక అంకెను, ఒకసారి మాత్రమే ఉపయోగించవలెను. ఎంట్రీలు 15 రోజులలో పంపాలి.

TELESTAR AGENCIES. (WAP)

Post Box No. 9421, DELHI-110051.

శ్రీమద్విశ్వసంధ్య కళాధనుని సువర్ణలాదవి

(గత సంచిక తరువాయి)

మధు వాచి చూసుకున్నాడు. దగ్గర దగ్గర ఒంటి గంటన్నర కావస్తున్నది. చలిగాలి బాగా గడగడ లాడిస్తున్నది. సంధ్య కూడా కొంగు భుజాల చుట్టూ కప్పుకుని కూర్చున్నది. రెండు మోకాళ్ళ మీద చేతులు వేసుకుని గడ్డం అన్ని కూర్చున్నదామె. వచ్చుచి అమె పాదాల వేళ్ళకి మద్దెలు వెన్నెలలో మెరుస్తున్నాయి.

"అయిపోయిన పెళ్ళికి బాకాల్లా ఇప్పుడా విషయాలు పెద్దగా అవసరం లేదు-అయినా చెప్పాను ఎను. మాధవి తండ్రి-వయసు పొంగులో చాలా తక్కువ కులం అమ్మాయిని వివాహం చేసుకున్నాడు. అయిన తల్లిదండ్రులకి విషయం తెలిసి అయన్ని గడవ తొట్టినవ్వలేదు. పంచుకోవటానికి పెద్దగా అన్ని పాస్సులు లేకపోయినా కనీసం అంద కూడా లేకుండా పోయింది. అయిన స్వశక్తి మీద పైకి వచ్చాడు. ఎన్నో కష్టాలు, నష్టాలు భరించి జీవితంలో వ్యక్తిగా నిలబడ్డాడు. మాధవి ఒక్కతే కూతురు అయినను. ఎంతో గౌరవానికి పంచారు. పెళ్ళి సంబంధాల కోసం వాళ్ళ ప్రాంతం వెళ్ళినరీకి అన్ని సంవత్సరాల తర్వాత కూడా అయన వాళ్ళవరూ ఆదరించలేదు. ఏడుగురు అన్నదమ్ములు వాళ్ళు. నలుగురు చెల్లిళ్ళు కూడా వున్నారుట. అందరూ కలిసి కట్టుగా మాధవికి ఎక్కడ సంబంధం చూచినా చెడగొట్టారు. అది అట్లా విషజ్వాలలా అవరించుకుని

జరిగిన కథ-16: సంధ్య మధులు ప్రేమించుకొంటారు కాని పెళ్ళి చేసుకోలేక పోతారు. తన చెల్లిలు భవిష్యత్తుకై మధు మాధవిని పెళ్ళి చేసుకొంటాడు. అనుకోని పరిస్థితులలో ఇష్టం లేకపోయినా గీత కోసం సంధ్య, మధు స్నేహితుడు శ్రీకాంత్ ను వివాహం చేసుకుంటుంది. గీత పెళ్ళి మూర్తితో జరిగి పోయింది. మూర్తి మొదటి భార్య రాధ పెచ్చిలో తోయడం వల్ల మూర్తి తల్లి మరణించింది. మూర్తి రాధను ఆసుపత్రిలో చేర్చిస్తాడు. మూర్తి, గీత శ్రీకాంత్ ఇంటికి వచ్చారు. ఎంత సర్దుకున్నా సంధ్య మనసు శ్రీకాంత్ ను భర్తగా అంగీకరించదు. అమె మధుకి రాసిన ఉత్తరం శ్రీకాంత్ చదువుతాడు. మూర్తి, గీత ఊర్లు తిరగను వెళ్ళుతారు. సంధ్య మళ్ళీ ఉద్యోగంలో చేరింది కాని అక్కడి వారి సంభాషణలు భరించలేక మానేసింది. సంధ్య మనసు శ్రీకాంత్ పట్ల మృదువుగా మారుతుంది. మూర్తి భార్య మరణించింది మూర్తి ఇల్లు విడిచి ఎవ్వరికీ చెప్పకుండా వెళ్ళిపోతాడు. గీత తల్లితో బెంగుళూరు వెళ్ళిపోయింది. శ్రీకాంత్ సంధ్యను భార్యగా కాకపోయినా ఒక స్నేహితురాలుగానన్న మనసుకోమని కోరుతాడు. శ్రీకాంత్ స్నేహితుడు ప్రకాష్ దగ్గర పెక్రటిగా ఉన్నది మూర్తీనని తెలుసుకొంటారు. మూర్తి, గీతల జీవితం కుదుట పడింది. మధు భార్య బిడ్డతో శ్రీకాంత్ ఇంటికి వచ్చాడు. శ్రీకాంత్ కు మధుకి సంధ్య మానసిక పరిస్థితి, అమె పడే వేదన చెప్పాడు. కాని అందుకు తనం చేయలేనంటాడు మధు. మధు సంధ్యకు నచ్చవెచ్చను ప్రయత్నిస్తాడు. మాధవిని పెళ్ళి చేసుకోడానికి కారణం మధుని అడుగుతుంది సంధ్య.

పోయింది. ఫలితంగా మాధవిని పెళ్ళి చేసుకోవటానికి ఎవరూ ముందుకు రాలేదు. పైగా మొదటి నుంచీ దూరంగానే వుండటంతో అయన అచార వ్యవహారాల్లో కూడా మార్పు వచ్చింది. భావలో మార్పు వచ్చింది. వెళ్ళిన ప్రతి చోటా తీవ్రమైన అవమానానికి గురై నిస్పృహయంగా నాగపూర్ తిరిగి వచ్చాడు. భార్య దిగులుతో మంచం ఎక్కింది. అయిన అఫీసు వ్యవహారాలు, భార్య అనారోగ్యం ఈ రెండింటిలో చిక్కుకుని తాత్కాలికంగా మాధవి విషయం మర్చిపోయాడు. అదే సమయంలో అయన అఫీసులో పనిచేస్తున్న బెంగాలీ యువకుడు మాధవిని పెళ్ళి చేసుకోవటానికి ఉత్సాహపడ్డాడు. మాధవిని ఒక్క రెండు వార్షిలలో చూడటం. ఈ సంబంధాల విషయంలో పెసిగిపోయిన అయన మాధవిని అతనికివ్వటానికి సిద్ధపడ్డాడు. అతనికి ఎవ్వరూ లేరు. మాధవి తనకోళ్ళితో కూతురు. ఇంట్లోనే ఉంచుకోవచ్చునుకున్నాడు. చాలా అర్పాటంగా ఎంతో డబ్బు ఖర్చు పెట్టి పెళ్ళి చేశాడు. మాధవి అదృష్టానికి తల్లి, తండ్రి పొంగిపోయారు. స్వరద్రూపి, బుద్ధిమంతుడు అయిన అల్లుడ్ని చూచుకుని మాధవి తల్లి తన అనారోగ్యం మర్చిపోయి కులాసాగా తిరగసాగింది. పెళ్ళియిన రోజు సాయంత్రం చాలా ఘనంగా విందు ఏర్పాటు చేశారు. విందు పూర్తయింది. అందరూ వెళ్ళిపోయారు. కూతురు, అల్లుడుతో కలిసి భోజనం చేస్తున్నారూ మాధవి తల్లి. తండ్రి- ఉన్నట్టుండి పెళ్ళికూడుకు పక్కకి ఒరిగిపోయాడు. ఎంతో అదుర్దాగా డాక్టర్లందరినీ పిలిపించారు. కాని, మాధవికి సనువు కుంకుమలు నిలువలేదు. తల్లి ఏరుచుకుని పడిపోయింది. మాధవి కొయ్యబారిపోయింది. అమెకు ఏడుపు రాలేదు. హృదయ విచారకంగా ఏడ్చే తల్లిని రక్తించుకోవటం ఎలాగో తెలియక బాధపడింది. తండ్రి దాదాపు సంవత్సరం మనిషి కాలేకపోయాడు. ఆ సందరంలో భర్త డియింగున దుఃఖంతో పంటరిగా మాధవి నిలబడి ఎదుర్కున్నది. తండ్రి నెమ్మదిగా కోలుకున్నాడు కాని, తల్లి మాత్రం మంచం దిగలేదు. అప్పుడే నాకు ఉద్యోగం రావటం, నాగపూర్ వెళ్ళటం జరిగింది. మాటల సందర్భంలో నేను తెలుగువాడ్ని, నాకు కాలక్షేపంగా వుంటుందనీ వాళ్ళ ఇంటికి నన్నావ్వనించాడు. అమాయకమైన మాధవి నన్నాక్కరించింది. ఇరవై ఏళ్ళయినా లేని మాధవి బ్రతుకు నిరర్థకమైనందుకు నాలో నానుభూతి కలిగేది. ఒంటరిగా ఇంటిడు చాకిరి చేసుకోవటం - నిద్రపోవటం - ఇదీ మాధవి దినచర్య. మాధవికేం లోటు? అందం వుంది. వయసు వుంది. బోలిడంత డబ్బుంది. అట్లాంటి బుట్టి అవసరయినా అమెను చేసుకోవటానికి ఎవ్వరూ ముందుకు రాలేకపోయారు. మా అఫీసరు గారు, అంటే మాధవి తండ్రి ఒకటి రెండు సార్లు మాధవి విషయం నా ముందు ప్రస్తావించి కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు. అయినను నచ్చజిప్పి రెండు మూడు సార్లు బలవంతంగా మాధవిని పెసిమాకు తీసికెళ్ళాను. దిగులుగా నిన్నజంగా వుండే మాధవిలో క్రమంగా మార్పు రాసాగింది. ముఖంలో చిరునవ్వు, పెదవుల మీద మాటలు కనబడినయి. ఈ కాస్త మార్పుకే మాధవి తండ్రి సంతోషంతో పొంగిపోయాడు. నాగపూర్ రావటానికి ముందు రోజే శ్రీకాంత్ ప్రేమ వ్యవహారం తెలుసుకున్నాను. అతను నిన్నే భార్యగా భావిస్తున్నాడు. అతని దివ్య ప్రేమకు నిజంగా నేను చకితుడృయ్యాను. అప్పుడు తెలిసింది నేను నిన్ను వివాహం చేసుకోవటంలో గల దోషమేదో! కొంత సేపు విల విలలాడిపోయాను. శ్రీకాంత్ కి ఆ రోజు మన పెళ్ళి గురించి చెప్పాను. నన్ను నిశితంగా చూశాడు. 'సంధ్యను భద్రంగా, అపురూపంగా చూసుకోగలవా!' అన్నాడు. అతని కంఠం వణకటం గమనిస్తూనే వున్నాను. శ్రీకాంత్ చాలా గంభీరమైన మనిషి. ఓ వడ్డన మనసులో విషయం బయటపెట్టాడు. మన పెళ్ళి గురించిన విషయం అతనికి కొత్తేమి కాదు. కాని, ఆ రోజు ఖచ్చితంగా చెప్పిన వెంటనే అతని ముఖంలో నెత్తురు లేకుండా పోలిపోయింది. నాకు చిత్రంగా అనిపించింది. 'సంధ్యకు కోపం ఎక్కువ. తొందరపాటు ఎక్కువ. అమెను అపురూపంగా వున్నలా చూచుకోగలగాలి! అమెను కష్టపెట్టకూడదు -' ఇదే ధోరణిలో చెప్పుకుపోతున్నాడు. నాకర్థం కాలేదు. శ్రీకాంత్ ఇట్లా ఎప్పుడూ మాట్లాడలేదు. నాకు పార్టీ ఇస్తానన్నాడు. నేను కాదనలేదు. హెటారికి తీసికెళ్ళాడు. అది

హాటర్ కాదు. పేరు మోసిన బార్. సిగిరిట్ కూడా తాగని శ్రీకాంత్ డ్రింక్ చేస్తుంటే నిస్సహాయంగా చూస్తూ కూర్చున్నాను. అదేజా శ్రీకాంత్ విపరీతంగా తాగాడు. వడ్డని వారించినా వినేసితిరి లేదు.

అతనిని పైకంలో తన హృదయమంతా పున్నకంటా తెరిచాడు. అతని హృదయం గానం చేస్తున్న హిందీ శాసనం విన్నాను. అతని మూగ హృదయంలో పలుకుతున్న నాచరి స్వరాలు విన్నాను. నా కళ్ళనుంచి ధారావాతంగా కార్చున్న కన్నీటిని అదుపులో పెట్టుకోవడానికి విఫల ప్రయత్నం చేశాను. అతను హిమాలయ వర్షతం! గోరేగలకర శృంగం! అతని ముందు నేను, నా ప్రేమ వ్యవహారం! తలకొట్టిని నట్టయింది. భూమికి అతుక్కుపోయినట్లు ఫలయాను. ఆ రాత్రి శ్రీకాంత్ ని ఇంటికి చేర్చి వెళ్ళిపోయాను. చాలా తీవ్రంగా అలోచించుకుంటే నాకు తలిన విషయం - నీకు చెప్పిందే. మన ప్రేమలో బలం లేదు. అంటే, పెళ్ళి చేసుకుంటే పెరిగిందే! చేసుకోకపోతే పెంచుకోకుండా వుండగలం! కాని శ్రీకాంత్ అట్లా కాదు. మర్నాటి నుంచి శ్రీకాంత్ కి నెల రోజులు జ్వరం వచ్చింది. ఆ రాత్రి తను తాగినట్లు తనకే తెలియదు. ఆ జ్వర తీవ్రతలో మర్చిపోయాడు. తన ప్రేమ గురించి నాకు తెలుసని కూడా అతనికి తెలియదు. ఆ మనసుతో నాగపూర్ చేరిన నాకు మా ధైర్యరూపి కుటుంబం చాలా రకాలుగా అడుగుతుంది. రమణి భర్త ధైర్యరూపి తమ్ముడు కాదు. భార్య వైపు చుట్టూల నిల్చాడు. చిన్నతనంలోనే అనాధ అయిన అతన్ని తెచ్చి తన తమ్ముడిగా పెంచాడు. మాధవితో పరిచయం వుద్ది పొందింది. నా దగ్గర వున్న రమణి ఫోటో అతనికి బాగా నచ్చింది. ధైర్యరూపి బలవంతం చేసేవాడు. అంత అస్సలేదా. ఫారినోలో వున్న భర్తను రమణికి నేను తెలిస్తే. నిన్నేలాగూ పెళ్ళి చేసుకో లేను. అటువంటప్పుడు మాధవిని ఎందుకు కాదనాలి. ఒక అమాయకురాలికి దీవితంలో అనందాల్ని రుచి చూపించవచ్చు! ఆ నిర్ణయానికి రావడానికి ఎంతగానో అలోచించాను. ప్రతిక్షణం నువ్వే కళ్ళముందు మెదిలే దానివి! నీ పత్నిన వెంటనే శ్రీకాంత్ కనబడేవాడు. నాకు వేడి మిడ్ సేపు చల్లినట్లుండేది. ఒక రకంగా రమణి పెళ్ళి భాయమయింది. ఆ సందర్భంలోనే ఒకసారి వాళ్ళింటికి వెళ్ళాను. మాధవి ఎదురున్నది! కళ్ళు ఎట్లాగా ఉట్టి వున్నాయి. ఇంట్లో ఎవరూ కన్పించ లేదు. మాధవి తల్లిని దాక్కరు దగ్గరకు తీసి కెళ్ళారట. మాధవి తల్లిని గురించి దిగులు పడుతున్నది. నేను అమెను ఎన్నో రకాలుగా అనునయించాను.

"నా పెళ్ళి గురించి అమ్మకు దిగులు - మానసిక రోగానికి ముందివరిస్తాను" అంటూ వాపోయింది.

వస్తున్న ఉద్యోగాన్ని అపుకుంటూ మాధవి దగ్గరకెళ్ళి అమె చెయ్యి పట్టుకుని చెప్పాను. "మాధవీ! నిన్ను నేను వివాహం చేసుకుంటాను!" మాధవి మొదట నమ్మ లేదు. తరువాత పెద్దగా ఏదవసాగింది. అమెను దగ్గరకు తీసుకుని ఓదార్చాను. అమె నన్ను అల్లుడుని ఏడుపును మింగడానికి ప్రయత్నం చేసింది.

మధు వెంటున్నావా అన్నట్లు సంధ్య ముఖంలోకి చూచాడు. సంధ్య నిద్రాదుగా కూర్చుని వెంటున్నది.

"నేను సెంటిగం నుంచి బయటపడడానికా అన్నట్లు మాధవి పొన్నిధ్యం నన్ను ఉద్రిక్త పరిచింది. మాధవి అడ్డు పెట్టి లేదు. మర్నాడు నా నిర్ణయం చెప్పాను. మా ధైర్యరూపి హింగి పోయారు. మాధవిని యధేచ్ఛగా నా భార్యగా నా కట్టడిలో వుంచుకున్నాను. ఒకరోజు నీ విషయం చెప్పాను. ముందు మాధవి అత్యధిపతిగా వెంటనే మన దారికి తాను అడ్డురానన్నది. నాకు నీ మీద ప్రేమ పుట్టింది నిన్ను వివాహం చేసుకోమని తొందర పెట్టింది. అప్పటికే మాధవి నాకు మనసు, శరీరము అర్పించుకున్నది. నేను కాబాలనే మాధవితో ఆ రకమైన సంబంధం పెట్టుకున్నాను. ఆ సమితిలో అమెకు ద్రోహం చెయ్యటం అధర్మం కాదా! అందుకే మాధవిని మనస్ఫూర్తిగా స్వీకరించాను."

సంధ్య రాతి బొమ్మలా కూర్చుండి పోయింది. మధు ద్విము చూసుకున్నాడు. తెల్లవారు జామున నాలుగు గంటలు కావస్తున్నది.

"సంధ్య! ద్రిమితయిందే! తెలుసా! ఇంకో గంటలో తెల్లవార బొమ్మవుతున్నది.

పద, పోదాం--

మధు లేచాడు. మధు వెనకాలే సంధ్య కూడా బయలు దెరింది. మధు తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు. సంధ్య పైకి వెళ్ళిపోతూ పత్నినే వున్న అత్తగారి గదిలోకి వెళ్ళింది. శ్రీకాంత్ నిద్రపోతున్నట్లుగా వదులుకున్నాడు. నెమ్మదిగా అతని మంచం దగ్గరకెళ్ళి నిలబడింది. అయిదు నిమిషాలు ఆ మంచం పక్కనే నిలబడి అతన్ని చూస్తూ ఉండి పోయింది. తొలగిపోయిన దుప్పడిని మెడవరకూ కప్పి వెనక్కి తెరిగి వెళ్ళిపోయింది. శ్రీకాంత్ అమె వెళ్ళిన వైపు చూస్తూ దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు.

* * * * * సంధ్య నిద్ర లేచేసరికి గదియారం తొమ్మిది గంటలు కొట్టింది. ఉలిక్కిపడి మంచం దిగి గబగదా పరుగు లాంటి నడకతో కిందకు వచ్చింది. వంట గదిలోంచి

మంగి కూన రాగాలు వన్నెడుతున్నాయి.

"అమ్మాయి గారూ! అప్పుడు లేచాడారండి. కాఫీ తెస్తాను!" మంగి తరుగుతున్న కూరలు వదిలి కాఫీ చెయ్యడానికి లేచింది.

"అయ్యగారు లేచాడో!" మంగి చేతిలోంచి కాఫీ కప్పు అందుకుంటూ అడిగింది సంధ్య.

"లేదాదు! ఆ బాబుగారి మామగారికి బాగా లేదంట. ఫోన్ చేసింది. ఆ బాబుగార్ని దింపరావడానికి ఎల్లారు!"

"మి.అయ్యగారికి జ్వరం తగ్గిందా!"

"ఏమో నంది! తిరుగుతానే వున్నాను!" చెసుగ్గా అంది మంగి. మంగి ముఖం చూసిన సంధ్యకు నవ్వాగ లేదు. ఇంతలో బయట కళాగిన చప్పుడయింది. సంధ్య లేచి ద్రాయింగు రూములోకొచ్చింది. శ్రీకాంత్ అతనటగా నీరసంగా

రాగసంధ్య

లోపలికొచ్చి పోతాలో కూర్చున్నాడు. గుమ్మందగ్గర నిలబడి పోయిన సంధ్యకు అతన్ని చూస్తే జాలసింది. మంగి చల్లబడి నీళ్ళు గ్లాసులో పోసుకొచ్చింది. మంగి మాత్రం కూడా తనకి అతని విషయం తెలియదు. బయటకు వెళ్ళిముందు నీళ్ళు తాగి వెళ్తాడతను. మళ్ళీ ఇంటికి రాగానే తాగుతాడు. మంగి కూడా లేక పోతే అతనిపై పోయిందా!

"బాబుగారూ! జోరం తగ్గిందా!" తాళిగ్లాసుందు కుంటూ అడిగింది మంగి.

తలిపైన శ్రీకాంత్ ఎదురుగా గుమ్మం పట్టుకుని నిలబడిన సంధ్య కనపడింది. స్పృహతుడి పెళ్ళి రోజు రాత్రి రిజల్లో సంధ్య తన ఒళ్ళో నిద్ర పోయిన క్షణాలుగుర్తు వచ్చినాయి. ఒక్క సారిగా అతని శరీరంలో రక్తం ఉన్నట్లుగా లేచింది. ముఖం ఎర్రబడ్డది.

"తగ్గిందిలే! నీరసంగావుంది!" సంధ్య వైపుకి అడుగులేస్తూ అన్నాడతను.

సంధ్య నాలుగుదుగులు వెనక్కులేసి వంద్రింట్లోకి వచ్చింది. అతను మామూలుగా లోపల కొన్నాడు. తనందుకట్లా బిడిరిపోయింది?

అతనివసుకుంటాడో! రెండళ్ళు అతని గదిలో వంటరిగా నిద్రయింపగా వదుకుంది. అతన్ని చూసినప్పుడు ఎప్పుడూ ఇట్లా తన ఒళ్ళు రుల్లునున

అనదగ్గిరున్న పదివేలరూపాయలపెట్టిలాటలో -
టికెట్టు తీస్తే కోటిరూపాయలైరావస్తాయని ఆశ -
పడ్డాయి వామం!..

లేదు. రక్తం వేదిల్లిలేదు. గుండెలు వేగంగా కొట్టుకోలేదు. ఎందుకు? ఎందుకట్లా భయపడింది తను?

"నేనేమన్నా రాక్షసుడూ! అట్లా బిడిరి పారిపోయావు!" సంధ్య వెనకాలే నిలబడి అంటున్న శ్రీకాంత్ మాటలకు చెప్తన వెనక్కు తిరిగింది సంధ్య. అమె భుజం మీద నుంచి అలమార్లో వున్న లవంగాల దబ్బా మీద మాత తీసి నాలుగు లవంగాలు వోట్లో వేసుకుని వెళ్ళిపోయాడతను. సంధ్య నిలబడ లేక అల్లిక పీట వాలుకుని కూర్చున్నది.

శ్రీకాంత్ కోసం మంగి చారు పెట్టింది. వాత నిమ్మకాయ పచ్చడి తీయించింది వేదిగా మత్తగా వున్న అన్నం నిమ్మకాయ, చారుతో శ్రీకాంత్ చేత తినిపించింది. మంగి చెప్పిన పనులన్నీ యంత్రంలా చేసింది సంధ్య. భోజనాలయ్యాక తను కాసేపు వదుకుందామని వెళ్తుంటే "అమ్మాయిగారూ! అయ్యగార్ని నిద్రపోసి మాకంది! ఎవైనా కబుర్లు పెప్పి నిద్ర పెడగొట్టండి! నిద్ర పోయారంటే మళ్ళీ వస్తది మాయదారి జరం!" వెనక నుంచి హెచ్చరించింది మంగి. కాని, సంధ్య వెళ్ళిసరికే శ్రీకాంత్ కళ్ళు మూసుకుని మంచం మీద వెల్లికిరా వదుకుని వున్నాడు. అతి ప్రయత్నం మీద గొంతు పెగుల్చుకుని "నిద్రపోతున్నారా?" అనడిగింది సంధ్య.

శ్రీకాంత్ సమాధానం చెప్ప లేదు.

మళ్ళీ అడిగినా శ్రీకాంత్ సమాధానం చెప్పలేదు. మంగి అన్నట్లు నిజంగానే జ్వరం వస్తుందేమో! సంధ్య అతని భుజం పట్టుకుని కుదిపి లేపింది. శ్రీకాంత్ కళ్ళు తెరిచాడు. ఎక్కుగా విశ్రాంతంగా వున్న ఆ కళ్ళల్లోకి చూస్తుంటే సంధ్య గుండెలు దడదడ తాడినాయి.

"నిద్రపోతే జ్వరం వస్తుందిట- మంగి చెప్పింది!"

శ్రీకాంత్ నవ్వు వచ్చింది. అమాయకంగా వున్న భార్య ముఖం అద్భుతంగా వుందతనికి.

"మంగి ఇంకా ఏం చెప్పింది?"

"మీకు నిద్ర రాకుండా కబుర్లు చెప్పమంది!"

"చెప్పమరి!"

అతని గొంతులో ఆ మాటలు పలికిన తీరుకి, ఆ మార్గవానికి సంధ్యకు అదేలా అనిపించింది. చెంపలు కంపులయినాయి. కళ్ళు వారిపోయినాయి.

"సంధ్య!" అతను మృదువుగా అమె చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

"నో, నో..... నో....." అవ్వి మి నాకు లా ముదుచుకుపోయి దూరంగా పారి పోయింది సరిధ్య. అమెకు ఎక్కడలేని దుఃఖం ముంచుకు వస్తున్నది. తను.... తను.... ఏదో అయిపోతున్నది. తనలో ఏదో కరడు గడ్డిన ఏదో.... ఏదో.... ద్రవింపి పోతున్నది ప్రవాహంలా. తను.... తను అట్లా కానివ్వదు. తన ఈ బలహీనతకి సంధ్య మనసు చాలా గాయపడింది. తన మనసు అతని వైపుకి కారిపోతున్నదా! కాదు, ఎన్నటికీ తను కానివ్వదు. సంధ్యకు కన్నీరు అగటం లేదు. అతను వదుకున్నవాడు లేచి వచ్చాడు.

"ఏదవకు? ఏం జరిగిందని?"

సంధ్య మరింత తల వంచుకుంది.

"చూడు, నాకు ఏదేవాళ్ళని చూస్తే అసహ్యం! ప్రమాదా లేవీ జరగవు! ఏవేకంగా ప్రవర్తించు!"

ప్రమాదా లేవీ జరగవుట - ఏదవకూడదట - ఏవేకంగా ప్రవర్తించాల్సి! ఏం జరిగిందంటున్నాడు? ఏదో జరిగేదే! తను మేలుకొనకపోతే.....

అమ్మో, ఎంత జాగ్రత్తగా వుండాలి- సంధ్య మనసుని గడ్డి చేసుకో వాగింది. శ్రీకాంత్ తన ముందునుంచే వెళ్ళిపోయాడు.

రెండు రోజులు ప్రకారంగా మౌనంగా గడిచి పోయినాయి. నాగపూర్ నుంచి మధు ధాను చేశారు. అతని మామగారు పోయారట. మాధవి కొన్నాళ్ళు తల్లి దగ్గరే వుంటుందనీ, తను మాత్రం పది రోజుల తర్వాత వెళ్ళిపోతున్నాననీ చెప్పాడు. శ్రీకాంత్ నాగపూర్ వదో రోజుకి వెళ్ళాలను కున్నాడు. సంధ్యను రమ్మన లేదు. అత్తగారి దగ్గర నుంచి మనివి వచ్చాడు. అవిడ అరోగ్యం జాగా లేదట. ఒకసారి శ్రీకాంత్ ని వచ్చి వెళ్ళమని కబురు! సంధ్య ఒకరోజు దొడ్డున కూర్చుని లిల్లిపెట్ట నాగింది. తనకి ఇరవై మూడేళ్ళు. ఇట్లా పూటకుండీలో పూలు సర్దుతూ, ఇద్దరు మనుమలకు వంట చేస్తూ నిశ్శబ్దంగా జీవితం గడవాలంటే ఎన్ని సంవత్సరాలు? ఎన్ని రోజులు? ఎన్ని గంటలు? ఎన్ని నిమిషాలు గడవాలే! తన ఇంట్లో వుండగా అత్తగారు రాదు. అవిడకు తను చేసిన ద్రోహం ఏమిటో తెలియదు. అవిడ పట్ట తను గౌరవంగానే ప్రవర్తించింది. ఈ ఇల్లు, ఈ సుఖాలు వదిలి అవిడ ఆ తోటలో ఒంటరిగా ఎందుకుంటుంది? కేవలం తన నుంచి దూరంగా వుండాలనే!

శ్రీకాంత్ కాఫీ తాగి బయట వెళ్ళిపోయాడు. విసుగ్గా లేచి వంటగది నానుకుని వున్న వరండాలోకి వెళ్ళింది సంధ్య. వంటగది మందు నుంచి ఆ ఇంటి గదులన్నీ ఆ వరండాలోకి తెరుచుకుంటాయి. గుండ్రంగా విశ్రాంతంగా ఇంటిని మొత్తం అసహ్య కున్న వరండా అది. గుండ్రటి స్తంభాలతో వున్న ఆ వరండాలో ఒకచివర నుంచి ఇంకో చివరకు నడవాలంటే కాళ్ళు నొప్పులు పుడతాయి. ప్రతి స్తంభం దగ్గర పెద్ద పెద్ద గులాబీల తొడ్డిలు అమర్చబడినాయి. రోజూ శ్రీకాంత్ ఆ పూలను ఒక-సారి వచ్చి వరామిల్లించి పోతుంటాడు. అతని దిన చర్యలో అన్నీ ద్రిమ ప్రకారం కరక్కుగా నాగవలసిందే!

తరిగిన కూరగాయల చెక్కులు పారబోయ్యటానికి మంగి వచ్చింది.

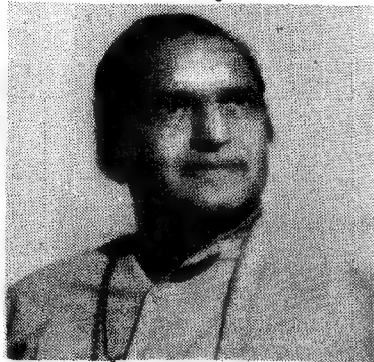
విశ్వనాథ సత్యనారాయణ, దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రి, వేలూరి
 శివరామశాస్త్రి, చెళ్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి, శ్రీశ్రీ, తల్లా వర్మల శివశంకర
 శాస్త్రి, కాటూరి వెంకటేశ్వరరావు, వేదుల సత్యనారాయణశాస్త్రి,
 మధునా పంతుల సత్యనారాయణశాస్త్రి, మల్లంపల్లి నామశేఖర-
 శర్మ, భావరాజు వెంకటకృష్ణారావు, రామమూర్తి రామరావు,
 పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు, తిరుమల రామచంద్ర పిలకా
 గణపతిశాస్త్రి, విద్యానాథ శాస్త్రి, చిటకమర్తి లక్ష్మీ నరసింహం,
 దేవకట హేతుబద్ధుల కవులు, శ్రీరంగం వారా
 యణాచార్యులు, గొట్టూరు వెంకట రామరావు

భా ర తి

ప్రతిభాత్మక మాసపత్రిక

నందరావు, రాజ్ కృష్ణ అనంతకృష్ణశర్మ,
 శ్రీవాడ సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి, పానుగంటి
 శ్రీవాడ గోపాలకృష్ణమూర్తి, జి. సి.
 లక్ష్మీ నరసింహారావు, శ్రీవాడ గోపాలకృష్ణమూర్తి, జి. సి.
 కృష్ణారావు, కె. వి. తుమ్మల రెడ్డి, నిజాతశ్వర్, మల్లంపల్లి శరభశర్మ,
 కొత్త సత్యనారాయణ చందరి, జామవ, కవి కొండల వెంకటరావు,
 చిలుకూరి వీరభద్రరావు, వేలూరి వెంకటరమణయ్య, వేదం
 వెంకటరాయశాస్త్రి, వల్లం కళిదాసు, అర్. ఎస్. సుందర్శనం,
 చలం, రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి, బలివాడ కాంతారావు, చక్రవర్తి
 రాజగోపాలాచారి, చేటూరి రామారావు, తుమ్మల సీతారామ
 మూర్తి, బి. జి. ఎల్. స్వామి, నిడుదవేలు వెంకటరావు, హెచ్. ఎస్.
 బ్రహ్మానంద, సర్వేశ్వరయ్య తిరుమలరావు, ఆరుద్ర, కవికోకిల
 దువ్వూరి రామిరెడ్డి, విక్రాల శేషాచార్యులు, దాశరథి, డా. సి.
 నారాయణరెడ్డి, గుంటూరు శేషచంద్రశర్మ, దుర్గాబాయి దేశ్ముఖ్.

బలహీనవర్గాల సముద్ధరణ

ముఖ్యమంత్రి శ్రీ ఎన్. టి. రామారావుగారి
చైతన్యవంతమైన నాయకత్వంలో గత రెండు
సంవత్సరాలుగా ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర
ప్రభుత్వం సమాజంలోని అట్టడుగు వర్గాల
జీవన స్థితి గతులు మెరుగు పరిచేందుకు అనేక
ప్రగతి పథకాలను అమలు చేస్తున్నది.

విస్తృతస్థాయిలో అమలులో వున్న
కొన్ని అభ్యుదయ కార్యక్రమాలు :

- ★ రూ. 132.70 కోట్ల మూలధనంతో షెడ్యూలు కులాల
ప్రత్యేక సహాయ ప్రణాళిక.
- ★ 2 లక్షల మందికి వసతి కల్పిస్తూ దాదాపు 2,000 సాంఘిక
సంక్షేమ వసతి గృహాల ఏర్పాటు.
- ★ దాదాపు 5 లక్షల ఇళ్ల స్థలాల పట్టాల పంపిణీ.
- ★ బలహీనవర్గాల కుటుంబాలకు సుమారు 2 లక్షల పక్కా
యిళ్ల నిర్మాణం. 1985 జూన్ నెలకొనగా 1.13 లక్షల
ఇళ్ల నిర్మించేందుకు కృషి.
- ★ సమీకృత గ్రామీణాభివృద్ధి కార్యక్రమం క్రింద ప్రయోజనం
పొందేవారిలో 50 శాతం మంది షెడ్యూలు కులాల
అభ్యర్థులే.
- ★ ఒక్కొక్క జిల్లాలో రెండేసి చొప్పున 46 సాంఘిక సంక్షేమ
నివాసిత పాఠశాలల ఏర్పాటు.
- ★ వెనుకబడిన తరగతుల విద్యార్థులకు 859 హాస్టల్ స్థాపన.
- ★ 5 లక్షల మంది వృద్ధ వ్యవసాయ కూలీలకు నెలకు
రూ. 30 వంతున పింఛన్ల పంపిణీ.
- ★ 2 లక్షలమంది షెడ్యూలు కులాల కుటుంబాలకు వర్తించే
విధంగా షెడ్యూలు కులాల ఆర్థిక సంస్థచే 1985-86
కార్యవరణ ప్రణాళిక రూపకల్పన

సమాచార పౌర సంబంధశాఖ, హైదరాబాద్

DIPR No. Pdl. 4/Advt. II/C4/85

రాగసంధ్య

చలికాలమేమో పగలుతో మిళిస్తాను ముసురుగానే వున్నట్టున్నది.

"మంగీ! పంటకి తొందరమున్నది! కూర్చో కాసేపు!"

"పనేల కూకుంటే ఎట్లాగండి! అయ్యగారు కోపగిన్నారు!" మంగి
కూర్చుంటూనే అన్నది.

"ఉండండి! బియ్యం తెస్తా! రాళ్ళున్నాయేమో!" మట్టి లోపల కెళ్ళింది
మంగి.

పెళ్ళియిన తర్వాత మంగికి కాస్త ఒళ్ళిచ్చింది. దాని మామ మెకానిక్ పాపు
పెట్టుకున్నాడు. శ్రీకాంత్ పెట్టించాడు. వాడికి కొద్దిగా పైకిళ్ళు రిపేరు చెయ్యటం
లాంటి వసులొచ్చు. కొన్నాళ్ళు ట్రైనింగ్ ఇప్పించి వాడిచేత పాపు పెట్టించాడు. ఆ
వీధి మలుపు తిరిగితే పాపు.

చేటలో బియ్యం పోసుకుని వచ్చి కూర్చున్నది మంగి.

"అమ్మగారూ! ఒకమాటదుగు తాను! కోపం తెచ్చుకోరుకదా!"

పడక కుర్చీలో వెనక్కు వాలి పడుకుంటూ అదగమన్నట్టు తలూపింది
సంధ్య.

"మితివ్యతిరేక సమాధానం పెచ్చండి! కాని, కోపగించమోకండి!"

"అదుగు!"

క్షణం అగి అంది మంగి.

"మిరక్లా మంచాలు దూరంగా ఏసుకుని ఎట్లా పడుకుంటారండి! మా
మామ పక్కన లేండే నాకు నిద్రలే పట్టుదు-" బోలెడు సిక్స్ పదిహేతూ అంది
మంగి.

సంధ్యకు నవ్వువచ్చింది.

"మమ్మి చెప్పావుగా! మీ అయ్యగారికి సీతమ్మ వారి లాంటి
అల్లాలో స్తుందను కున్నామని! మరి, నేను సీతమ్మ వారి లాంటిదాన్నికాను- మీ
అయ్యగారిని తాళి అర్హత నాకు లేదు!"

మంగి ముఖం పాలిపోయింది.

"మితికా ఆ మాటలు గుర్తున్నాయా! నేనప్పుడే మర్చిపోయాను. ఏదో
కోపంలో అన్నాను క్షమించండమ్మాయి గారూ-!" దీనంగా అంది మంగి.

"పున్న మాటే అన్నావు! సరేకాని, మీ అయ్యగారు అంతకు ముందు ఎవ్వర్ని
పెళ్ళిచూపుల కంటూ వెళ్ళి చూడలేదా!"

మంగి నిరంకుశి నవ్వింది.

"అయ్యో! అయ్యగారెళ్ళి సూసేదాకా అగేవాళ్ళవరండి! పిల్లల అయ్యలు
వాళ్ళ పిల్లల్ని ఇక్కడికే తెచ్చేవోరు! బాబుగారు కన్నెత్తి సూసేవోరు కాదు.
అమ్మగారు గోరెట్టేవారు! ఎప్పుడూ అదే నవ్వు! ఏం మాట్లాడేవోరుకాదు!
అమ్మగారెన్నన్నా నవ్వుతూ కూకుండి పోయేవోరు! సూతావుంటే మాకు భలే
ఇచిత్రంగా వుండేది లిండి!" మంగి హుషారుగా చెప్పుకు పోతున్నది.

"ఎందుకని? మీ అయ్యగారంత గొప్ప ప్రవరాఖ్యదా!"

"అ-అయినేవరండి!"

సంధ్య మూతి ముడుచుకుని వస్తున్న నవ్వు అపుకుంది.

"మీరు పెప్పిన అయినేవరో" నాకు తెల్సుగాని- అయ్యగారు మాత్రం
మాగిట్టారు. ఆయమ్మ- మనోరమ - ఆయమ్మ వచ్చి ఇక్కడ ఆర్మీలో ఏదాదో
వుండండి - భలే ఫార్సు లిండి- అమ్మగారు మనోరమమ్మను కోడల్ని
సెసుకోవాలని మా ముచ్చట వది పోయారు! ఎన్ని సీరెలు, ఎన్ని నగలు,
ఎన్నికొన్నారో! ఆయమ్మ కూడా మంచిదే! గలగలా సెలయేరులా ఒకటే అదావుడి
సేసేది. మమ్మల్ని నిలవనిచ్చేది కాదు. అయ్యగార్ని పూడర పెట్టి ఎన్నాళ్ళు
తిప్పిందో! ఒకరోజే మయిందనుకున్నాను-"

మంగి సంధ్యకు దగ్గరగా జరిగింది. సంధ్య గడ్డంకింద చెయ్యి పెట్టుకుని
వింటున్నది.

"ఆయమ్మ - అదేమనోరమమ్మ తానం చేస్తున్నాడు. అయ్యగారు

విహిక సుఖాలమీదా, ధనం మీదా ఆపేక్ష ఉండకూడదనీ, మానమాత్రుల్ని ఆశ్రయించాలనీ, మోక్షానికి ప్రయత్నించాలనీ భాగవతం చెప్పుతూ ఉన్నది. పోతరాజుగారు ఆ విధంగానే జీవితం గడిపి ధన్యులైనారు. భాగవతం చదివినంత మాత్రాన ప్రయోజనం లేదు. అందలి విషయాలను అవగాహన చేసుకుని, ఆ విధంగా ప్రవర్తించాలి.

భాగవతాన్ని బాగా చదివిన పండితుడొకడు, అందలి విషయాలను రాజుగారికి వినిపించి, ఆయనవల్ల ఆర్థికంగా సహాయం పొందాలని సంకల్పించాడు. అతడు రాజుగారి వద్దకు పోయి, భాగవతంలోని చక్కని విషయాలను వినిపిస్తాననీ, తనకు అవకాశం ఇవ్వాలనీ కోరాడు. బుద్ధిశాలి అయిన ఆ రాజు "మీరు ఒకసారి భాగవతాన్ని చదివి, వారం రోజుల తర్వాత రండి" అని చెప్పి పంపివేశాడు. ఆ పండితుడు ఒకసారి ఆ గ్రంథం తిరగవేసి, వారం రోజులు గడిచాక రాజు దర్శనానికి వెళ్లాడు. అప్పుడు కూడా రాజు "అయ్యా! మీరు మరొకసారి భాగవతం చదివి, వచ్చే

ధర్మపథం

రాజు-ఉన్నతుడు

వారం రండి" అని అన్నాడు. ఆ పండితుడు కొంచెం విసుగుకొని యింటికివచ్చి, మరొకసారి భాగవతం చదివి, తాను కొత్తగా గ్రహించవలసినది ఏమీ లేదనుకొని తృప్తిపడి,

వారం రోజులకు తిరిగి రాజువద్దకు వెళ్లాడు. ఆయన వెనుకటి మాటనే చెప్పాడు. పండితునికి ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఇన్నిసార్లు, రాజు ఇలా అనడంతో ఏదో నిగూఢార్థం ఉన్నదని, అతడు పరిశీలన దృష్టితో భాగవతం మరొకసారి చదివి, ధనాశ్రయంతో ఇతరుల నాశ్రయించరాదనీ, రాజులకు రాజైన భగవంతునే ఆశ్రయించి ముక్తి సాధనకు పూనుకోవాలనీ, ఇహ సుఖాలు నీశ్వరాలని గ్రహించి, ఇక రాజువద్దకు వెళ్లరాదని నిశ్చయించుకున్నాడు.

తర్వాత రెండు వారాలు గడిచినవి. పండితుడు తన వద్దకు రానందువల్ల, తత్వాన్ని గ్రహించినట్లు తెలుసుకుని, తానే స్వయంగా ఆ పండితుని యింటికి వెళ్లి, "ఎందుకు రాలేదు?" అని అడిగాడు. తత్వాన్ని గ్రహించిన పండితుడు భాగవతం నుండి తాను గ్రహించిన సారమును రాజునకు తెలియజేశాడు. రాజు, అతనిని అప్పుడు తగిన రీతిని సత్కరించి, అతని దారిద్ర్యాన్ని పోగొట్టాడు.

శ్రీ హనుమత్కావ్య ప్రసన్నాద బాబుజీ ప్రసంగం చదివాక

-బులుసు వేంకట రమణయ్య.

నిసుగుగా లోపలి కొచ్చి అమ్మగారితో తగాదా పెట్టుకున్నారు. ఏమని? 'ఎక్కడుంచి తెచ్చావో నా ప్రాణానికి బిజినెస్ దెబ్బతిని పోతున్నది. అమ్మగారి రోడ్డుమట్టం తిప్పలేక నా ప్రాణం పోతున్నది. దాన్ని పంపేయి నాకు మనశ్శాంతి లేదు!' అన్నారు అయ్యగారు."

అమ్మగారు ఛర్యన లేచారు.

"మనోరమ వెళ్ళిపోనికి రాలేదు! ఇక్కడే వుంటుంది. త్వరలోనే ముహూర్తం పెట్టించి మీ ఇద్దరికీ పెళ్ళి చేస్తాను! ఏచ్చిగా వాగకు!" అన్నారు.

"ఏమిటి? ఆ బజారు మనిషితో నాకు పెళ్ళా? అది అదదేనా! సిగ్గు లేకుండా మగవాడి మీద పడి అసభ్యంగా ప్రవర్తించాడు. తన్ను అకర్షించాలని వెలి మొత్తి వేహాల్తో వేసి ఒక మామూలు చచ్చక బారు అదదా నా పెళ్ళాం! ఇంతకంటే ఏ బజారుదామైనా తెచ్చుకుని చేసుకుంటే చెడిపోయిన ఒక ఆడదానికి జీవితాన్నిచ్చిన వాడివైనా అవుతాను! స్త్రీ సహజమైన సిగ్గు గాని, బిరుకు గాని ఏదైనా ఆ పిల్లలో వున్నాయో! నీమీద గౌరవంతో ఇన్నాళ్ళూ ఉద్ధారా తిప్పి చూపించాను. ఇక నాకు ఒకలేదని నావల్ల కాదు! బాబుగారికి ఎన్నడూ రానంత కోపం వచ్చింది.

స్నానం చేసాచ్చిన అయ్యమ్మ బాబుగారి మాటలన్నీ ఇన్నారు. ఎంత గోల సేసారనుకున్నారు. నాలుగు రోజులు అన్నం నీళ్ళు ముట్టుకోలేదు. అమ్మగారు

కూడా ముట్టుకోలేదు. నివరికి బాబుగారిచేత అమెకు క్షమాపన సేప్పించే దాకా అమ్మగారు పూరుకోలేదు. అప్పుడయ్యగారి ముఖం సూసే మాచెడ్డ దుఃఖం వచ్చింది!"

"మీ అయ్యగారికి ఆ అమ్మాయి మీద కొద్దో గొప్పో అభిమానం లేకపోతే క్షమాభిక్ష చెప్పకుంటారా!"

"ఛ! అదేంలేదు! అమ్మగారికోసం - అంతే! చాలా తేలిగ్గా అంది మంగి.

"మరి, అమ్మగారి కోసం పెళ్ళి చేసుకోవచ్చుగా!"

"ఇసం తాగుతామ గాని, పెళ్ళి సేసుకో నన్నారండి!"

సంధ్య నిడుగుగా అయింది.

"మీ అయ్యగారి కెందుకంత పట్టుదల?"

"ఏమోనండి! పెళ్ళి మాత్రం సేసుకోననేవోరు!"

"ఎందుకో మరి?"

"అమ్మగారు - అయ్యగారి జన్మలో పెళ్ళి సేసుకోరనే అనుకున్నారండి! కాని, పాతాత్మక ఒక రాత్రి మిమ్మల్ని సేసేసుకున్నారు!"

సంబరంగా అంది మంగి.

(ఇంకా ఉంది)

పాలక్సార్ శీతోలత

"ఏరా ప్రసాద్.... రెడీయేనా?.... అడిగేడు వెంకట్రావు కొడుకుని.

"అఁ...." అంటూ బయటకు వచ్చేడు పదహారేళ్ళ ప్రసాద్.

"పద....మామయ్య వాళ్ళు ఎదురు చూస్తూ వుంటారు. ఈల్లో వుంటూ టైముకి వెళ్ళకపోతే ఏం

డంగర్ కౌంటు

బాగుంటుంది" అంటూ ఇల్లు తాళం పెట్టడం వెంకట్రావు.

వెంకట్రావు భార్య సుబ్బలక్ష్మి ముందే వెళ్లిపోయింది అన్నగారంటికి. ఆ రోజు ఆమె అన్నయ్య సీతాపతి కొడుకు మూడో పుట్టిన రోజు. ఆర్కికంగా బలవంతుడైన సీతాపతి తన కొడుకు పుట్టినరోజు బ్రహ్మాండంగా జరుపుకున్నాడు. ఆ ఫంక్షన్‌లో ఈ తండ్రికొడుకులు బయలుదేరింది

సీతాపతి, అతని భార్య అవనిజ గుమ్మంచగ్గరే నిలబడి అతిథులను సాదరంగా ఆహ్వానిస్తున్నారు భార ఎత్తున జరుగుతున్న ఏర్పాట్లను చూసి వెంకట్రావు ఆశ్చర్యపోయాడు అంతలోనే సర పెట్టుకున్నాడు సీతాపతి లక్షాధికారి అందుకు తగ్గ ఎత్తులోనే ఫంక్షన్ నడిపించాలి అంతేకాదు ఇలాంటి వాళ్ళు ఈ ఫంక్షన్‌ను వ్యాపారాభివృద్ధి వృష్టిలో పెట్టుకుని చేస్తారు. పెద్ద పెద్ద వాళ్ళని ఆహ్వానించి వాళ్ళని మొహమాటంలో పెట్టేస్తా... ఆ తర్వాత వాళ్ళవల్ల పనులు తేలిగ్గా జరిగిపోతాయి

"రా బావా... ఈల్లోవుంటి నువ్వు కూడా ఇంట ఆలస్యం చేస్తావా?" అన్నాడు సీతాపతి వెంకట్రావును ఆహ్వానిస్తూ

చిరునవ్వు నవ్వేడు వెంకట్రావు.

"మీ చెల్లెలు ముందే వచ్చేసిందిగా" అన్నాడు 'అయితే మాత్రం'. ఏరా ప్రసాద్. భాగ చచ్చుతున్నావా? అడిగేడు మేనల్లుడిని తల చూపుతున్నాడు

అందరూ వచ్చాకా కోకో కబ్బి చేయించాడు కొడుకు 'వంశీకృష్ణ' చేత. అందరూ చప్పట్లు కొడుకూ 'హాపిల్ల' టేటుయూ... అంటూ వాడేరు మూడోళ్ళు వంశీకృష్ణ కూడా ఉత్సాహంతో చప్పట్లు కొట్టాడు.

ఆ తర్వాత ఎందు ప్రారంభం అయ్యింది.

ఫంక్షన్ అయిపోయేకా తను బయలు దేర బోయాడు వెంకట్రావు. మిగిలిన వాళ్ళతో "ఈంటు బావా... రేపు వెళ్ళవచ్చుకదా.. అన్నాడు సీతాపతి

"అవునుండి.. పొద్దుట్టుంది చచ్చే చాకిరితో సరిపోయింది అడుగుతీసి అడుగు వెయ్యలేదు వుండిపోదాం. అంది సుబ్బలక్ష్మి

చల్లగాలి వీస్తుంటే అందరూ వచ్చి లాన్‌లో కూర్చున్నారు.

హో ఆఫోది దే వంశీకృష్ణని ఒకదోట అని వుంచకుండా అందరూ వాడ్ని ఎత్తుకుని ముద్దులు పెట్టుకుంటున్నారు.

ఫుంటినిండా ఆభరణాలతో, వాడు మెరిసి పోతున్నాడు.

మెడలో రెండు గొలుసులు, చేతికి మూడు ఉంగరాలు-

ప్రసాద్ వంశీకృష్ణను ఎత్తుకుని వాడి కుడిచేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత వంశీకృష్ణను కొడుకు చేతిలోంచి వెంకట్రావు అందుకున్నాడు.

మదరాసు తిలుగు అకాడమి ఆధ్వర్యంతో తమిళ ఉగాది సందర్భంగా 14-4-85న మదరాసులోని నామ్ శంకర్‌దాస్ ఆడిటోరియంలో ప్రదర్శించిన కూచిపూడి అర్థ అకాడమి వారి నృత్య నాటకంలో ఒక దృశ్యం రసవత్తరమైన ఈ నృత్య నాటకాన్ని డా. వెంపటి చినసత్యం రూపొందించారు.

అప్పుడే సరిగ్గా అప్పుడే వంశీకృష్ణ చేతికి వదులుగా వున్న ఒక ఉంగరం ప్రసాద్ చేతిలోకి వచ్చింది

ఆ క్షణంలో ఏం అనిపించిందో తెలీదుగానీ, ఆ ఉంగరాన్ని తక్కున్న తన చొక్కా జేబులో వేసుకున్నాడు ప్రసాద్ మరొక రెండు నిమిషాల దాకా ఆ ఉంగరం ఏం చెయ్యాలో తెలియలేదు. ఆ తర్వాత అలోచించాడు ప్రసాద్.

అంత చిన్న కుర్రవాడికి ఉంగరాలు పెట్టమని ఎవరు చెప్పారు దబ్బు వుండకదా అన్న అహం

కాకపోతే తన చేతిలోకి రాకపోయినా... అది ఎక్కడో క్రింద పడిపోగలదు అప్పుడు ఏం చేస్తారు? చిన్న ఉంగరాన్ని వెతకడం మాటలుకాదు ఇలా ఒకటి రెండు వస్తువులు పోతేగానీ నీళ్ళకు బుద్ధిరాదు. తను ఆ ఉంగరం వుంచుకొని 'మంచిపని చేశాడు ప్రసాద్ మేనమామ కలిమికి అప్పుడప్పుడు అసూయ చెందుతూ వుంటాడు. నిజమే మరి... మధ్య తరగతి వెంకట్రావు ప్రసాద్ కోరికలన్నీ తీర్చలేక పోతుంటాడు అందుకో కొంచెం అసంతృప్తితో బ్రతుకుతున్నాడు ప్రసాద్ ఎక్కడున్నా కుర్ర

వాడు.... తన వయసులో వున్న ఇతర కుర్రవాళ్ళ జల్నాలు చూసి తనకు ఆ అభివృద్ధి లేనందుకు బాధపడుతూ వుంటాడు. దానికి తోడుగా గొప్పలకు పోయే అపనిజ అత్యయ్యను చూస్తే కొంచెం కన్నురగా వుంటోంది. అందుకే కాబోలు..... ఆ ఉంగరం తన స్వంతం చేసుకోవాలనించి..... జేబులో పెట్టుకున్నాడు. ఆ మనసులో తనకు ఉంగరం దొరికిందన్న సంతోషంకంటే అత్యయ్య కొడుకు ఒక ఉంగరం పోగొట్టుకున్నాడన్న తృప్తి ఎక్కువగా వుంది అతనిలో.

ఆ తర్వాత ఆ ఉంగరంతో ఏం చెయ్యాలన్న ఆలోచన వచ్చింది ప్రసాదకి.

ఉంగరం తన స్వంతం అయినట్లే. అది తన దగ్గరున్నదన్న విషయం ఎవ్వరికీ తెలియదు. దాన్ని మూడో కంటివాడికి తెలియకుండా అమ్మితే.... వంద రూపాయలు కనీసం వస్తాయి. వంద రూపాయలు అనగానే ఆ రోజు ఉదయం తండ్రితో జరిగిన సంభాషణ గుర్తు వచ్చింది. 'నాన్నా!.....మా క్లాసు పిల్లలందరూ ఎక్స్కర్షన్ వెళ్తున్నారు. వంద రూపాయలు అవుతుందట. వెళ్తే దబ్బుకట్టాలి....' అన్నాడు ప్రసాద.

'అయితే ఏమంటావ్? అన్నాడు వెంకట్రావు.

'నేను కూడా వెళ్తాను' అన్నాడు చిన్నగా.

'అక్కర్లేదు. మానెయ్యి. నెల మధ్యలో నన్ను వందరూపాయలు తెచ్చుంటే పళ్ళిచ్చుంచి తను? ఇక్కడ దబ్బులు పెట్టుకొని కాస్తున్నాయనుకుంటున్నావా?' (శ్రద్ధగా కూర్చుని చదువు.... ఎక్స్కర్షన్ పేరుతో తెరుగుళ్ళు అక్కర్లేదు....' అన్నాడు వెంకట్రావు.

ముఖం మారిపోయింది.

'తెరుగుళ్ళు కాదు నాన్నా!..... ఎన్నోదయత్ర. దానివల్ల విజ్ఞానం కూడా పెరుగుతుంది అన్నాడు.

ఉంగర కాండ

ఆ విషయం వెంకట్రావుకి తెలియక కాదు.. కానీ దబ్బు చేతిలో లేనప్పుడు దాన్ని తెరుగుళ్ళుగానే భావించడం ఒక రకమైన తృప్తి. ఆ విషయం కొడుక్కి తెలియదు.

'పోనీ.. వంపించారంటుంటే.. అదక్క, అదక్క అడిగేడు.. అంది సుబ్బలక్ష్మి.

వెంకట్రావు కోపం సుబ్బలక్ష్మి మీదకు మళ్ళింది.

'ఏం చెయ్యాలి.. ఏం చెయ్యకూడదో నాకు బాగా తెలుసు.. ఒకళ్ళ సలహాలు అక్కర్లేదు.. నాదగ్గర దబ్బు లేదు.. అన్నాడు కోపంగా.

పోనీ.. మా అన్నెయ్యను అడగనా?

'అక్కర్లేదు.. అంతకంటే అవమానం మరొకటి వుండదు.. అర్థికంగా దిగువ మెట్టుపై వున్న మనల్ని మి అన్నెయ్య నన్ను ఏమాత్రం గౌరవంతో చూస్తున్నాడో తెలుసు.. పైకి చెరునవ్వుతో మాట్లాడతాడు తప్ప నేను అంటే గౌరవంలేదు.. అలాంటప్పుడు నువ్వ వంద రూపాయల అమ్మకం వెళ్తే.. ఇక నేను అతృప్తాత్మ చేసుకున్నట్లే.. అన్నాడు వెంకట్రావు.

సుబ్బలక్ష్మి ఆ మాటలు విని తలదించుకుంది.. ఎందుకంటే అతను నిజమే చెప్పాడు కనుక.

ఆ తర్వాత వెంకట్రావు కౌతంకాన అన్నాడు.

'చూడులక్ష్మీ!.. వాడంటే నాకు ప్రేమ లేకకాదు. నిజానికి ఒక్కగానొక్క కొడుకు అయినందుకు వాడిని ఎంతో గౌరవం చెయ్యాలి.. కానీ నా ఆర్థిక స్థితి నీకు తెలియనిదికాదు. చదువుకోమని నాన్న చెప్పిన మాటలు అలక్ష్యం చేశాను. అందుకే చిన్న ఉద్యోగంలో సరేపట్టుకోవల్సి వస్తోంది.. అందుకనే ఈ పాట్లు మరి..'

భర్త గొంతులోని హత్వాత్మ వం గమనించింది సుబ్బలక్ష్మి.

'అవును నాయనా.. మన స్నేహితి తగ్గట్టు మనం వుండాలి.. అందరూని ఎత్తులకు ఎగిరి క్రిందపడటం కంటే ఇరుకోవడం మేలు.. అని నచ్చచెప్పింది.

నిరాశగా అక్కడ నుంచీ వెళ్లిపోయాడు ప్రసాద.. పరిస్థితులు అర్థం చేసుకోలేదు కనుక కొంచెం చిన్నబుచ్చుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత సుబ్బలక్ష్మి అన్నగారింటికి బయలుదేరింది - వంశీశ్రీశ్రీ వీడియో రోజు ఎర్పాట్లకూ..

'దబ్బు విషయం అడగకు... అన్నాడు వెంకట్రావు.

'ఒకసారి చెప్పారుగా... అడగను లింది.. అంటూ గుమ్మందిగింది సుబ్బలక్ష్మి.

ఇప్పుడు ఈ ఉంగరం అమ్మి ఆ దబ్బుతో ఎక్స్కర్షన్ కు వెళ్ళితే?....

ఆ ఆలోచనలకే మనసు పులకించింది ప్రసాదకి.

నిజమే. అలాగే చెయ్యాలి. తన స్నేహితులతో పాటు తనూ వెళ్తావచ్చు. ఎంతానూ చెయ్యవచ్చు.

తప్పిగా జేబులో వున్న ఉంగరాన్ని తడుముకున్నాడు. ప్రపంచంలోని సంపద అంతా తనవశం అయినట్టు తోచింది. తెల్లవారి లేచి ఎవరిముఖం చూశాడో కానీ. తను చాలా అధున్నవంతుడు. తనకు ఉంగరం దొంగిలించాలన్న తీరు చన లేదు కానీ ఆ ఉంగరం తనంత తాను తన చేతిలోకి వచ్చింది. తన సమస్య దానికి తెల్సింది కాబోలు. అందుకే అది తన దగ్గరకు వచ్చింది. లోలోపల సంతోషపడి పోయాడు.

తను ఎక్స్కర్షన్ కు రాలేనని దీచదుతో చెప్పడం ఎలాగా అని బాధపడిపోనాడు.

తన స్నేహితులు తమరావటం లేదని తెలిసిన నవ్వుతో ఏం చెయ్యాలా అని ఆలోచించనాడు. ఇప్పుడు అబాధ నుంచి తనను తప్పించడానికే భగవంతుడు తనచేతిలో ఉంగరం పెట్టాడు.

ఇక తను తన తండ్రికి బాధ కల్పించకుండానే హాయిగా మిత్రులతో వెళ్ళి రావచ్చు.

ప్రసాదకి ఒక విషయం అర్థం అయ్యింది. ప్రపంచంలో అన్నింటికీ మూలం దబ్బు.

ఆ దబ్బు లేనందువల్లనే తండ్రి తన కొరికను తీర్చలేక పోతున్నాడు. అదబ్బు ఉండటం వల్లనే మూడు సంవత్సరాల గుంట వెధవ చేతికి మూడు ఉంగరాలు పెట్టుకోగలిగాడు.

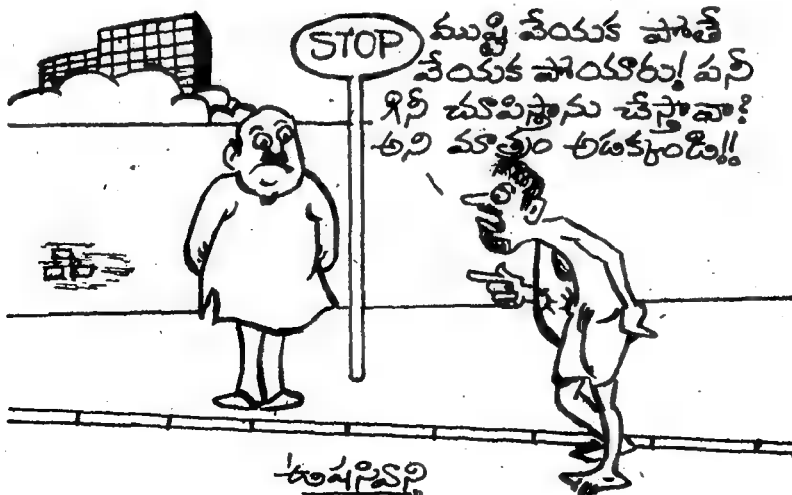
తను కూడా కష్టపడి చదివి బోలెడు దబ్బు సంపాదించాలి. అప్పుడే తనకు తృప్తి.... కాంటి.

ఇంతకీ ఉంగరం బంగారానిదేనా?... ఆ... అందులో ఎంతమాత్రం అనుమానం అక్కర్లేదే.

లక్షాధికారి మామయ్య కొడుక్కి బంగారం ఉంగరం చేయించక రోల్స్ రాయిచ్చే చేయిస్తాడా?

మంచి జరిపిర కొనుక్కుంటే పిధంతడికి అవిషయం చెప్పరానిదే ఏదైనా అత్యయ్య తన కొడుక్కి రోల్స్ రాయిచ్చే ఉంగరం చేయిస్తే ఇరుకుంటుందా?

మరోసారి వంశీశ్రీశ్రీని ఎత్తుకున్నాడు. వాడి

శ్రీమద్దేవ

చేరికి పున్న మిగతా రెండు ఉంగరాలూ ఎవరూ చూడకుండా ఒకసారి లాగి చూశాడు. అది విగుళుగా పున్నాయి. అంత తెలిగ్గావు...అయినా తను ఆలా చొంగతనం చెయ్యకూడదు. ఆ ఉంగరం అయినా తనంతలాను జాడపట్టింది కాబట్టి తీసుకున్నాడు కానీ....

అందుకే ఇక మిగతా ఉంగరాల గురించి పట్టించుకోలేదు.

వాడిని ఇలా ఇచ్చియ్యరా.. ఇప్పటికే వాడిని అందరూ ఎత్తుకుని నలిపేశారు.

అలిసిపోయి పుంబాడు మిట్టిముందే...అంటూ ప్రసాద్ దగ్గర్నుంచి అవనిజ తీసుకుంది.

అత్తయ్యకు ఇచ్చేశాడు. మనసులో కనిగా అనుకున్నాడు-

"తబ్బుందని పోజు. పిల్లవాడు నలిగిపోయాడట. వాడేమన్నా గురాబీ పువ్వు?"

మరో అయిదు నిమిషాలు గడిచాయి.

అప్పుడే...సరిగ్గా అప్పుడే...

అవనిజ కంగారుగా అంది-

"అరి... పదివేలకి మూడు ఉంగరాలు పట్టాను... ఒకటే లేదు..."

రైలు ట్లోట్ ఫారం మీదకి పచ్చినపుడు అంత దరకూ నిద్రపోతున్న డ్లాట్ ఫాం ఒక్కసారి సంపది పుంబుకుంటుంది. అలాగే ఒక్కసారి గలవరం మొలకలుంటుంది.

సంతాపి మాత్రం తాపంగా అన్నాడు.

"సరిగ్గా చూడు... ఎక్కడికి పోతుంది? అన్నాడు.

అందరూ కలిసి ఇల్లుంటా వెతకసాగారు. బాబు ఎక్కడెక్కడ తిరిగాడో గుర్తు చెసుకుని మరి వెతుకుతున్నారు అందరూ. వాళ్ళ ఇంటి దొంగు వీరయ్య కూడా హడావుడి పడిపోయాడు.

"లేదండీ..." అంది అవనిజ బాధగా.

"అప్పుడే ఆలాగిరా? పదిపోతావే?... ఎక్కడికి పోతుంది. శ్రద్ధగా వెతికితే సరి... ఎవరో పట్టుకు పోయారని అనుకుంటున్న వీళ్ళేమి. అతిథులుంటా పెద్దమనుషులే... అన్నాడు సీరాపతి.

అవనిజ చాలా అనుమానం మనిషి... తబ్బులేని వాళ్ళందరూ అవెసేలి పరులై అనుకుంటుంది.

అమెను అడవడుడు అలలై పడడు... లోకానికి భయపడి పెదాలపై తన పూసుకుని మాట్లాడుతుంది తప్ప.

"దాంబేముంది... అందరూ శ్రీవైష్ణవులే... కానీ... మిక్కిలి లోయ్యలన్నీ మూడు అన్నట్లు... అంటూ సుబ్బలక్ష్మి పైపు చూసింది అవనిజ.

పవన గాలి ఇచ్చేళ్ళు గ్రహంవక పోలేదు సుబ్బలక్ష్మి.

అంటే? అంది కొందరి బాధగా.

సర్దుకుంది అవనిజ.

"ఏదో మాట వరసకు అన్నాను... అంతమాత్రానికే గుమ్మరికాదు చొంగ అంటి భుజాలు తుము

36 గంటల నిర్విరామ నృత్యప్రదర్శన!

"శ్రీ వినాయక కౌతము" నృత్య ప్రదర్శనలో నాట్యచార్య శ్రీ ఆనెం లక్ష్మణరావు

రెడీఫల తణుకులో 36 గంటలు నిర్విరామంగా నృత్యం చేసి దేశ ప్రఖ్యాతి గాంచిన శ్రీ ఆనెం లక్ష్మణరావు, 1946 సంవత్సరంలో శ్రీకాకుళం జిల్లా రాజాం సమీప గ్రామమైన పుల్లెలుమామిడిపల్లిలో దేవాంగుల కుటుంబంలో జన్మించారు.

శ్రీ లక్ష్మణరావు తండ్రి కుమారుని విద్యాభ్యాసము పట్ల తగిన శ్రద్ధ పహించని కారణంగా వీరి చదువు 4వ తరగతితోనే అగిపోయింది. వీరికి

చిన్నతనమునుండి నృత్యమంటే అభిలాష మెండు. సినీమా పాటలకు తదనుగుణంగా నాట్యం చేయుచు ప్రేక్షకులను ఆనందింప చేసేవారు. శాస్త్రీయ పద్ధతిలో నాట్యం అభ్యసించాలనే ఉద్దేశ్యంతో అందరి కనువైన ప్రదేశం కోసం తన 12వ ఏట కూచిపూడి, తెనాలి, విజయవాడ, ఏలూరు పట్టణాలు తిరిగారు. చివరికి ఏలూరులో కుమారి లక్ష్మి సహాయంతో శ్రీ గంటా కనకరావు పద్ధతి విద్య నభ్యసించుటకు ఉపక్రమించారు. అదే సమయంలో ఉదర పోషణకై రైల్వేస్టేషనులో వండల్లియ్య, బిర్లాభవన్ అనే క్యాఫెటేరియాలలో పనిచేసి 9 సంవత్సరములు విద్య నభ్యసించి భరతనాట్య లో ప్రావీణ్యత సంపాదించారు.

1969లో సామర్లకోటలో స్థిరపడి శ్రీ వెణుగోపాల కళాక్షేత్రంలో నాట్యచార్యులుగా ప్రవేశించి 3 సంవత్సరములు పనిచేశారు. ఏడవ 1972లో కాకినాడకు మకాం మార్చి "నటరాజ కళామందిరం" సంస్థను స్థాపించి వందలాది సంఖ్యలో విద్యార్థిని విద్యార్థులను నాట్యంలో ప్రవీణులను చేశారు. అక్కడి నుండి వచ్చి తణుకులో 1983న "నటరాజ కళామందిరము" ఏర్పాటుచేసి విద్యార్థిని విద్యార్థులను నాట్యంలో ప్రవీణులను చేశారు. తణుకు ప్రజలు కూడా తగిన ప్రోత్సాహము ఇచ్చారు. వీనికి తోడుప్రభుత్వ సహకారం కూడా లభిస్తే దేశ గౌరవము కళామతల్లి ప్రతిష్ఠ యినుమడిస్తాయి. శ్రీ లక్ష్మణరావు సుమారు 200 భంగిమలల్లో నాట్యప్రదర్శన లివ్వగలరు. వీరి ప్రదర్శన వినాయకశబ్దముతో ప్రారంభమవుతుంది.

-జి. నారాయణమూర్తి

సన్నట్లు.....

మెక్కడావుక కూడా బాధకల్పించి.

"అక్క...పద... వెళ్లి పోదా... అన్నాడు.

"మచ్చండీ... మచ్చ... ఇలా అర్థాంతరంగా వెళ్లి పోతే మామవిన అనుమానం నిజమే అనుకుంటారు....

ఆ ఉంగరం ఎక్కడ పోయిందో వెతకాలి. అది చొరకాలి... అంతవరకూ వెళ్ళవచ్చు... అంది సుబ్బలక్ష్మి అది నిజమే అనుకున్నాడు మెక్కటావు.

"ఒరేయ్... వీరయ్యా... ఆ బాబాయిగారి ఉంగరం

కాని మానివా? అడిగేడు సీరాపతి.

"లేదు చొరా... నేను కూడా అదే వెతుకుతున్నాను... ఇన్ని సంవత్సరాలుగా పని చెయ్య న్నాను... నేను చొరానా ఇలాంటి నేరం చెయ్య లేదు... అన్నాడు తన నిర్దోషత్వం బయట పెట్టుకుంటూ.

ప్రసాద్ ఇవన్నీ ఒక వక్క వింటూనే మరొకవక్క వెతుకుతున్నాడు.

ఫీ... అత్తయ్య ఎంత ఘోరంగా మాట్లాడుతోందీ... తమంటి పంతదులనన?..."

ఆ ఉంగరం తన దగ్గరే వుందన్న విషయం బయట పడిపోతే ఎంత అవమానం?

"మీరు చెయ్యలేక మిగిండుకుచేత చేయించారు" అనమా? ఈ విషయం తెలిశాకా తల్లి దండ్రులు ఎంత బాధ పడతారు? వాళ్ళకు తలవంపులు తెచ్చేలా తను ప్రవర్తించవచ్చా? ... ఇంటికి వెళ్ళాకా తండ్రి తనను క్షమిస్తాడా? పరువు నాశనం చేశావంటూ చచ్చేలా కొట్టడా? తను తీసుకోవడం ధైర్యంగా తీసుకున్నాడు కానీ రహస్యంగా తను అమ్మ గలడా? కిట్టు

వాడికి సందేహం కలిగి ఆ విషయం తండ్రితో చెప్పే ఇంకేమున్నా వుందా? ఏనాడూ కలగని పాడుబుద్ధి ఈ రోజు ఎందుకు కలిగింది. ఇక్కడి వ్యవహారం చూస్తుంటేనే గుండెలు రెట్టింపు వేగంతో కొట్టుకుంటున్నాయి. పిరికితనం కలుగుతోంది తన వారిని అవమానిస్తున్న అత్యున్నత ధోరణికి ఒళ్ళు రగిలి పోతోంది

ఇన్ని ఆనర్తాలకు కారణం అవుతున్న ఆ ఉంగరం వుంచుకోవడమా లేక తెరిగి ఇచ్చేయడమా..

తెరిగి ఇయ్యడం ఎలాగ?.. నీ దగ్గరే వుంచుకుని మాట్లాడలేదేమని అందరూ తనని అడిగితే..

నీతాపతి వీరయ్యతో అంటున్నాడు
"ఒరేయ్ వీరిగా.. నిజం చెప్పు వెదవా నువ్వే తీసివుంటావు తోలుబడిచేస్తాను.."

వీరయ్య ఒణికిపోతూ చెంపలు వేసుకున్నాడు.
"లేదు దొరా నాకే తెలియదు." అన్నాడు.

అనవసరంగా వీరయ్యను కూడా అనుమానిస్తున్నాడు ఆ తప్పు వాడు చెయ్యలేదని తెలుసు తనకి ఎందుకంటే ఉంగరం తన దగ్గరే వుంది.... పనివాళ్ళ విషయంలో మామయ్య చండశాసనుడన్న విషయం తనకు తెలియనిది కాదు. ఇప్పుడు ఆ ఉంగరం తీసుకుని తను వెళ్ళిపోతే.. రోపు వీరయ్యమితే తనకు అనుమానం ఉందని రిపోర్టు ఇచ్చినా ఇస్తాడు మామయ్య పోలీసులు వాడిని చచ్చేలా కొడుతారు ఈ ఆలోచనకే పనికిపోయాడు ప్రసాద్.

ఫ తను ఎంతవీచేసిన పని చేశాడు.. తను

ఇదేమి న్యాయం?

బట్టల
మురికిని
తొలగించే
'దోబీ'ల
బ్రతుకుల్లో
బండలు!
సమాజం
బట్టలకు
మురికిని
అంటిస్తున్న
నాయకుల
బ్రతుకుల్లో
బంగారం!

-పి. మోహన్

ఉంగర కాండ

ఎక్స్కర్వనేకి వెళ్ళడంకోసం చేసిన తప్పు ఎందరి జీవితాల్లో అశాంతిని రేపుతోంది. దొంగతనం చెయ్యకూడదని తెలిసి తను తప్పు చేస్తున్నాడు. తన కోరిక తండ్రి తీర్పులేకపోతే తనకు అదృష్టంలేదని సరెంట్టుకోవాలి కానీ.. ఇలా తప్పుదారిలో తన కోరిక తీర్చుకోవడం ఏం సబబు?

నిజమే.. తను చాలా పాపపు పని చేశాడు ఆ పాపం పడుల్చుకోవడం ఎలాగ? తన మనసులోని బరువు తగ్గించుకోవడం ఎలాగ? అపార్థం చేసుకోబడిన తనవారిని, వీరయ్యను రక్షించడం ఎలాగ?

అవనిజ తన సహజధోరణిలో ఏదో ఒకటి సణుగు తోంది

తొందర పడకండ్రా.. వెతికితే దొరకదా? అన్నాడు ప్రసాద్.

నీతాపతి మేనల్లుడి వైపు చూశాడు.

"మామయ్య.. బార్నివుంటే ఇయ్యి.. లాన్లో వెతుకుతాను. అక్కడ పడివుంటే అవకాశం లేక పోలేదు." అన్నాడు

నీతాపతి ఇచ్చిన బార్నితో బయటకు వచ్చాడు నేలమీద దాన్ని ఫోకస్ చేసి అటు, ఇటు వెతికినట్లు నడించాడు

జేబులోంచి ఉంగరం తీసి చేతిలో పట్టుకున్నాడు. "దొరికింద్రా.." అంటూ గట్టిగా కేకవేశాడు బయటకు వచ్చారు అందరూ

"అనవసరంగా కంగారు పడ్డారు లాన్లో పడివుంది.. ఇదిగో.." అంటూ నీతాపతి చేతులో పెట్టాడు ఉంగరాన్ని. అంతవరకూ తన జేబులో వున్న ఉంగరాన్ని.. దేన్నయితే అమ్మి ఎక్స్కర్వనేకు వెళ్ళాలనుకున్నాడో ఆ ఉంగరాన్ని..

అవనిజ ముఖంలో వంద టూల్స్ లెట్టి కాంతి.

"మాబాబే మా ప్రసాద్ కళ్ళు చాలా మంచివి.. థాంక్స్ రా.. నిజంగా మేం అదృష్టవంతులం..... అందుకే నీకంటే పడింది" అంది అవనిజ.

చిన్నగా నవ్వు ఊరుకున్నాడు ప్రసాద్ సుబ్బలక్ష్మి, వెంకట్రావు, వీరయ్యల ముఖంలో అనంతమైన రిలీఫ్

సుబ్బలక్ష్మిని అనుమానించినందుకు అవనిజ, వీరయ్యను అనుమానించినందుకు నీతాపతి క్రమార్పణలు చెప్పుకుంటారని ఆశించాడు ప్రసాద్. కానీ వాళ్ళు ఏం మాట్లాడలేదు.. అది కలిమి తెచ్చిన అపాంకారం కావచ్చు.

వెంటనే వెళ్ళిపోదామన్న భర్తకు అభ్యంతరం చెప్పలేదు సుబ్బలక్ష్మి. నీతాపతి వద్దంటున్నా వినకుండా బయటకు వచ్చేవారు వెంకట్రావు, సుబ్బలక్ష్మి, ప్రసాద్.

ఆ చీకట్లో ఇంటివైపు నడుస్తున్నారు.

"మామ్మారా.. నేను అందరితో పాటు వినోద యాత్రకు రాలేను..." అని రోపు టీచర్ తో చెప్పాలని నిర్ణయించుకున్నాడు ప్రసాద్.

అలా చెప్పడంలో అవమానంకానీ చిన్నతనంకానీ ఏమీ వుండదు అనిపించింది ప్రసాద్ కి.

నెలకు రు. 1000 సంపాదించండి

పోస్ట్ గ్రాఫీ టీసు రు. 15, ఎక్స్ ప్రెస్ టీసు రు. 15, కలెండరు రు. 15, రేడియో గైడు రు. 15, డ్రాయింగు టీసు రు. 15, 300 కుటీర పరిశ్రమ గైడు రు. 30. వివాహపు జీవితము 100 పోస్టులతో రు. 15, రతిశాస్త్ర రు. 15, సమీక్షా శాస్త్రము రు. 20, హాస్య రు. 30/- ప్రతి ఒక్కొక్కటికీ అదనము.

International Book Agency,
(AS) Choudharykhel,
P.O Dehai (Bulandshahed) U. P

ఆయుర్వేదములో అద్భుతము

ప్రపంచములో అసార్వర్యగమైన మహ్నూలర్ తీవ్రపీని మేము నిస్సందేహంగా దాగు చేయు చున్నాము. కుప్ప, చర్మ రోగములు, మూర్చ తియ్యనం, పక్షవాతం, కామిల, పాండువు, శాస్త్రదకు గ్యాటరండి చికిత్స. విహారము :

Dr. K. L. NARAYANA,

Ayurvedic Expert, Mudumpad P.O.
Pin No 516129, Rayachoty Tg
GUDDAPAH Dist

సమీక్షా

పోస్ట్ గ్రాఫీ 367 ప్రతిరోజు 500/-

కమ్మనారు సభాసరులకు
సంప్రదించండి. మరేదేశమేగినా
మీ స్వామిని తెలుసుకుంటుంటే
సూరించు బాధ్యత మీకు
వలసింది.
మీ వివరముల చూపుతూ
ప్రసాదించును.

పిల్లల మాస పత్రిక

బోలరంజని

రంగు రంగుల ముఖచిత్రం!

★ కథలు! ★ నీతియల్లు!

★ చొమ్మలకథ!

★ విజ్ఞానాన్ని పెంచే వ్యాసాంబ!

ఇంకా చిన్న పిల్లలనీ (పెద్దవారిని-
కూడా!) అలరించే చొమ్మలు, శీర్షికలు,
వింతలు, విశేషాలు!

ప్రతిపేజీలోనూ రంగు

రంగుల చొమ్మలు!

నేడే మీ కావాలి తప్పక చూడండి!

పేజీ 150 ప్రసంగ

అందరికీ ప్రసంగ

హైదరాబాద్ నగర్ బుక్

చిరుమల రామచంద్ర

ప్రముఖులకు గౌరవభూతి :-

సాహిత్య సంగీత నాటకాది రంగాలకు జీవితాన్ని అంకితం చేసిన వలువుడు ప్రముఖులకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం యావజ్జీవ గౌరవభూతిని ఏర్పాటు చేసింది. దీని ప్రకారం ప్రముఖులకు నెలకు 500 రూపాయలు గౌరవభూతిగా చెల్లిస్తారు. ఈ ప్రముఖులలో కవులు, పండితులు, పరిశోధకులు, నటులు, నాటక రచయితలు, పత్రికా రచయితలు మొదలయిన వారున్నారు. గౌరవభూతి పొందిన వారు వీరు : ఆచార్య గుంటి జోగి నామయాజ్ఞ (ప్రముఖ భాషా శాస్త్ర పరిశోధకులు), శ్రీ లంకా సీతారామశాస్త్రి (సంస్కృత విద్వాంసులు, కవి), శ్రీ వెంకటాచల సూర్యనారాయణశాస్త్రి (ప్రముఖ వైయాకరణులు), శ్రీ జంధ్యాల పాపయ్యశాస్త్రి - కరుణాశ్రీ (ప్రముఖ కవి), శ్రీ బుద్ధవరపు చినకామరాజు (ప్రముఖ పత్రికా రచయిత, కథా రచయిత), శ్రీ తిరుమల రామచంద్ర, డాక్టర్ బోయి ధీమన్ (ప్రముఖ కవి), శ్రీ బులుసు చినవేంకటేశ్వరులు (ప్రముఖ పరిశోధకులు), శ్రీ జమ్మల మడక మాధవ రామశర్మ (ప్రముఖ అలంకార శాస్త్రజ్ఞులు), కళాప్ర- పూర్ణ శ్రీమతి చాటుకూరి లక్ష్మీకాంతమ్మ (ప్రముఖ రచయిత్రి, వక్త్ర), శ్రీ ఇంద్రగంధి పానుమచ్చాస్త్రి (ప్రముఖ విద్వాంసులు, విమర్శకులు), గడియారం రామకృష్ణశర్మ (ప్రముఖ చరిత్ర పరిశోధకులు, పురా తత్వజ్ఞులు), మధునాపంతులు, సత్య- చారాయణశాస్త్రి (ప్రముఖ కవి, కవి చరిత్రకారులు), డాక్టర్ కొండూరు వీరరాఘవాచార్యులు (ప్రముఖ శిల్ప శాస్త్రజ్ఞులు), శ్రీ బులుసు వేంకటరమణయ్య (ప్రముఖ పరిశోధకులు, వ్యాఖ్యాతలు, విద్వాంసులు), శ్రీ పైడిపాటి సుబ్బారామశాస్త్రి (ప్రముఖ విద్యుత్తమి, నవలా రచయిత), శ్రీ కృష్ణకుమార్ శేషగిరిరావు భువనం పరిశోధకులు, తెలుగు భిక్షాన సర్వస్వం ప్రధాన సంగ్రాహకులు, శ్రీ కొర్లపాళ్ళగంగారావు (ప్రముఖ నాటక కర్త), శ్రీ పీసపాటి నరసింహమూర్తి (ప్రముఖ నటులు), డాక్టర్ చంద్రశేఖరం (ప్రముఖ బహు రూపధారి,

నటులు, నేపథ్య శాస్త్రజ్ఞులు), శ్రీ చివాకరుని వేంకట సుబ్బారావు (సువనవ్య జీవితాశ్రయతలు), శ్రీ ఇంగువ కృష్ణయ్య (ప్రముఖ వైద్యులు) మున్నగు వారు ఉన్నారు.

వీరందరకు దాదాపు 70వ పదిలో వున్నవారు. కొం- దరు 90వ పదిలో వున్నారు. వీరిని ఉత్తర వయస్సులో ఆదరించినందుకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని, ప్రత్యేకించి రాష్ట్ర సాంస్కృతిక శాఖ కమిషనర్ శ్రీ వి. వి. ఆర్. కె. ప్రసాద్ గారి సీ. సాంస్కృతిక శాఖ డైరెక్టర్ శ్రీ ఇ. వి. సుబ్బారావు గారిని ప్రశంసించాలి. గౌరవభూతి పొందిన వారు తమ జీవిత కొసం జాఫ పడకుండా తమ తమ రంగాలలో పరిణత బుద్ధితో విశేష కృషి చేసి తమ జ్ఞానంతో అంద్రావసని అలరించడం జాద్యతగా భావించాలి.

వైభవంగా డాక్టర్ రామరాజు పుష్పబ్జపూర్తి :-

ప్రముఖ పరిశోధకులు, జానపద వాఙ్మయానికి విశ్వవిద్యాలయ స్థాయిలో గౌరవం కలిగించిన వారు, బహుభాషాకోవిదులు, పరిపాలనా దక్షులు, వివిధ సాహిత్య సంస్థల నిర్వాహకులు, బహుగ్రంథ రచయితలు, స్వామి విశ్వహిందూ పరిషత్తులకు, ఉన్నానియా విశ్వవిద్యాలయం తెలుగు శాఖ మాజీ అధ్యక్షులు డాక్టర్ బిరుదురాజు రామరాజు గారి పుష్పబ్జపూర్తి మహోత్సవాన్ని ఆయన శిష్యులు, అభిమానులు, మిత్రులు ఘనంగా జరిపారు. అంద్ర నారస్యత పరిషత్తు ఆవరణలో ఏప్రిల్ 11వ తేదీ పాఠశాలం జరిగిన ఈ ఉత్సవానికి అధికార భాషా సంఘం అధ్యక్షులు డాక్టర్ సి. నారాయణరెడ్డి అధ్యక్షత వహించారు. డాక్టర్ నాయని కృష్ణకుమారి న్యాయకం పరికారు. శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజరావు సభను ప్రారంభించారు. డాక్టర్ రామరాజు రచించిన 'చరిత్ర కెక్కిన చరితార్థులు' అనే వ్యాస సంపుటిని ఆచార్య డాక్టర్ కె. గోపాలకృష్ణరావు

అవిష్కరించారు. డాక్టర్ ముదిగొండ శివప్రసాద్ సన్మానపత్రం పఠించి, సమర్పించారు. ఆచార్య ఎం. తులశీధరావు సందేశాలను వినిపించారు. రాష్ట్ర దేవాదాయధర్మదాయ శాఖామంత్రిలు శ్రీ యతిరాజారావు డాక్టర్ రామరాజును, ఆయన సతీమణి శ్రీమతి సూర్యదేవిని నూతన వస్త్రాలతోను, ఫలపూజలతోను సత్కరించారు. గిదాదాపు 50 సాహిత్య సమన్వయ, విద్యాలయాలు, అభిమానుల బృందాలు రామరాజు చంపతులను పుష్పమాలలతో గౌరవించాయి.

ఆచార్య దివాకర్లు వేంకటాచలం, ఆచార్య కొత్తపల్లి వీరభద్రరావు, ఆచార్య తూమాడి దోణప్ప, శ్రీ కాళోజీ రామేశ్వరరావు, శ్రీ కాళోజీ నారాయణరావు, శ్రీ కౌశంపంతుల నరసింహాశాస్త్రి శుభాకాంక్షలు అందజేశారు. డాక్టర్ రామరాజు దంపతులు ఇంకా 80 ఏళ్లు, అంతకన్నా ఎక్కువ- గాను జీవించి సాహిత్యాన్ని సంపన్నం చేయాలని వారంతా కోరారు. అధ్యక్షులు, సభా ప్రారంభకులు మొదలయిన వారందరూ తమకు డాక్టర్ రామ- రాజుతో గల చిరకాల పరిచయాన్ని, విద్యుత్తను, పరిపాలనా దక్షతను వివరించారు. శ్రీ వసం రామ- రాజున జాలుడు తాను గీచిన రామరాజు చిత్రాన్ని బహుకరించారు. మంత్రి శ్రీ యతిరాజారావు తమ ప్రసంగంలో తమకు రామరాజుకు మధ్య ఉండ- బుట్టబడి పరిచయాన్ని వివరిస్తూ, ఆయన ఒకప్పుడు ప్రయత్నించిన పాంచాలరాజు దేశాలయ పునరుద్ధరణకు ప్రయత్నిస్తానని వాగ్దానం చేశారు. డాక్టర్ రామరాజు సన్మానానికి కృతజ్ఞత తెలిపారు. తమ గురువులు శ్రీ లక్ష్మీరంజనం, ఆచార్య రఘునాథ చక్రవర్తి మున్నగు వారిని సగౌరవంగా స్మరించారు. సన్మాన సంఘ కార్యదర్శి డాక్టర్ రత్న శ్రీహరి వందన సమర్పణతో ఉత్సవ కార్యక్రమం సమాప్తమైంది.

ఉప్పశ్రుతి :-

డాక్టర్ రామరాజు పుష్పబ్జపూర్తి ఉత్సవంలో కవిత్వజ్ఞుడు శ్రీ శేషేంద్రశర్మ డాక్టర్ రామరాజుకు అమూల్య వస్తువు ఏదో బహుకరిస్తుండగా, అధ్యక్షులు డాక్టర్ నారాయణరెడ్డి 'శేషేంద్రులు తమ హృదయాన్ని కానుకగా అర్పిస్తున్నారు' అని ఛలోక్తి వినిరారు. హృదయం అర్పిస్తే, ఇక హృదయశ్రుతి ఏమి మిగులుతుంది ? - అని సంశయం విలిబుచ్చారు నాతో డాక్టర్ అక్కిరాజు రమావతిరావుగారు. తెలుగులో గుండెలు అని బహువచనంగా వారుతారు గదరా. ఒక గుండె (హృదయం) ఇచ్చినా, మరొక గుండె వుంటుంది చాలు - అన్నారు పత్తన వున్న ఒక తెలుగు భాషా శాస్త్రవేత్త.

నయం చేసే శక్తి మీ చేతుల్లోనే ఉంది.

బెణుకులు, కండరాల పట్టు, కీళ్ల పట్టు, ఒళ్లు నొప్పులకు.

మీ చేతుల వెచ్చని, సామ్యమైన స్పర్శ, అయోడెక్స్లో గల నయం చేసే శక్తి-ఇవే మీ కుటుంబానికి కావలసినవి అందుకే అయోడెక్స్ను అందుబాటులో ఉంచుకోండి. ఎందుకంటే, అయోడెక్స్లో గాయపడిన ధాతువులను నయంచేసే అయోడిన్, నొప్పి తగ్గించే మిథైల్ శాలిసిలేట్ చేరి ఉన్నాయి.

అయోడెక్స్ రోజుకు రెండు సార్లు రెండింతలు గుణకారి

నొప్పి తగ్గే వరకూ, ఆ తర్వాత రెండు రోజుల

వరకూనూ రోజుకు రెండు సార్లు అయోడెక్స్ వాడమని నిషాదను చేస్తున్నారు డాక్టర్లు.

ఎందుకంటే, నొప్పి ఒక లక్షణం మాత్రమే కాగా అసలు సమస్య లోపలి ధాతువుకైనా గాయం

కనుక మీ ఆపులు ఎవ రెనా బెణుకులు, కండరాల పట్టు, కీళ్లపట్టు, లేదా ఒళ్లు నొప్పులతో బాధపడడం జరిగితే అయోడెక్స్ మర్చింపండి.

రోజుకు రెండు సార్లు. తమని రెండింతలు శ్రమంగా మళ్ళీ చురుకుగా చేసినందుకు వారు మీకు ఋణపడి ఉంటారు.

అయోడెక్స్® - నయం చేసే శక్తిగల నమ్మకమైన బామ్.

SKOF - ఎస్కేఎఫ్ ఉత్పాదన.

కొన చూపుల వసిడి అంచు చీరలు — అమ్మ
చేనేతలు. నిండుదనానికి, నిరాడంబరత్వానికి
ప్రతిరూపాలు — అమ్మ చేనేతలు.
చిలిపి ఊహలకు శ్రీకారం చుడతాయి.
పగటికలలకు గిలిగింతలు పెడతాయి —
అమ్మ చేనేతలు. మనసైన శ్రమతికి —
మధురమైన బహుమతి —
అమ్మ కాటన్ చీర.

అమ్మ
చేనేతలు

డి ఆంధ్రప్రదేశ్
స్టేట్ హ్యాండ్లూం ఖివర్సు,
కోఆపరేటివ్ సాప్రెటీ ఖిమిటిడ్
హైదరాబాద్-500 029